

ΗΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΡ. 55/1952

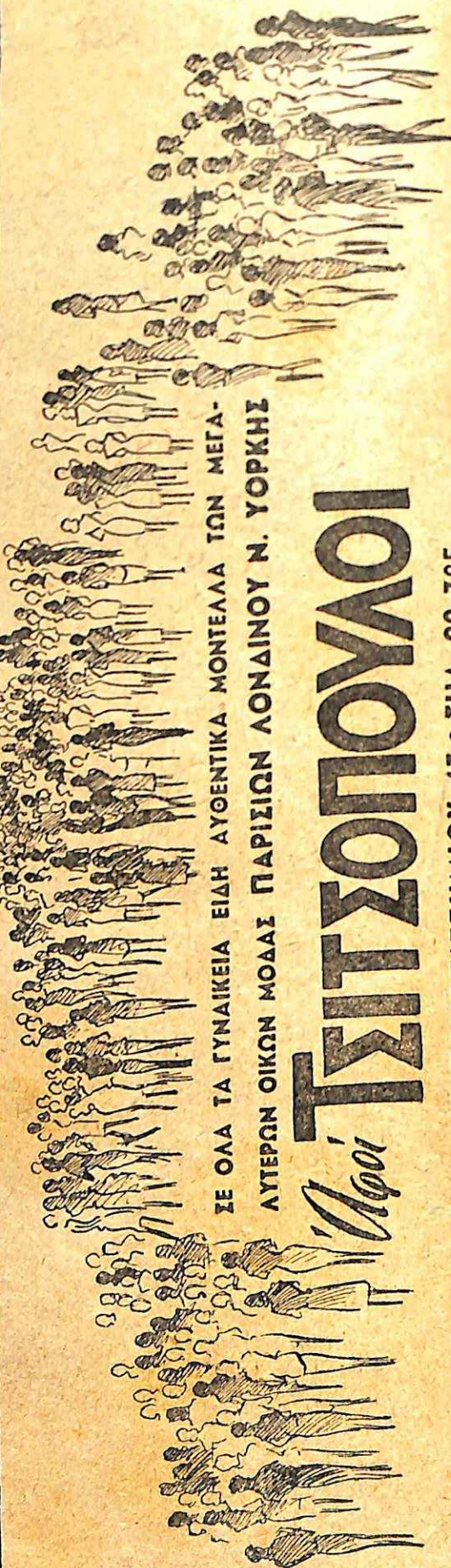
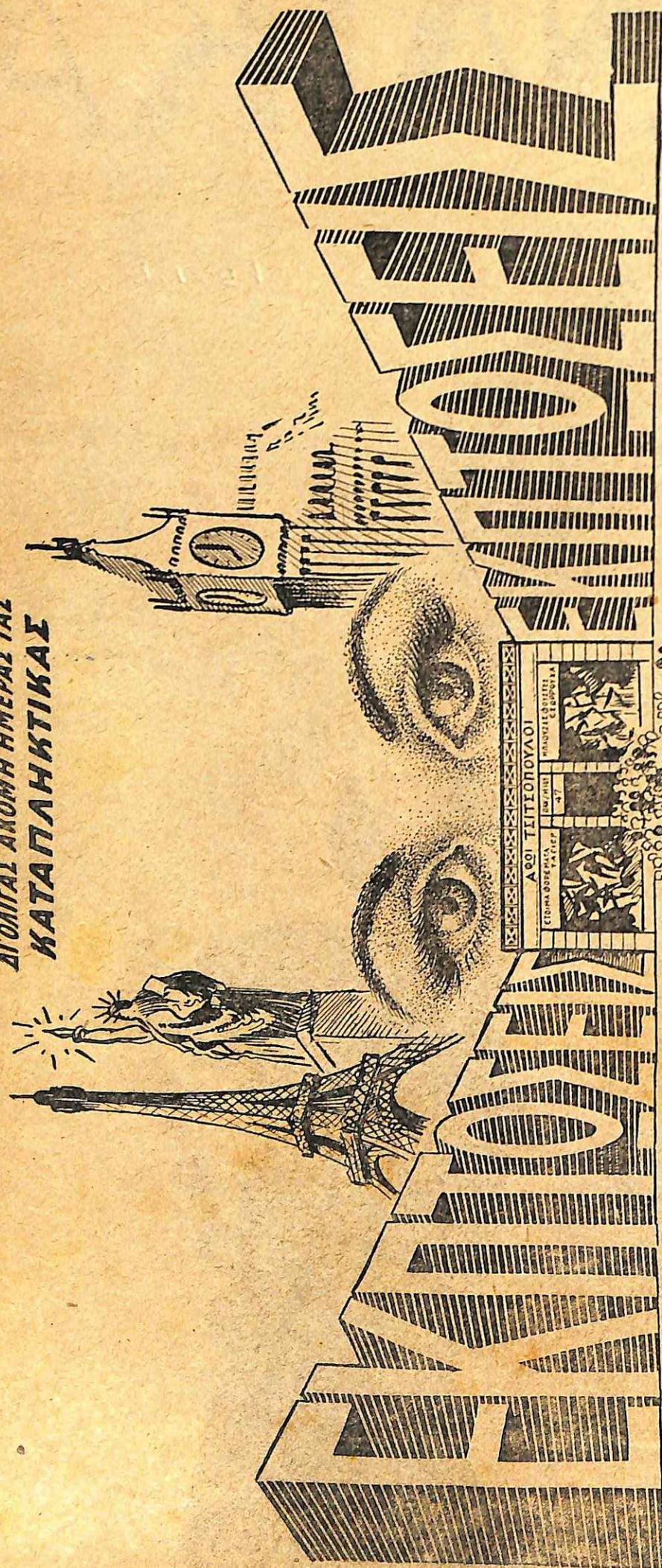
ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

19.1.52

Κωσταντ.
Κουζουράλη

ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝ
ΔΙ'ΟΛΙΓΑΣ ΑΚΟΜΗ ΗΜΕΡΑΣ ΤΑΣ
ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΑΣΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΙΔΗ ΑΥΘΕΝΤΙΚΑ ΜΟΤΕΛΛΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑ-
ΛΥΤΕΡΩΝ ΟΙΚΩΝ ΜΟΔΑΣ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΛΟΝΔΙΝΟΥ Ν. ΥΟΡΚΗΣΑφ' **Αφ' ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ**

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47 • ΤΗΛ. 22-785

ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΤΟΙΜΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ, ΤΑΓΙΕΡ, ΦΟΥΣΤΕΣ, ΜΠΛΟΥΖΕΣ, ΜΟΝΑΔΙΚΑ ΕΣΩΡΡΟΥ-
ΧΑ ΝΑΨΑΛΟΝΓΙΑ ΠΡΟΚΕΣ, ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΚΑΛΤΣΙΩΝ ΤΟΥ ΑΛΕΤΤΑΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

★ ΕΛΕΓΕΤΕ ΤΙΣ ΠΡΟΚΕΣ ΤΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ ΣΑΣ

Άνοιξις 1952

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑΣ ΜΟΔΑΣ

Τῆς ἀνταποκριτρίδος μας στὶς Βρυξέλλες κ. ΜΙΚΥ ΜΠ.

ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ εἶναι γεμάτο ἀπὸ ἀνοιξιάτικο πυρετό. Οἱ ράφτες ἔχουν ἐργασθῇ μὲ μεγάλη μυστικότητα γιὰ νὰ δημιουργήσουν τὴν καινούργια μόδα, κι' αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος ποὺ ἀκόμα δὲν ἔχουν κυκλοφορήσει καὶ δὲν δημοσιεύθηκαν οἱ φωτογραφίες τῶν μοντέλων τους. Σήμερα θὰ σᾶς δώσουμε μὲ λίγα λόγια τὴν εἰκόνα τῆς νέας γραμμῆς καὶ στὸ προσεχὲς τεύχος τῆς «Γυναίκας» θὰ δρῇτε ἓνα μεγάλο ἀριθμὸ σχεδίων τῆς ἀνοιξιάτικης μόδας ποὺ θὰ σᾶς ικανοποιήσουν ἀπόλυτα. Καὶ ἰδοὺ ἡ σιλουέτα τοῦ 1952:

- ★ **Η ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ** ἐντελῶς γυναικεία, ἡ σιλουέτα γεμάτη χάρι καὶ εὐλυγισία.
- ★ **Η ΚΟΜΜΩΣΙΣ** δὲν ἐμπνέεται πλέον ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Διευθυντηρίου, ὅπως πέρυσι, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ ὀμορφιά. Καὶ αὐτὸ τὸ καινούργιο κτένισμα «ἀ-λά-γκρέκ» εἶναι σὲ γραμμὴ «ἀμφορέως». Δηλαδή, τὰ μαλλιά εἶναι τραηγμένα πρὸς τὰ πίσω καὶ ὀντουλαρισμένα στοὺς κροτάφους καὶ ἐπάνω. Ὑπάρχει λοιπὸν μιὰ τάσις ἐπιστροφῆς στὸ «σινιόν», ποὺ τοποθετεῖται ὅσο τὸ δυνατό πρὸς ψηλά. Τὰ κοντὰ μαλλιά ἐξακολουθοῦν ἐκ παραλλήλου νὰ ὑφίστανται.
- ★ **ΤΑ ΚΑΠΕΛΑ:** Μικρὰ ἢ μεγάλα, ὅλα τὰ καινούργια καπέλα ἔχουν τὴν τάσι νὰ φαρδαινοῦν πρὸς τὰ πλαγία, ἀφίνοντας τὸν τράχηλο ἐλεύθερο. Ἀπὸ ψάθα ἢ ἀπὸ ὑφάσμα, ὅλα τὰ καπέλα εἶναι γοητευτικά μὲ ἀπαλούς χρωματισμοὺς στοὺς τόνους τοῦ μπῆζ, καραμελέ, ροζ, μπῆ «Μεντιτεράν», δερυκοκκί, κόκκινο. Γαρνίρονται μὲ λουλουδία, κορδέλες, μουσελίνες, μὲ φιδόγκους ἀπὸ γκρό-γκραϊν μεταξωτῇ, μὲ φτερά καὶ βέλα.
- ★ **ΤΟ ΚΟΡΣΑΖ.** Τὸ ντεκόλτέ εἶναι κολλητὸ πίσω καὶ μεγάλο ἐμπρός. Οἱ ὤμοι φυσικοὶ καὶ πολλὲς φορές ἴσιοι. Τὸ στήθος ψηλὸ καὶ τὸ κορσαζ κανονικὸ. Μανίκια κιμονὸ καὶ ἐπίσης τὰ μοντέρνα μανίκια ποὺ ἐπεκράτησαν ἀπὸ τὴ χειμωνιάτικη μόδα.
- ★ **Η ΜΕΣΗ** θὰ δρίσκειται σὲ ὅλα τὰ ὕψη. Γιὰτὶ, ὅπως εἶναι γνωστὸ, διεξάγεται ἀπὸ καιρὸ ἓνας «πόλεμος τῆς μέσης» μεταξὺ τῶν μεγάλων ραπτικῶν οἰκῶν. Οἱ μὲν θέλουν τὴ μέση ψηλὰ στὸ στήθος, ἄλλοι τὴν προτιμοῦν χαμηλὰ στὸ ὕψος τῶν γοφῶν, ἀλλὰ εὐτυχῶς ὑπάρχουν καὶ ἐκεῖνοι ποὺ τὴ διατηροῦν στὴ φυσικὴ τῆς θέσι καὶ πολὺ σφιχτῇ. Ὁ μεγάλος νεωτερισμὸς στὴ μέση εἶναι ἡ πολὺ φαρδεῖα καὶ ντραπαρισμένη ζώνη, ποὺ τὴ λένε «ζυντό».
- ★ **Η ΦΟΥΣΤΑ.** Τὸ μῆκος τῶν φορεμάτων παραμένει τὸ αὐτό, δηλαδὴ 35 ἐκατ. ἀπὸ τὸ ἔδαφος. Γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμα βλέπει κανεὶς φούστες φαρδεῖες καὶ φούστες στενές. Προτιμῶνται ὅμως γιὰ τὰ καλοκαίρινα φορέματα οἱ φαρδεῖες, ποὺ θὰ γίνονται ἀπὸ ὑφάσματα ἐλαφρά: πλίσε, σούρα, ντραπῆ, φαρδεῖες ἀσιδέρωτες τσέπες, ἡ βολάν.
- ★ **ΤΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ.** Μάλλινα, τὰ συνηθισμένα γιὰ ταγιέρ: πιε-ντέ-πούλ, ἀλπακὰ καὶ τὸ ὁτομάν. Γιὰ τὰ φορέματα: ἐλαφρὰ μεταξωτά, τὰ δαμδακερά, τὰ φάιγ καὶ τὰ ὁτομάν.
- ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ:** Τὸ λευκὸ, τὸ γκρί, τὸ κίτρινο τοῦ ἡλίου, τὸ καραμελί καὶ τὸ μαστίχι εἶναι ἐκεῖνα ποὺ προτιμῶνται περισσότερο. Βρίσκει κανεὶς ἀκόμα καὶ ὅλους τοὺς τόνους τοῦ μπῆζ, τοῦ κόκκινου, τοῦ πράσινου καὶ τοῦ ροζ.

ΜΙΚΥ ΜΠ.

Τὸ δεκαπενθήμερο

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΟΛΙΓΕΣ εβδομάδες μας χωρίζουν ακόμα από το Πάσχα. Τότε θα κάμουν την Εναρξή τους τα καλοκαιρινά θεάτρα στην πρωτεύουσα. Οι ζυμώσεις για τη συγκρότηση των διαφόρων θιάσων έχουν αρχίσει από καιρό. Οι θιάσοι που είναι στο εξωτερικό σημειώνουν επιτυχίες κι' οι τέτοιου είδους ειδήσεις έρχονται πλούσιες από την Κύπρο, την Πόλη και την Αίγυπτο.

— Πολύς λόγος γίνεται για το θεατρικό του «Αλσού» (Παγκράτι), όπου ο θιάσος «Αδ. και Μαίρης Λαίμου», άρχισαν από καιρό προετοιμασίες για την προσεχή έναρξή του. «Έργα, τεχνικός όπλισμός, έμφυχο και άφυχο ύλικό — δλ' αυτά θα συνεργαστούν στενά και αρμονικά για να παρουσιάσει το έφετινό του καλοκαίρι μια αξιόλογη εργασία.

— Επί κεφαλής του θιάσου Λαίμου στην πρώτη γραμμή του έμφυχου ύλικού του θα προέξη η γνωστή καλλιτέχνης και δραματική κ. Μαίρη Λαίμου, σύζυγος του θιασάρχου.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΕΣ καλλιτεχνικές ειδήσεις μας έρχονται από την Ίταλία, όπου, ως γνωστόν, από διετίας εδρεύει η γνωστή σοπράνο Μαίρη Σμετοπούλου / και μετεκπαίδευται η καλύτερα προετοιμαζέται για να έλθη εδώ πρωτα-

ΤΑΣΑ ΡΟΓΓΑ

γωνίστρια πιά και να δώσει το «παρών» στην πιο κατάλληλη ώρα της καλλιτεχνικής κινήσεως. Η ξεχωριστή μας συμπρωτίστισσα από σπουδάζει και έννοια εμφανίζεται και σε παραστάσεις, συναυλίες, θέατρα, κ. ά. άποσπάζει χειροκροτήματα, θαυμασμούς και κριτικές δλο έπαινους, έμφανίστηκε στο Μιλάνο, έμφανίστηκε σε μια παράσταση που οργανώθηκε στο Καθολικό Πανεπιστήμιο του Μιλάνου στις 11 Φεβρουαρίου.

— Η επιτυχία ήταν τέτοια που η νεαρά καλλιτέχνης έκληθη αμέτρητες φορές επί σκηνής. Ανάμεσα στις μελοδραματικές της εμφανίσεις, τραγούδησε και λαϊκά ελληνικά τραγούδια που τόσο άρεσαν, ώστε έμπιστευτήκαν και εξηγήθηκε η επανάληψή των.

— Τη δίδα Σμετοπούλου έκάλεσε με ειδική πρόσκληση το Ίδρυμα Λωζάνης στη σειρά του προγράμματος που θα παρουσιάσει τον Ιούνιο, με ανα-

μετάδοσι από το ραδιοφωνικό της σταθμό. Στο πρόγραμμα αυτό, αποτελούμενο από επε-ρες και μελοδράματα, θα συμ-πράξουν καλλιτέχνες από τους πιο γνωστούς της Εύρωπης.

ΠΟΛΥΣ ΛΟΓΟΣ γίνεται τον τελευταίο καιρό για μια Έλληνίδα έπιστημονα ειδεικε-μένη στη μελέτη της Ιατρικής και των προόδων της, τη δίδα 'Αμαλία Μπουρέκα, που υπήρξε δοηθός του κορυφαίου έρευνη-τού και καθηγητού Φλέμινγκ. «Ηδη η διακεκριμένη συμπα-τριώτισ μας εδρίσκεται στην 'Αθήνα, τοποθετημένη στον «Ευαγγελισμό», όπου διευθύνει το ειδικό τμήμα μελετών, απ' όπου ελπίζουμε να δώση στον τόπο σημαντικά όφελη, με τάς προόδους της έπιστη-μής της.

ΑΠΟ ΤΗ ΛΩΖΑΝΗ μας πληροφορούν ότι ο έκεϊ σύλλο-γος των Έλλήνων φοιτητών, δεν άφησε να περάση έφέτος άπαράκλητη η έποχή των χρι-στιανικών εορτών των Χριστου-γέννων και του Νέου Έτους. 'Αναμεί με τις διπλωματικές μα: αρχές, την πλούσια σε κοινωνικό περιεχόμενο παροι-κία μας και τους πολλούς φι-λέλληνας, έώρτασαν με πολύ ένθουσιασμό και θερμότητα την εορταστικήν αότην περίοδο και έτοιμάζονται να κάνουν το ίδιο και σε λίγες μέρες, που φθάνει η έθνική εορτή της 25 Μαρτίου.

— Στις γιορτές αυτές πρω-τεύοντα ρόλον έπαιξε η μικρή κυρούλα της κ. Μαργαρίτας Πέρρα—Ρότπλετς, Μαριάννα, που περισσότερο Ελληνιστού-λα από άλλες, έδειξε τόσα προσόντα καλλιτεχνικά για την ηλικία της, που εξέπληξε ό-λους. Η μικρή Μαριάννα φέ-ρουσα με υπερηφάνεια την έλ-ληνική φουστανέλλα, έχόρεψε με πολλή χάρι ελληνικούς χο-ρούς που της είχε μάθει η μη-τέρα της. «Ας σημειωθί ότι πριν από μερικούς μήνες η Μα-ριάννα είχε παίξει σε ειδική παράσταση και σε έργο που έλασαν άπό μόνο παιδία δια-λεγμένα από πληθος που πα-ρουσιάστηκαν και έκρίθησαν κατάλληλα και ταλέντοχα, οι ι. έφημερίδες εδημοσίευσαν κριτικές και φωτογραφίες της, έξιμνώντας την ιδιοφύλα και το ταλέντο της στη σκηνή.

ΕΔΗΜΟΣΙΕΥΣΑΜΕ στο παρασμένο μας φύλλο τη φω-τογραφία της έκλεκτής καλ-λιτέχνιδος μας κ. Πάολα, που εανάρθε πάλι στην έπιφάνεια στις «Ηνωμένες Πολιτείες όπου από έτών έχει έγκραστασθή. Η ξεχωριστή τραγουδίστρια αυτό τον καιρό έχει κάμει πολ-λες εμφανίσεις σε γιορτές και σε χοροεπεριόδους.

ΜΙΑ ΑΛΛΗ γιορτή έγινε έ-πισης στην Έλβετία αυτές τις ημέρες, με την έπιστροφή εκεί του άρχιμουσικού και έλληνα-ιστού κ. Σαμουέλ Μπώ Μπώ, που είχαμε εδώ τον περα-σμένο μήνα και διηύθυνε μια συναυλία της Κρατικής 'Ορχή-στρας και μας έκαμε και δια-λέξεις θαυότατα διαπευόμενες

από το γνωστό φιλέλληνομό-του. Ο «Σύλλογος των Έλ-λήνων φοιτητών της Γενεύης» όργανωσε εκεί ένα θραυνό άφιερωμένο στη λογοτεχνία της Θεσσαλονίκης, με όμιλητή τον Μακεδόνα φοιτητή Γ. Κων-σταντινίδη. Φυσικά στο θραυ-νό αυτό πρωτεύουσα θέσι είχαν κι' οι γυναίκες διανοούμενες

ΑΡ. ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑ-ΦΩΤΙΟΥ

όταν μάλιστα υπάρχουν γυναί-κες της περιπτώσεως μιας Ζωής Καρέλλη, της Χρυσάνθης Ζι-τσαίας κλπ.

— Μα και στην πρωτεύουσα έγινε την περασμένη Κυριακή μια παράνοια έκδήλωσι, όπου καλλιτέχνες του Έθν. Θεάτρου παρουσίασαν πλούσιο πρόγραμ-μα από ποιήματα και πεζογρα-φήματα των Μακεδόνων λογο-τεχνών — και γυναικών φυσι-κά, αφού περισσότερο κυριαρ-χούν στη Μακεδονική πρωτεύ-ουσα οι γυναίκες. Την όργανώ-σαν και πρωτοβουλία είχε ο φίλ. Σύλλογος Νικαίας με το πλούσιο λογοτεχνικό τμήμα του. 'Επ' εύκαιρία σημειώνο-με ότι την 1 Μαρτίου η ποιή-τρια της Θεσσαλονίκης Ζωή Καρέλλη μίλησε εκεί γαλλικά για το Μωνταίρ, παίρνοντας για θέμα την πιο εύαισθητη πλευρά του.

ΑΠΟ ΤΙΣ 15 ΜΑΡΤΙΟΥ ο φίλ. Σύλλογος αϊαρνασσός θα στεγάσει στη μεγάλη του αίθουσα τη νεώτερη εργασία της έκλεκτής Έλληνιδος καλ-λιτεχνιδος ζωγράφου κ. Χαρ-χατζησαββά—Φωτίου, που μό-λις γύρισε από μεγάλη περι-οδείας της στις εόρειες έλληγι-νίδες έπαρχίας και ηρθε με πλού-κις έπαρχίας και ηρθε με πλού-σιο πλουριστικό, λαογραφικό και άλλο ύλικό, ζωγραφικής τεχνής. Η διακεκριμένη καλ-λιτεχνής, που ο κόσμος των ει-καστικών τεχνών γνωρίζει και καστικών τεχνών γνωρίζει και έκτιμα τόσο καλά, θα παρου-σιάσει σε μια χαρακτηριστική έκθεση την πλούσια παραγωγή του τελευταίου καιρού. Ανάμε-σα στην όποια δεσπόζουσα θε-ση έχει η λαϊκή τέχνη και οι λαϊκές φορεσιές, όπως τις είδε και τις ζωγράφισε στο τελευ-ταίο της ταξίδι στη Μακεδο-νία.

Η δνις ΤΑΣΑ ΡΟΓΓΑ, σο-λιστ του χορευτικού Όμιλου Κώστα Νικολά, ανεχώρησε εις το Έσσαν της Γερμανίας, όπου θα παρακολουθήσει μαθήματα εις την Σχολήν του Κούρτ Γιώδς.

Η ΜΑΡΒΑ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΠΙΘΕΜΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ 3ον. ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΟΥ 33 ΑΘΗΝΑΙ 27 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1932

Τιμή τεύχους δραχ. 5.000

Διευθυντής: Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ 'Αρχισυντάκτης ΑΛ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ Οικονομική Δ/σις: ΑΝ. ΝΟΜΙΚΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ 1 Τηλέφωνο: 36-762

ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ρ. ΠΑΛΑΜΗΔΟΥ 1 Τηλέφωνο: 35-718, 35-708

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Εσωτερικού: ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) Δρχ. 125.000 ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τεύχη) 65.000 ΤΡΙΜΗΝΟΣ (7 τεύχη) 35.000

Εξωτερικού (έτησια): Αίραι 'Αγγλίας (χάρτ.ναι) 3.100 Δολάρια 10.00

Εμβάσματα και έπιστολάι δέον γ' α-πιθύνωνται προς: Ε. Τερζόπουλον

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ» κυκλοφορεί ανά δεκα-πενθήμερον, ήμεραν ΤΕΤΑΡΤΗΝ, ε-νεξαρτήτως ήμερομηνίας.

Το προσεχές (56ον) τεύχος θα κυκλο-φορήσῃ τῇ

ΤΕΤΑΡΤΗΝ 12 ΜΑΡΤΙΟΥ 1932

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ

από του 1ου μέχρι του τελευταίου πε-λούνται εις τὰ Γραφεία μας.

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΙ ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΙ

δ Α' (τεύχη αριθ. 1—13)
δ Β' (τεύχη αριθ. 14—26)
δ Γ' (τεύχη αριθ. 27—39)
δ Δ' (τεύχη αριθ. 40—52)

Προσκομίζοντες τὰ άνωτέρω τεύχη ι-να γραφεία μας παραλαμβάνετε τὸν τόμουσ δεμένους εις βραχύτατον λα-νικόν διάστημα.

Βιβλιοδεσία εκάστου τόμου δρ. 20.00

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ άρθρῳ 7 τοῦ Α. Ν. 1092)1938

Διευθυντής: Εὐάγγελος Τερζόπουλος
Γραφεία: 'Οδός Κολήδου 12. 'Υπο-θνος Τυπογραφείου: Β. 'Αραβαντι-νός
Κατοικία: 'Αμισσοῦ 24. Ν. Σμύρνη

ΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΑ ΜΑΣ

ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ:

Λευκό μεταξωτό φόρεμα με φου-λέϊγ και περαστή κορδέλα στο πού σχηματίζει σούρα καθώς φλόγγο. Το ρόν χρώμα του ριχ-μαντό δίνει έναν εύχριστο τόνο, νόλο και τραβεί τα βλέμματα ό-ότροπῃ ναυικάκόλλησι και τις του μανσέτες. Η ζώνη και το είναι άσασοτί κι' έχει χρώμα άσπυ-

ΜΑΤΙΕΣ ΑΠ' ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ

ΟΙ ΚΑ'Υ-ΜΕΝΕΣ οί κοσμικές ταβε-νούλες. Κάνουν το κατά δύναμιν, για να δημιουργήσουν άποκορηάτικο ξεφάν-τωμα. Μας προσκα-λούν να περάσουμε νύχτες ετρελλού πα-ριζιάνικου καρναβα-λιού, στολίζονται μ' άποκορηάτικα «ντεκόρ», πλουτίζουν τα προγράμματά τους με ντόπιους και ξένους καλλιτέχνες. Μα έλάχιστοι τολ-μούν ν' άποτελέσουν την πελατεία τους. Το πνεύμα μὲν πρόθυμον αλλά τό... πορτοφόλι άσθενές. «Αν και το δεύτε-ρο κάθε άλλο παρά πρόθυμο κάνει το πρώτο. Έτσι λοιπόν θα περάση κι' έ-φέτος το καρναβάλι. Και να πλημμυ-ρίσουν από κόσμο οι ταβερνούλες, δε χωράνε ούτε το ένα χιλιοστό των 'Α-θηναίων. «Ελείψαν βλέπετε και τὰ «κατ' οίκον» πάρτυ. Τὰ περισσότερα σπίτια τὰ θεωρούν περιττά «φασαρία». Παντού κυριαρχεί κατήφεια. Έλάχιστοι χορεύουν έφέτος. Και το χειρότερο: Δέν τους ζηλεύουν οι για όποιοιδήποτε λόγο μη χορεύουν. Άστους, λένε, θέ-λουν να δουν μπας και... ξεχάσανε τους χορούς που χορεύαμε μια φορά κι' έναν καιρό. Μη χειρότερα!

ΣΕ ΜΕΓΑΛΟΥΣ μετράδες έβαλε τους υπερήλικες ο «όρος Μπυγκουό-λετας. Μόλις άκου-σαν πως κάνει θαύ-ματα κι' ανανεώνει τον οργανισμό, έ-παψαν να θεωρούν τους εαυτούς των «συνταξιούχους της έθελοντικής από την... έφεδρεία. Παλιό το μεράκι της αιώνιας νεότητος. 'Ο Φάουστ του Γκαίτε, πούλησε την ψυχή του στο διάβολο για να ξαναεγείνη για μερικά εικοσιτετάρω, ώσπου να τον έρωτευθί η Μαργαρίτα. Να όμως που η σύγχρονη έπιστήμη μας άπαλλάσσει από άνεπαύρωτες άμαρτίες. 'Ο «όρος Μπυγκουόλετας» ανανεώνει τον οργανι-σμό με δυο περίπου εκατομμ. δαρχιών. Και το μήνυμα έφτασε ως τις άκρότα-τες συνοικίες. Η κυρά Παρασκευούλα βλέπει την κυρά Στέλλα ξαναεγείνη και τριβεί τα μάτια της. Ρωτάει μια γειτόνισσα:

— Την είδες καλὲ πῶς έγινε;
— Άς είναι καλά ο.. Μπυγκουόλετας, άπαντάει εκείνη.
— Μπιά: Έπιασε φίλο ή κυρία Στέλλα, κανέναν Μπυγκουόλετας;
— Τί φίλο; 'Οδός είναι! Δὲ διαβά-ζεις έφημερίδες; Μὲ λίγες ένέσεις τώρα — αντίο... γεράματα!

ΑΛΛΑ και το άν-δρικό φύλο δὲ συγ-κινήθηκε. Λιγώ-απ' αὐτή την άνα-κάμψι. 'Ιδιαίτες δσοι περάσαν τῇ δεύτερῃ και τῇ τρί-τῃ νεότητι, πανη-γυρίζουν. Και με το δικη τους οι άνθρωποι. «Εδελπαν γύρω τους να κυκλοφορούν τόσοι... πει-ρασμοί κι' αναθεματίζουν την ώρα που γεννήθηκαν. «Θέλαν να γεννηθούν μισόν αιώνα άργότερα! Εὐτυχώς ο Μπυγκο-μώλετας τους έβγαλε τούτο το μεράκι. «Αναπέρασε το ήθικό τους. Τρέχουν στους γιατρούς με την έλπίδα ότι θα

κατέβουν «άν οόρμ» στον έρωτικό στί-βο. Έχουν για τῇ σχετική πείρα — ή όποια τόσο έκτιμάται τελευταίως από το γυναικείο φύλο. Κι' άπειλούν τους νέους: Θά σας έκτοπίσουμε! Έσεις έ-χετε καιρό! Άκόμα δὲν τέλειωσαν τὰ... ψωμιά μας. Παραμερίστε, γιατί θα κάνουμε και δεύτερη δόσι Μπυγκουό-λετας!

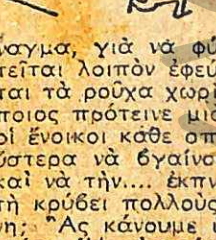

για στο Φάληρο και παραδόξως την εί-δαν στή... θέσι της. Τί συμβαίνει λοι-πόν; Έπεσε καμμία έπιδημία στα ψά-ρια και τὰ θέρισε; Έχει γούστο να ρίχτηκαν με τὰ μούτρα στο τῶσα «άκα-τάλληλα προς βράσι» τρόφιμα που τους πετάει η άγορανομία κατά τόν-νους και να δηλητηριάστηκαν; Όλα τὰ βάζει κανείς στο μυαλό του.

Η ΠΙΚΡΑΓΓΟΥ-ΡΙΑ! Ήταν ή σει-ρά της ν' άναστα-τωση την 'Ελλάδα. Βέβαια δὲ φαίει έ-κείνη. Έχουμε τόσο ύμνηθίσει στις άνα-στατώσεις που εν άνάγκη χρησιμοποιο-ύμε σαν όργανό μας και την άσθα-τατη και μέχρι προχθές περιφρονημένη πικραγγορία! Χωριστήκαμε δὲ σε δυο φανατικά — αυτό μας έλειπε — στρα-τόπεδα. Στους... πικραγγορικούς και στους άντικπικραγγορικούς. Σε λίγο, αν δὲ μας φωτίση ο Θεός να σταματή-σουμε τις άντεγκλήσεις περὶ των θερο-πειτικών ή όχι ιδιοτήτων της πικρα-γορίας, θ' άκούμε τὰ έξης:

— Τρίγες ή πικραγγορία!
— Τί είπες;
— Αυτό που είπα.
— Έ, άοπατη για να μάθης να με-τράς τὰ λόγια σου!

ΠΟΛΥ δικαίως ά-παγορεύτηκε το τί-ναγμα ρούχων, κου-βερτιών, χαλιών, άπ' τὰ παρόντα και τὰ υπαλόνια. Μα τί θ' άπογίνη τώρα ή... σκόνη; Θά την άφίνουμε κι' όπου πείση έπείσε: Άλλος τρόπος άπ' το τί-ναγμα, για να φύγη, δὲν ύπάρχει. Ζη-τείται λοιπόν έφεύρεσι πῶς να τινάζον-ται τὰ ρούχα χωρίς να τινάζονται! Κά-ποιος πρότεινε μια λύσι: Να εισπνέουν οι έννοικοι κάθε σπιτιού τῇ σκόνι του κι' ύστερα να βγαίνουν έξω μια δολτίτσα και να την... έκπνέουν. Μα ή λύσι αὐ-τή κρύβει πολλούς κινδύνους. Τί θα γί-νη; Άς κάνουμε ύπομονή ως το καλο-καίρι. Η άιωρούμενη σκόνη στους 'Α-θηναίους δρόμους θα είναι τῶση, που τῶν κλινωσκεπασμάτων μας θ' άποτε-λή... άραχνοφάντο συνεφάσι. Τότε μπορεί να έπιτραπῇ το Έσκαόνισμα. Έκτός και συλληφθούν οι... δρόμοι ως παραβάτες της σχετικής διατάξεως!

Ο ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ

Σάν κι' απόψε...

Σάν κι' απόψε μεθυσμένοι άπ' τῇ άνοιξης τῇ μάγια περπατούσαμε άντάμα με το δῆμα μας άργό, κι' άκούσα να ψιθυρίζουν δυο χειλάκια άγαπημένα: Άχ! γλυκέ μου, σ' αγαπῶ.

Σάν κι' απόψε στ' άκρογιάλι με κρατούσε άπ' το χέρι και μὰς δρόσιζε με χάρι το θαλασσινό τ' αγέρι και τὰ κύματα κυλούσαν κι' ένα ψιθύρο γλυκό, στα λευκά τὰ δοσασάλια σαν να 'λέγαν, σ' αγαπῶ.

Σάν κι' απόψε μέσ' στο δάσος ένας μπάτης έρωτιάρης σιγοκαίδευε τὰ πεύκα κι' άσπια κλωνιά και φύλλα εἶχ' άπ' το φεγγάρι ή λεύκα.

Μεθυσμένη άπ' τῇ φύσι μ' ένα βλέμμα χαρωπό δι' άστυρες στην άγκαλιά σου και μου είπες με λαχτάρα: Άχ! γλυκέ μου, σ' αγαπῶ.

Σάν κι' απόψε τὰ θυμάμαι δι' αυτά τὰ περασμένα που για σένα όλα είναι από χρόνια χρόνια ξεχασμένα.

Κι' έπειδή τὰ δυο μου μάτια σιγοκλαίει πάντα μόνα, Άχ! άς είχαμε, Θεέ μου, πάντοτε βαρύ χειμῶνα!

ΑΡΗΣ

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΤΕ

από το τεύχος αυτό και στις σελίδες 14—15 την καινούργια μας καινοτο-μία:

Η ΠΙΟ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ

Μέθοδος Κοπτικής

Είναι το καταστάλαγμα πείρας δε-καετηρίδων και σας βοηθεί στην τέλεια εκμάθησι της Τέχνης της Κοπτικής. Απαρτίτη σε κάθε ΓΥΝΑΙΚΑ, σε κάθε ΚΟΡΙΤΣΙ, είτε έρασιτέχνις εί-ναι, είτε επαγγελματίας.

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟ ΝΕΟ

Παράρτημα Κεντημάτων

με θαυμάσια σχέδια για όλα τὰ είδη κεντημάτων.

Η ΣΚΗΝΟΘΕΤΙΣ

Πρώτος ό Έλληνας κινηματογράφος ανέδειξε σκηνοθέτιδα.—Ένα ήρωικό έπάγγελμα.—Πώς γυρίζονται οι ταινίες

Νά ένα νέο έπάγγελμα — ή σκηνοθεσία στον κινηματογράφο — που δέν φανταζόταν ποτέ τό ανδρικό φύλο νά... διαβρωθή από τις εργαζόμενες γυναίκες. "Αν είναι δυνατόν νά τολμούσε καμμία καί νά διανοηθή άκόμα, νά βάλει ετά δύο πόδια σ' ένα παπούτσι στον δυσκολοκυβέρνητο κόσμο των «στάρ», των όπερατέρ, των φυγκιράν, των ντεκορατέρ, των μακιγιέρ. Νά γίνη ό οδηγός τους, ή ψυχή τους, ό έμπνευστής τους κι' ό... δημιός τους — νά τρέχη, νά φωνάζη, νά διατάξη, ν' άπειλή, νά χτυπιέται, νά τρελλαινέται στις ώρες της φουρίας, νά ελέγχει τους πάντας καί τά πάντα, νά μπλέκεται σέ χίλιες δυο τεχνικές λεπτομέρειες, γιά νά γυρίστει κι' ή πιό άπλούστερη κι' ή πιό μέτρια ταινία.

Κι' όμως. "Η γυναίκα βραστηριότητα δέν τόβαλε κάτω. Μ' έπίγνωση των δυσκολιών τράβηξε θαρραλέα τό δρόμο της καί φώναζε στα «στούντιο»: "Αρατε τάς πύλας! "Όπως τά δαζόντων πέρα οι άνδρες σκηνοθέτες, θά τά βγάλω κι' εγώ! "Όστόσο, αυτή ή... επανάσταση — γιάτί επανάστασις είναι — δέν έγινε ούτε στό Χόλυγουντ, που κάνει σαν καί τι γιά νά παρουσιάξη έκπληξις, ούτε στα «στούντιο» του "Άρθουρ Ράινκ στο Λονδίνο, ούτε στην «κινηματογραφούπολη» της Ρώμης καί του Παρισιού.

"Εγινε στην πόλη της... πολυμήχανης Παλλάδος, στην "Αθήνα, που ή παραγωγή έγχωρίων ταινιών βρίσκεται άκόμα στα πρώτα της βήματα. Μάλιστα, "Εδω, απ' ό,τι ξέρουμε, πρωτόδωσε «παράν» ή σκηνοθεσία του κινηματογράφου. Χρειασθήκε μεγάλη τόλη. "Αν ή δικηγόρος, όπως λέγαμε στο προηγούμενο φύλλο, είχε νά παλαίση μ' ένα σωρό προλήψεις, φαντασθήτε ή σκηνοθέτις πόσες δοκιμασίες αντιμετώπιζε. Ποιός θά της έμπιστευόταν τό γύρισμα ενός έργου που ή επιτυχία του συχνά εξαστάται από «αστάθμητους παράγοντες»; Ποιός θά διακινδύνευε τά κεφάλαιά του γιά νά κάνει τόν... φαιμινιστή;

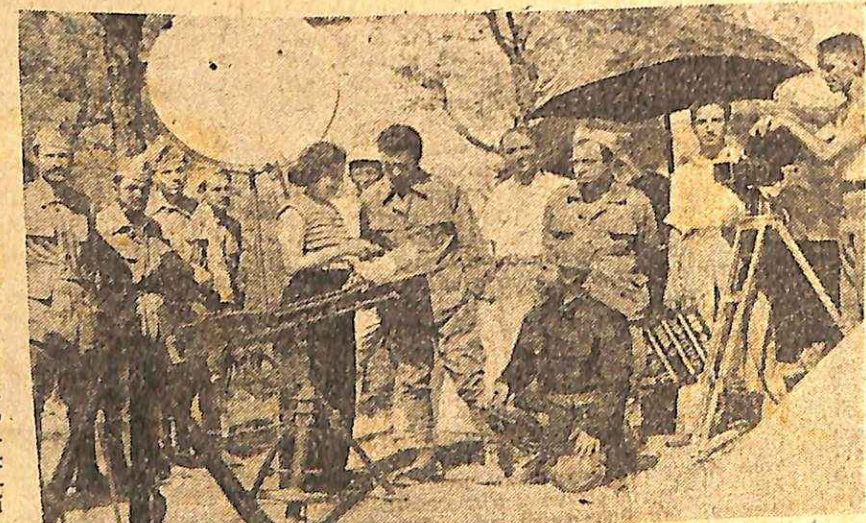
"Αλλά καί κάτι έξίσου σοβαρό: Σ' ένα κινηματογραφικό έργο συμμετέχει πλήθος καλλιτεχνών καί τεχνικών. "Όλοι αυτοί όμως, πρέπει νά πειθαρχήσουν τυφλά στο σκηνοθέτη. "Από εκείνον εξαρτάται περισσότερο ή επιτυχία τους ή ή γελοιοποίησί τους. Πώς λοιπόν θά δέχονταν νά παιγθούν όλα κορώνα — γράμματα από μία γυναίκα; Τέτοια προβλήματα είχε ν' αντιμετώπιση ή σκηνοθέτις του κινηματογράφου. Καί, μπορούμε νά πούμε, τάχαλε πέρα στον τόπο μας, όσο τουλάχιστον κι' οι άνδρες συνάδελφοί της, ν' αν φέρσε στους περισσότερους τά γυναιδιά...

Βέβαια, καθώς είπαμε καί

πιό πάνω, ό έγχώριος κινηματογράφος βρίσκεται άκόμα στην αρχή καί δέν δημιουργήθηκαν οι απαραίτητες προϋποθέσεις γιά νά ξεπηδήσουν άρκετά καί μεγάλα ταλέντα σκηνοθεσίας. Γιά την ώρα υπάρχει μία σκηνοθέτις «έν δράσει» — ή κ. Μ. Χατζήνακου, που γύρισε τά φίλμ «Άρραβωνιάσματα», «Η Λύκαινα» (πρώτο βραβείο Κριτικών 1950) καί «Ο Βαφτιστικός». Μά τό παράδειγμα της έδωσε θάρρος στο «άσθενές φύλον» καί συχνά θά δητε κατά τό γύρισμα ελληνικών ταινιών μία—δυο κοπέλλες νά παρακολουθούν πίσω απ' τους προβολείς την «όλη δουλειά», προσπαθώντας νά μνηθούν στα μυστήρια της "Εβδομης Τέχνης....

"Η σκηνοθέτις του κινηματογράφου αγωνίζεται νά κάνει γονιευτικούς όλους τους άλλους — όσους θά έμφανίσουν στο «έκράν» — έκτός απ' τόν εαυτό της. Βρίσκεται πάντα πίσω απ' τό... φακό. Δέν τη συγκινούν οι θρύλοι των «στάρλετ». Οι θαυμασμοί του μεγάλου κοινού. Μένει άθέατη. Ούτε υποψιάζεμαστε ότι κι' ή παραμικρότερη κίνηση του ήθοποιού στην όδω ή έγινε με τη μελέτη, την έμπνευση, την προσπάθεια καί την ύποβολή της σκηνοθέτιδος. Αυτή τά προετοιμάζει όλα, τά προβλέπει όλα — κι' εύθύνεται γιά όλα. Γιά τά κοστούμια, γιά τους φωτισμούς, γιά την ήθοποιία γιά τά σκηνικά, γιά την «ήχοληψία». Καί τό άνοιγμα μιάς πόρτας, εκείνη θά διδάξη πώς θά γίνη. "Η παρουσία της κυριαρχεί σέ κάθε τι που βλέπουμε επί της όδους. "Αλλά την ίδια ποτέ δέν τη βλέπουμε. Μόλις αρχίζει τό γύρισμα, άποσύρεται σέ μία γωνία καί τό παρακολουθεί με χτυποκάρδι...

"Ακούραστη. "Λεικίνητη. Σβέλ-

"Η κ. Μαρία Χατζήνακου διδάσκει στον ήθοποιό κ. "Αλεξανδράκη μία σκηνή από την ταινία της «Βαφτιστικός».

τα. Τίποτα δέν κάνει νά της ξεφύγη.

— Δέστε καλύτερα τη γραβάτα σου.

— Βγάλε τό ρολόϊ σου απ' τό χέρι. Ξεχνάς ότι ό μύθος του Έσγου ξετυλίγεται στα 1900; "Εκείνη την εποχή οι κοπέλλες δέν φορούσαν τόσο... μοντέρνα ρολόγια!

— "Ανάψτε δυο προβολείς άκόμα! "Θά βγούν σκοτεινά τά «φόντας»!

— Προσοχή! Τό γύρισμα άνίζει! Σωπάτε!

Τρέχει. Στρυφογυρνάει σαν σβούρα. "Ιδρώνει. "Αγριεύει. Χαμογελάει. "Αγωνιά. Διαθέτει ιδέειον ύπομονή. Δέν διστάζει νά γυρίσει μία σκηνή δυο καί τρεις φορές, γιάτί παρατήρησε κάποιο μικρό σφάλμα — γιάτί π.χ. έθξε ό πρωταγωνιστής χωρίς νά δήσει μ' αναφέρεται στο... ρόλο του. "Όταν ή σκηνή γυρίζεται στο ύπαιθρο, ή σκηνοθέτις μπορεί νά καθήση ώρες περιμένοντας νά βγή ό ήλιος απ' τά σύννεφα ή νά φύγουν τά... σύννεφα απ' τόν ήλιο, γιά νά δημιουργηθή ό κατάλληλος φωτισμός!

Οι ήθοποιοί κι' οι τεχνικοί τ'σως νά διαμαρτύρονται, νά γκρινιάζουν, ν' απογοητεύονται. Αυτή περιμένει άμείλητη νά καθαρίση ό ούρανός, αίσιοδοξεϊ, επαναλαμβάνει «επί τη εύκαιρία» τις τελευταίες της οδηγίες. Γίνεται μετεωρολόγος, έμπνευστής, άποφασισμένη ν' αλλάξη, αν αυτό τ' απαιτεί τό γύρισμα της ταινίας, καί την κίνηση του συμπαντος!

"Αχαρη δουλειά, βά πητε. Πόσο πιό εύκολα εργάζεται μια «στάρ» που γίνεται καί τό Ίνδαλμα του κοινού. Τη σκηνοθέτιδα κανείς δέν την ξέρει. Λίγοι συγκρατούν απ' τους «τίτλους» τ' όνομά της. Κι' αν την συναντήσουν στο δρόμο, ούτε θά φανταστούν πώς εκείνη τους χάρισε τό κέφι καί τη συγκί-

νησι. "Αλλά είναι πολύ θαυμάσιες οι ικανότητες που περνάει απ' τό έπάγγελμα. Είναι ή χαρά της μεγάλης ευθύνης. "Υστερ' από τους ανυπολόγιστους κόπους κι' ετά τά δυνατά καρδιοχτύτια, ή επιτυχία της ταινίας άντανασταίνει την καλλιτέχνηδα....

Συναντούμε στο «στούντιο» της κινηματογραφικής "Εταιρίας «Άν. Ζερβός», την «Ελληνίδα σκηνοθέτιδα», την κ. Μ. Χατζήνακου, τις μέρες που προβολόταν ή τελευταία ταινία «Ο Βαφτιστικός».

Δέν περιφρανούμαι αυτή μου την ταινία, μάς λένε καί σημειώσε πρωτοφανή πορική επιτυχία κι' έδουσε καί τό μεγάλο κοινό. Ποσόν ζωντανά, τά ελληνικά θέατρα, τις ήθογραφίες, σαν την «Ελκων», μά...

— Δέν είναι στο χέρι μου νά γυρίσω εκείνο που θέλω. Δέν έχω χρήματα. "Αναγκάζομαι νά πειθαρχώ στις απαιτήσεις του παραγωγού. Βλέπετε, ή «κ.κ.», που έλαβε τό βραβείο των Κριτικών, ή γινωρίστηκε τότε σαν ή πιό όλογη ελληνική ταινία, με σκολία έβγαλε τά έξοδα. Δυστυχώς οι συνθήκες της λειάς μας εξακολουθούν απ' τις δυσκολότερες....

— Βρίσκετε κατανόηση τους συνεργάτες σας;

— "Αρκητή. "Ομολογώ σέβονται καί μ' αγαπούν. "Αλλά νά μ' αναγκάζουν νά... νά... Δέν θά ξεχάσω την μούλα που είχα όταν πληρώσα γιά νά... διδάξω σ' «Άρραβωνιάσματα» τό μεγάλο μου αλχημικό δάσκαλο "Αν. Βεκά. "Ακουσε τις ύποδείξεις μου χωρίς νά φέρη αντίρρηση. Καί στο τέλος μ' άγκαλιά καί με φίλησε...

— Σπουδάσατε πουθενά κινηματογράφο;

— Που νά σπουδάσω; πώς; Κάνω ό,τι μου λέει ή ψυχή μου. Κι' έπειδή ό,τι λέει ή ψυχή είναι αληθινό, γι' αυτό χω τόλημ στη δουλειά. Φυσικά, αν κερδίζα μερικά ματσα, σκέπτομαι νά πηγώ στο εξωτερικό νά συμπληρώ την πείρα μου, ιδιαίτερα σ' φωτοτισμούς. Γιά την ώρα μόνον δουλεύοντας. "Ο κινηματογράφος είναι ή ζωή μου.

— Πόσες ώρες εργαζό-

στε; — "Όταν γυρίζω ταινία, δουλεύω μέρα-νύχτα. Τό μου δέν με βλέπει παρά ό στα. Γιατί, έκτός απ' τό... σμα, έχω καί την εργατική δουλειά, του «μοντάζ» — μυστικά του τά μαθαίνω χωρίς....

"Η κ. Χατζήνακου ήταν συνεργάτις στο περιοδικό με τό ψευδώνυμο Μυστα, την αλληλογραφία μάλιστα.

Μερικά από τά ελάχιστα κροκί που επέτρεψαν νά δημοσιευθούν οι αγγλικοί οίκοι. Φωτογραφίες θά κυκλοφορήσουν μετά τό τέλος Φεβρουαρίου. "Από τά σκίτσα αυτά διαφαίνεται καθαρά ή γραμμή της ανοιξιάτικης μόδας: 1.— ΤΑΓΙΕΡ: ζακέτες εφαρμοστές με πολλές μικρές λεπτομέρειες. 2.— ΒΡΑΔΥΝΟ, ΚΟΚΤΕ-ΙΛ: μούστος εφαρμοστές, πολλές φούστες τούλινης, σάλι (τούλινο) σπανιδόλο στολίζει τη φούστα. 3.— ΑΙΠΗ ΕΥΜΑΤΙΝΟ: γραμμή που κολακεύει, μεγάλο ντεκολτε, φαρδιά φούστα. 4.— ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΤΑΓΙΕΡ: μέση εφαρμοστή, κοπή μπάσκα καί λίγο φαρδιά. 5.— ΕΠΙΣΗΜΟ ΒΡΑΔΥΝΟ: Πολύ μεγάλο ντεκολτε, γραμμή στενή. "Ενα ντραπέ αρχίζει έμπρός καί κάτω από τη μέση, πιάνεται πίσω καί φθάνει έως κάτω. 6.— ΠΡΩ-Ι-ΝΟ ΦΟΡΕΜΑ: γραμμή σκέτη, μέση εφαρμοστή.

ΛΟΝΔΙΝΟ, Φεβρουάριος. "Ο καιρός περνά τόσο γρήγορα, που σχεδόν δέν τό αντιλαμβανόμαστε. Σά νά μη ήταν χθές που χαλούσε ό κόσμος με τό ποιός θά μας παρουσιάση πρώτος την εφετεινή χειμωνιάτικη μόδα καί νά πού πριν καλά-καλά βγή ό "Ιανουάριος, ένας-ένας οι ραπτικές οίκοι του

είχε με μία αναγνώστρια, έμπνευστηκε όλόκληρο σενάριο, μά δέν ανήκει στην κατηγορία των «έμπορικών» καί αναδύεται τό γύρισμά του γι' άργότερα. Οι άπασχολήσεις της στον κινηματογράφο δέν της άφίνουν πιά καιρό γιά νά δημοσιογραφη. "Η σκηνοθεσία είναι τώρα τό έπάγγελμά της καί μ' αυτήν συντηρεί τό σπίτι της.

"Ενα σωρό χαρακτηριστικά έπισηδία θά μπορούσαν νά σας διηγηθώ, μάς λέει απ' τό γύρισμα των ταινιών. Μά πού τά θυμάμαι τώρα.... Τελού-

ΕΠΙΔΕΙΚΝΟΥΝ ΤΑ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ ΜΟΝΤΕΛΑ

Της άνταποκριτριάς μας στο Λονδίνο "Αγγ. Κατραμάδου

Λόνια του γιά νά παρουσιάση μία όλόκληρη συλλογή ανοιξιάτικων μοντέλων που έτοιμάσε ειδικώς γιά εξαγωγή. "Η συλλογή βέβαια συμπεριλαμβάνει καί πολλά μοντέλα κατάλληλα γιά τό αγγλικό κλίμα, που θά φορεθούν από τις γυναίκες έδω, όπως απλά μάλλινα πρωινά φορέματα, άπογευματινά ταγιέρ, καθώς καί πολλά βραδύνα.

"Η επίδειξη αρχίζει με ένα θαυμάσιο καί άρκετά πρωτότυπο νυφικό φόρεμα, του οποίου τά δύο πλάγια είναι γαρνιρισμένα με μικροσκοπικά πράσινα λουλουδάκια, αρχίζοντας από τη μέση έως τόν ποδόγυρο. Χαρακτηριστικό του φορέματος αυτό είναι ό εφαρμοστός στικτός γιακάς που φθάνει έως τά αυτιά καί είναι κεντημένος με άσπρη πέρλες καί χάνδρες.

Στην πρώτη γραμμή έρχονται τά ντεμύ-σαιζόν παλτά, άνάλαφα καί με ζωρή ανοιξιάτικα χρώματα, όπως τό «Καλό Ταξίδι», τό «Μινουέτ» καί τό «Όβερ "Όλ» από λεπτά μάλλινα ύφασματα, κρέπ, σαντούνγκ καί φαίγ, που είναι τόσο πρακτικά τό καλοκαίρι. "Ενα ύπεροχο παλτό ριχτό καί με μεγάλη ρεδέρ, κρεασινόν του ίδιου οίκου που όνομάζει «Κάρτ Μπλάνς», είναι από άσπρο μεταξοτό ότομάν.

Τά καινούργια ταγιέρ έχασαν πιά την αυστηρότητα καί τό κλασικό στυλ που είχαν. Οι ζακέτες είναι πού φανταζι από άλλοτε, έχουν τις μπάσκες κοντές, εφαρμοστές στη μέση καί ύπογραμμίζουν την καμπυλότητα των γοφών, ενώ οι φούστες είναι άπλές, κλός καί οι περισσότερες έχουν πλισέ σολέιγ.

"Ενα μεγάλο μέρος της συλλογής αποτελεείται από φορέματα καί ζακέτες ταγιέρ του ίδιου ύφασματος. Καί ενώ καί αρχην ένα τέτοιο άνασάμπλ δίνει την εντύπωση ότι πρόκειται γιά ταγιέρ, άρκει ν' αφαιρεθ ή ζακέτα γιά νά έμφανισθ ένα θαυμάσιο άπογευματινό φόρεμα, ή φούστα του οποίου συνήθως είναι πλισεδένια, ενώ τό κορσάκι

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΤΗΣ ΕΦΕΤΕΙΝΗΣ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΜΟΔΑΣ

ΩΜΟΙ: Σέ φυσική καμπυλότητα.

ΜΑΝΙΚΙΑ: Σχεδόν όλα ρεγκλάν ή κιμονό, άλλα φαρδιά καί άλλα εφαρμοστά τά περισσότερα 3/4.

ΜΠΟΥΣΤΟΣ: μάλλον εφαρμοστές. Πολλά πιετικά αρχίζουν κάτω από τό στήθος γιά νά τελειώσουν στη μέση.

ΜΕΣΗ: λεπτή καί μάλλον άνεδασμένη προς τά επάνω.

ΦΟΥΣΤΕΣ: Οι περισσότερες πολύ φαρδιές, κλός ή φύλλα. Σκληρά μεσοφόρια ύποδοθούν στο νά δώσουν περισσότερο φάρδος στους γοφούς όπως τό 1800.

ΧΡΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΥΦΑΣΜΑΤΑ: Μαύρο, ρόζ, κίτρινο, άσπρο, πράσινο καί τά έμπριμέ. Τό σαντούνγκ που έρχεται στην

εφαρμοστό. "Ιδιαίτερη εντύπωση έσημειώσαν μερικά κοκτέιλ φορέματα, καθώς καί έπίσημα άπογευματινά, όπως τό «φούλ σουίγκ», του οποίου ή φούστα άποτελείται από άτελείωτα πέταλα τριαντάφυλλου από μαύρο τούλι. "Αλλά κομψό μοντέλο ήταν τό «Πιρρουέτ» με πλούσια φαρδιά φούστα, σέ σχήμα μπαλαρίνας καί από πολλές ίδιες τούλινες. "Από τά πιό έπίσημα βραδύνα μία θαυμάσια κρεασινόν του Χάρτγουελ, τό «Περσαστικό Σύννεφο», απέσπασε τό γενικό θαυμασμό. "Ηταν ένα γκρι τούλινο φόρεμα κεντημένο με χρυσή μεταξωτή κλωστή, χάνδρες καί πέρλες, που άρχιζε από τη μέση της φούστας γιά νά τελειώση στον ποδόγυρο.

Φαίνεται ότι τά στραπλες βραδύνα φορέματα αρχίζουν νά εξαφανίζονται. Οι "Αγγλικοί Οίκοι δίνουν την άπάντησή τους σ' αυτό, παρουσιάζοντας τά εφετεινά μοντέλα τους με μεγάλα ντεκολτε, τά οποία συνήθως έχουν σχήμα καρδ ή καρδιάς. Πολλές έξωμες τουαλέτες συνοδεύονται με μικρά μονοπρό το ύδιου χρώματος ή καί κοντράστ, καθώς καί πολλά γούνινα.

Τόσον ή συλλογή του Οίκου Χάρτγουελ όσο καί του έπίσης φημισμένου αγγλικού Οίκου Τζάκμαρ συμπληρώνουν τη λεπτή γραμμή της εφετεινής αγγλικής μόδας. "Όλη ή έμφασις δίδεται στη μέση, άσχετα αν τά φορέματα έχουν στενή ή φαρδιά γραμμή.

"Ενα μεγάλο μέρος της συλλογής του Οίκου Τζάκμαρ άποτελείται από μαύρα ριχτά παλτά από ότομάν ή σαντούνγκ, τά οποία φοδεράρονται από τό ίδιο ταφταβένιο μονόχρωμο ή δουλότο ύφασμα του φορέματος που τό συνοδεύει καί που τό ανοιχτόχρωμο ντυμπλάρισμα στο άνοιγμα του παλτού δίνει ένα πολύ εύχάριστο τόνο. Αυτό του είδους τά παλτά θά φορεθούν πολύ έφές, τόσο την άνοιξη όσο καί τις ψυχρές νύκτες του καλοκαιριού.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΤΗΣ ΕΦΕΤΕΙΝΗΣ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΜΟΔΑΣ

ΩΜΟΙ: Σέ φυσική καμπυλότητα.

ΜΑΝΙΚΙΑ: Σχεδόν όλα ρεγκλάν ή κιμονό, άλλα φαρδιά καί άλλα εφαρμοστά τά περισσότερα 3/4.

ΜΠΟΥΣΤΟΣ: μάλλον εφαρμοστές. Πολλά πιετικά αρχίζουν κάτω από τό στήθος γιά νά τελειώσουν στη μέση.

ΜΕΣΗ: λεπτή καί μάλλον άνεδασμένη προς τά επάνω.

ΦΟΥΣΤΕΣ: Οι περισσότερες πολύ φαρδιές, κλός ή φύλλα. Σκληρά μεσοφόρια ύποδοθούν στο νά δώσουν περισσότερο φάρδος στους γοφούς όπως τό 1800.

ΧΡΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΥΦΑΣΜΑΤΑ: Μαύρο, ρόζ, κίτρινο, άσπρο, πράσινο καί τά έμπριμέ. Τό σαντούνγκ που έρχεται στην

Ο ΕΠΑΡΧΙΩΤΗΣ

ΕΝΑ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Γνωριστήκανε στο άσαν-
σέρ του σπιτιού της.

Εκείνη ήταν κομψή, και
αίθερα, σαν υπιμπέλο πα-
λυτελίας. Ήταν φορτω-
μένη με δέματα. Εκείνος
ήταν ξανθός, ψηλός, συμ-
παθητικός, ντυμένος ακαλαί-
σθητα, μ' ένα ζευγάρι χον-
τρά μυωπικά γυαλιά στα
μάτια.

Αν ήταν κομψότερος,
σκέφτηκε η Ντέλια και χω-
ρίς αυτά τα άπαισια γυα-
λιά θα ήταν σχεδόν ωραίος.
Βγαίνοντας από το άσαν-
σέρ σκόνταψε πάνω της κι'
όλο εκείνο το βουνό από δέ-
ματα σκόρπισε μπροστά
στα πόδια της.

Θέε μου, ψιθύρισε, εί-
μαι άσυγχώρητος.

Κι' έσκυψε να τα μαζέψει.

Ήταν άπιστευτα άδέξιος, έτσι που της
ήρθε να γελάσει.

Δέν είμαι διόλου προσεκτικός, ξά-
ναπτε.

Εκείνη του χαμογέλασε με συμπάθεια.
Όταν μπήκε στο διαμέρισμά της έπε-
σε κουρασμένη σε μία πολυθρόνα. Απέ-
ναντί της ή φωτογραφία του Τόνι με την
αφιέρωσι «Στη μικρή μου Ντέλια», την κύ-
ταζε ειρωνικά. Με κουρασμένες κινήσεις
την πήρε στα χέρια της, την έβγαλε από
την κορνίζα και την έριξε σ' ένα συρτά-
ρι. Δέν είχε πιά λόγο να δρίσκεται εκεί.
Ο Τόνι ήταν ο τελευταίος της έρωτας.
Βάστηξε όκτώ δλόκληρους μήνες! Υστερα
σιγά-σιγά άρχισαν να θαρουνται ο ένας
πρός άλλο. Μία μέρα του είπε να μη την
ξαναεπισκεφθεί. Εκείνος στην άρχη νόμιζε
πως άστειεύονταν. Μετά κατάλαβε, σήκω-
σε τους ώμους με άδιαφορία και δέν ξανα-
πήγε. Έτσι τέλειωνε πάντα κάθε είδύλλιο.
Γιατί άραγε; άναρωτήθηκε. Μήπως είμαι
πολύ επιπόλαια; Κι' όμως η αλήθεια ήταν
άλλη: η καρδιά της δέν είχε χτυπήσει ποτέ
άληθινά με τους ζεστούς παλμούς του έ-
ρωτα. Και τούτο γιατί κανένας άντρας
δέν είχε δη ποτέ τη ματιά της φωτισμένη
από άγάπη, ώστε να δειχί για πάντα μα-
ζί της. Όλοι την έβλεπαν σαν μιάν δυοφ-
επιπόλαια κούκλα. Τίποτε περισσότερο.

Το κουδούνι της έξοπορας δέκοψε τις
σκέψεις της. Στο άνοιγμα της πόρτας πα-
ρουσιάστηκε ο νεαρός του άσανσέρ. Φαι-
νόταν ταραγμένος.

Με συγχωρήτε, ψιθύρισε, αλλά ξε-
χάσατε αυτό το δεματάκι.
Εύχαριστώ, έκανε εκείνη. Περάστε
αν θέλετε να πάρετε μαζί μου ένα τσάι,
του είπε λίγο από ευγένεια, λίγο γιατί
ήθελε να δώδη την πληγή που άπλωνόταν
γύρω της άπειλητικά.

Εύχαριστώ, άπήντησε ο νέος. Όχι
σήμερα, μία άλλη μέρα αν μου επιτρέπτετε.

Μέσα στο κοσμικό ζαχαροπλαστείο, η
Ντέλια συζητούσε με τις φίλενάδες της:
— Ένας επαρχιώτης, έλεγε, είναι μη-
χανικός σε μία εταιρία.

Διηγήθηκε τη γνωριμία τους, ύστερα τις
έπομενες συναντήσεις τους. Πήγαινε σπίτι
της σχεδόν κάθε μέρα. Πριν πάη κάθε φο-
ρά της τηλεφωνούσε:

Μπορώ αν δέ σας ενωχλώ, να σας
κάνω μία επίσκεψη; Λέω αν δέ σας ένο-
χλώ.

Πολλές φορές την ένωχλούσε, αλλά ήταν
τόσο δειλός, που λυπόσουν να του άνη-
θής.

Όταν έρχόταν ήταν πάντα το ίδιο ά-
μήχανος, έλεγε ένα σωρό άνοησίες, μα είχε
μία φωνή γλυκειά που τη θυμόταν κανείς
κι' άφοβ' έφευγε. Σιγά-σιγά άρχισε να της
γίνεται άπαραιτήτος. Ένα βράδυ της φί-
λησε το χέρι, ένα άλλο βράδυ τη φίλησε

...Στάθηκε στο παγκάκι ενός δημόσιου κήπου.

στα μαλλιά. Και μία ζεστή καλοκαιριά-
τικη βραδυά ο Έρρίκο τόνισε και τη φί-
λησε στο στόμα. Με έκπληξη είδε πως της
άρεσε αυτό το φίλι, πως από καιρό το
περίμενε.

Αγαπημένη, της ψιθύρισε, σ' άγα-
πώ πραγματικά. Θέλω να σε κάνω γυναί-
κα μου, Ντέλια, αγαπημένη.

Περίμενε να την ξαναφίληση, εκείνος δ-
μως άπομακρύνθηκε από κοντά της.
— Θέλω να σε παντρευτώ, είσαι η γυ-
ναίκα που άνιερνύομαι, ξανάπε μονάχα.
Φεύγοντας τράβηξε ένα βιβλίο από τη
βιβλιοθήκη:

Μπορώ να το πάρω αυτό; Θα τ'ε-
χεις διαβάσει κι' εσύ άγάπη μου; Θα νο-
μίζω πως το διαβάσαμε μαζί.

Όταν έμεινε μόνη, στάθηκε στο παγκά-
κι ενός δημόσιου κήπου. Ένα περίεργο
συναίσθημα ένοιωσε. Αύτοι οι φίλοι ά-
τολμοι άντρες έχουν ένα τρόπο να μπαί-
νουν στη ζωή σου...

Αισθάνονταν πως ποθούσε τα φίλιά του
περισσότερο από κάθε άλλη φορά. Ξάπλω-
σε στο κρεβάτι της, μα μόνο κατά τα έπ-
μερώματα την πήρε ο ύπνος. Την άλλη
μέρα περίμενε τηλεφώνημά του με άνυπο-
μονησία στην άρχη, με αγωνία άργότερα.
Γιατί δέν τηλεφωνούσε; Γιατί; Είχε άναγ-
κη ν' άκούση τη φωνή του, τη γλυκειά σι-
γαή φωνή του, που έλεγε τόσα άσήμαντα
πράγματα.

Κατά τις πέντε το άπόγευμα δέ βάστη-
ξε περισσότερο και του τηλεφώνησε στο
γραφείο του. Με κόπο κατάρθωσε να του
άποσπάση ένα ραντεβού.

Όχι, όχι στο σπίτι σου, της είπε.
Καλύτερα έξω.

Του άφισε το γνωστό ζαχαροπλαστείο.
Μισή ώρα ωρίτερα ήταν κιάλας εκεί. Κά-
θισε σε μία μισοσκούτεινη γωνιά και πε-
ρίμενε. Η καρδιά της χτυπούσε δυνατά.
Σε λίγο τον είδε να φτάνη. Περνούσε με
άδεξιότητα ανάμεσα στα τραπέζια και έ-
ψαχνε γι' αυτήν με το βλέμμα του. Όταν
πλησίασε χαίρετ'εσε ψυχρά και δέ δέ-
χτηκε να καθήση. Της έδωσε το βιβλίο και
έταιμιάσθηκε να φύγη.

Γιατί; Τι σουφταίξα; τον ρώτησε.

Την άπάντησι θα τη βρης έδώ μέσα,
της είπε άπότομα.

Άνοιξε το βιβλίο με χέρια που έτρεμαν,
κι' ένα γράμμα κύλησε στο πάτωμα.

Ένα παλιό γράμμα του Τόνι, ξεχασμέ-
νο εκεί από ένα χρόνο πρίν.

Μα αυτό είναι παλιό, του είπε. Τότε
δέν σε είχα άκόμη γνωρίσει.

Μα το ξέρω. Είχα την άδιακρισία να
το διαβάσω. Αλλά δέν έχει σημασία αυτό.
Σημασία έχει η συμπεριφορά σου. Ένα δι-
γράμμα έρωτικό που το πετάς σ' ένα δι-
βλίο. Κι' ύστερα το βιβλίο αυτό το δίνεις
σ' άλλους να το διαβάσουν, χωρίς κανένα
σεβασμό γι' αυτόν που το έγραψε ή για

τον ίδιο τον έαυτό σου. Κατάλαβα
τους γυναικα είσαι και δέν μ' άρεσει.
Η Ντέλια σκυμμένη μπροστά στο ά-
χτό διβλίο έκλαιγε σιωπηλά, άδίστακτα
για τα άδιακριτα βλέμματα που ήταν
φωμένα πάνω της. Κι' εκείνος κατέβηκε
ράστια προσπάθεια να μη νικηθεί από
κείνα τα δάκρυα.

Κράτησε τουλάχιστο αυτό το βί-
βλίο.

Όχι. Είναι άρισμένα πράγματα
τα κρατάει κανείς για πάντα, κι' εγώ
τα παίρνω μόνο για μία μέρα. Υπο-
άπομακρύνθηκε.

Η κοπέλλα τον παρακολουθούσε με
καρδιά ραγισμένη. Αν μπορούσε να
αυτός στη ζωή της...

Ο νέος είχε φτάσει μπροστά στο
δο όταν του συνέβη αυτό που γνώριζε
τα όταν ήταν ταραγμένος. Σκόρπισε
ένα σκαμνί του υπάρ, έχασε την ισορρο-
πιάν κι' έπεσε. Ήταν μία σκληρή
που έκανε όλους τους θαυμάσιους να
σούν. Η Ντέλια έτρεξε κοντά του
βοήθησε να σηκωθεί.

Χτύπησε; τον ρώτησε μ' άπο-
— Ο νέος κατακόκκινος από ντροπή
χνε κάτω να δρώ τα γυαλιά του.

Θέε μου σπάσανε, ψιθύρισε
στιγμή με άπόγνωση.

Ήταν φοβερά μύωψ και τώρα
ένα γκρίζο πέπλο να τυλίγη τα πό-
δια και να τον έμποδίζη να κινηθή.

Η κοπέλλα τον έπιασε από το
— Πάμε, του είπε.

Εκείνος την άκολουθήσε νικημένος.

★

Μέσα στον πολυσύχναστο δρόμο
πατούσε ένα πολύ παράξενο ζευγάρι.
Αυτός ένας κακοντυμένος, άδεις
βαρός άντρας. Εκείνη μία κομψή
φρά πεταλούδα.

Ήταν όμως τρελλά έρωτευμένοι
ταν αυτό που είχε σημασία. Γιατί
διές τους που χτυπούσαν με τον ίδιο
μό, τους ώδηγούσαν στο σίγουρο
της εύτυχίας.

MARIA KAZAMPEL

★

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΑΠΟ ΤΗ ΣΚΥΛΛΑ ΣΤΗ ΧΑΡΥΒΑ
Στην πόλη Πρίνς Τζόρτζς της Βερ-
προσλήχθη στο δικαστήριο η κυρία
Γκάρλαντ, κατηγορούμενη ότι
το αυτοκίνητό της με ταχύτητα
λιόμετρον. Η κατηγορούμενη
στο δικαστή ότι έτρεχε έτσι για
λάβη να δρίσκεται εγκαίρως στο
στήριο μίας γειτονικής πόλεως,
πρόκειτο να δικάσθ... για υπέροχον
χύτητος!

ΕΞΥΠΝΟΣ ΝΕΟΣ.— Ένας Γερ-
μαστής, 15 χρονών, στο Ντήγκελν
άνησυχούσε φοβερά για τα άποτελέ-
τα που θα είχαν ο διαγωνισμός
θηματικών που επρόκειτο να έχη
την ήμερα στην τάξη του. Δέδωσε
πόν, με τρομερή πειστικότητα ότι
άστέρια είχαν συγκρουσθή στο
μα και επρόκειτο να πέσουν επάνω
πόλι! Η άστυνομία, που άναγκά-
να τεθή σε συναγερμό για να
τήση τον τρομερό πανικό, που
γήθηκε, συνέλαβε το νεαρό
ώρα που έψαχνε την τσάντα
νιού του, για να πάρη τα
σμάτα των διαγωνισμών!

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ.— Ένας πελά-
πεκάλεσε «χασάπη» τον κουρέα
Κλήβελαντ (Η.Π.Α.). Ο προσβε-
Φίγκαρσον υπέβαλε μήνυσι επί
Η μήνυσις όμως άπερρίφη από
στή, που άπεράφη ότι η δουλειά
σάπη. Ίναί έξ τσ καλλιτεχνική
δουλειά του κουρέως! (Ο δικαστής
άλλοτε χασάπη).

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΛΑΘΡΕΠΙΒΑΤΕΣ ΤΗΣ ΧΑΡΑΣ

Του Ήλία Μπακοπούλου

Το σκηνικό της μεγάλης σάλας το έχει τοποθετήσει με κέφι
και με γούστο η ίδια η Άποκρη. Στους τοίχους είναι ζωγρα-
φισμένοι Βάκχοι και Σατυροί και Νύμφες στίς γωνίες υπάρχουν
πολύχρωμα φαναράκια. Η τζάζ παίζει χαρούμενες νότες, οι
άνθρωποι πίνουν, χορεύουν, ξεφωνίζουν, κάνουν σαν μικρά παι-
διά και τσαλακώνουν άνεπανορθώτως την «άξιπρόεπια».

Η Γυναίκα φαίνεται πολύ νέα, κεφατή, όλιγον «τρελλοκό-
ριτσο» — ένα σωστό ήφαιστο πίσω απ' τη μεγάλη βελουδέ-
νια μάσκα. Είναι ένας αινιγματικός και γι' αυτό υπερβολικά
γοητευτικός πειρασμός, που έχει κυριολεκτικά ξετρελλάνει τους
πιερότους και τους άρλεκίνους της σάλας. Φυσικά την πολιορ-
κούν. Εκείνη έχει μεταβληθή σε φρούριο, που δέχεται «καται-
γιισμό» από κερνία αυγά γεμάτα χαρτοπόλεμο. Ξαφνικά, από
το τραπέζακι ενός ωραίου άρλεκίνου, ο Έρως τινάζει προς το
μέρος της το «λάσσο» του — μία χρωματιστή σερπαντίνα —
και την τυλίγει.

Ο ΑΡΛΕΚΙΝΟΣ (γελά-
στος). — Ο Έρως άπεδείχθη
θαυμάσιος. Κάου μπού! Το
«λάσσο» του σάς συνέλαβε! Εί-
σαστε... αϊχμάλωτή μου!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με μάτια που
άστράφουν πίσω απ' τη μά-
σκα). — Πολύ αισιόδοξα τα
λέτε... (παιχνιδιάρικα). Το
«λάσσο» σας θα σπάση, αν έπι-
χειρήσετε να με τραβήξετε..

Ο ΑΡΛΕΚΙΝΟΣ. — Θ' άν-
τισταθήτε, λοιπόν;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (πολύ κοκε-
τικά). — Με όλες μου τις δυ-
νάμεις!

Ο ΑΡΛΕΚΙΝΟΣ. — Θα έ-
πιμεινώ!

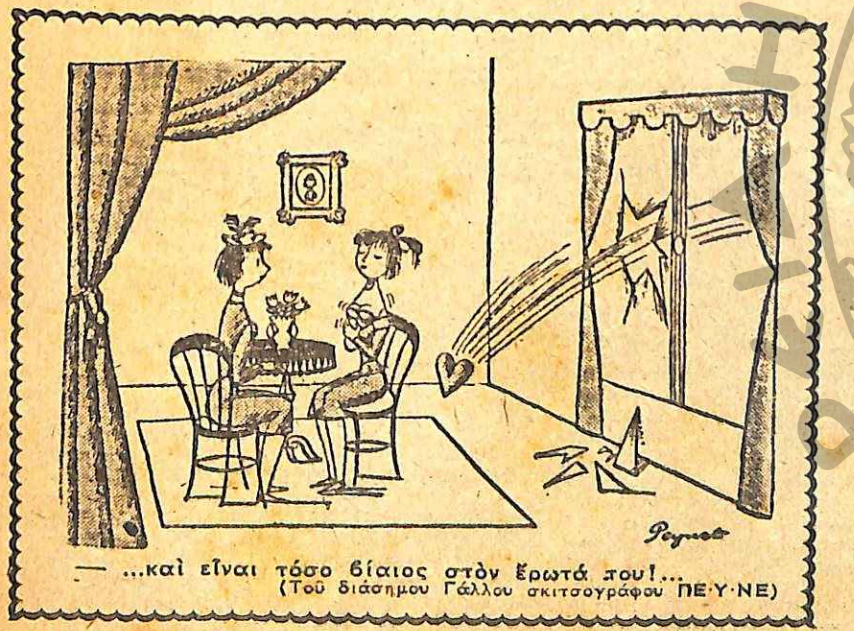
Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με κάποια
δόσι ειρωνείας). — Έχετε τό-
σπιν άυτοπειθήσι;

Ο ΑΡΛΕΚΙΝΟΣ. — Μπά,
δέν είν' αυτό... (με κάποιαν ά-
ναίδεια). Η άποκρητική άν-
τίστασις των γυναικών είναι
πάντα μειωμένη...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Δοκιμά-
στε, λοιπόν! (γελεί δυνατά,
σχεδόν προκλητικά, μα την ί-
δια στιγμή δέχεται κατακέφα-
λα ένα κερνίο αυγό, που σπά-
ζει και τη λούζει με την πο-
λύχρωμη βροχή του χαρτοπό-
λεμου).

Ο ΠΙΕΡΟΤΟΣ (έτοιμος
να της πετάξη και δεύτερο αυ-
γό και τρίτο τέταρτο). —
Παραδωθήτε, γιατί άλλωιώς
σας κάνω... Κορέα!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (στρέφεται
— Εδώ... μονομα-

— ...και είναι τόσο βίαιος στον έρωτά του!...
(Του διάσημου Γάλλου σκιτσογράφου ΠΕ.Υ.ΝΕ)

Παλιό Καρναβάλι

Πώς το θυμούμαι το παλιό το καρναβάλι!...

Έχουν περάσει τόσα χρόνια και καιροί,
που όλες οι θύμψες έλυώσαν σαν κερι
μέσ' στο κατάσπρω γερασμένο μου κεφάλι...

Θαρρώ, σά νάναι τώρα-δά, πως ξεκινάω
με την άπάχικη ντυμένος φορεσιά,
μέσα στη νύχτα που — σωστή ύπνοφαντασία —
σφιχτά με ζώνει από παντού. Και περπατάω...

Μπαίνω στη σάλα του χορού. Τί πανηγύρι!...
Άγκαλιασμένα όλα τα ντόμνια σφιχτά,
στριφογυρίζουν, και τα γέλια τους πνιχτά,
γιομίζουν ξεχείλο το πόνο το ποτήρι...

Τί σερπαντίνες, κομψέτι, τί μάτια πλάνα
μέσ' απ' τις μάσκες που πετούν σαΐτιες...
Και μέσα στ' άλλα σαν άκοίμητες φωτίες,
δυο μαύρα μάτια. Κάποια μάσκα. Μία Τσιγγάνα!...

Άραγε σ' να τη θυμάσαι, αγαπημένη,
αυτή τη νύχτα του παλιού καρναβαλιού,
που μέσ' στις νότες του παθιάρικου βιολιού,
μείναμ' οι δυο μας δλη νύχτα άγκαλιασμένοι;

Ποιά νάσουν άραγε; Ποιό νάταν τ' όνομά σου;
Κάτω απ' τη μάσκα ποιά να κρύβονταν μορφή;
Ποιά νάσουν σ' που στην πανύψηλη κορφή
της εύτυχίας έξάφνου μ' έβαλες σιμά σου;

Κι' ύστερα σ' έχασα. Σαν σπύθισ' η αύγούλα
μέσ' απ' τα χέρια μου ξεγλύστρησε εύδως,
και πρίν προφτάσω να σου κράξω να σταθής,
σαν όνειρο έσβυσε, γλυκειά μου Τσιγγανούλα...

Πέρασαν χρόνια. Δέν ξεχνώ. Μά τί να μνήν,
σήμερ' άκόμη απ' την Τσιγγάνα την παλιά;
Ίσως μία γριούλα με κατάλευκα μαλλιά...

Ίσως και νάναι από χρόνια πεθαμένη...

Θ. ΚΑΡΖΗΣ

χούν για το χατήρι μου... Δέν
δλέπετε; Σκοτωμός γίνεται!

Ο ΣΑΤΑΝΑΣ (πολύ κοντά
στο αυτί της). — Η άγκαλιά
ένος τρίτου είναι πάντα η κα-
λύτερη σκοπιά για να παρα-
κολουθήσετε τη «μονομαχία»
των δυο πρώτων... (ζεστά).

Εμπρός, λοιπόν... Μην άργή-
τε και χάνουμε όμορφες στιγ-
μές, αφού άπορρώσθητε, στο
τέλος, θα δεχτήτε!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Τι σας
κάνει να είστε τόσο βέβηλος;

Ο ΣΑΤΑΝΑΣ (κυττάζον-
τάς την βαθεία στα μάτια). —
Ποιά γυναίκα μπορείσε ποτέ
ν' άντισταθή, ως το τέλος, στον
ψιθύρο του Πειρασμού;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μισοσηκώνε-
ται). — Είσαστε...

Ο ΣΑΤΑΝΑΣ (την κόβει).
— ...σατανικός! Το ξέρω!
(την άρπάζει στην άγκαλιά
του και στριφογυρίζουν μαζί
στην πίστα, έντελώς «μόνοι»,
ανάμεσα σε πλήθος άλλων ζευ-
γαριών). Πως αισθάνεσθε στην
... Κόλασι;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με χαμόγελο).
— Ένωστέ την άγκαλιά
σας;

Ο ΣΑΤΑΝΑΣ. — Τι άλλο;
Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ταραγμένη).
— Τρέχετε πολύ...

Ο ΣΑΤΑΝΑΣ. — Μην προ-
σπαθήτε να ξεγελάσετε τον
έαυτό σας! Τώρα έχετε πολύ
ανάγκη απ' αυτά τα δυο χεί-
λια, από ένα φίλι! (προσπα-
θεί να της άνασκήση τη μά-
σκα).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με ταραχή).
— Μή!

Ο ΣΑΤΑΝΑΣ (κατάπλη-
— Πάει ο...

ένα φίλι; Θ' άπωθήσετε την
ολοκληρωσι της άποκρητι-
κης χαράς;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (αυθόομητα).
— Μή! (με τρώο). Μή!
(τραδιέται απ' την άγκαλιά
του και φεύγει, σχεδόν τρε-
χάτη, ανάμεσα απ' τα ζεύγη
που χορεύουν).

Ο ΣΑΤΑΝΑΣ — Σταθή-
τε! (την προλαβαίνει έξω,
στην έρημη βεράντα). Για τ'
όνομα του Θεού! Άρχισαμε
άπόψε ένα ταξίδι με τ' Ά-
ποκρητικό καράβι της χα-
ράς... Εγώ είμαι ο καπετά-
νιος... εσείς η επιβάτις... κι'
άρχισαμε τόσο όμορφα... Για-
τί δέν θέλετε να συνεχίσουμε;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με πάθος).
— Γιατί δέν έχω εισιτήριο!
(δυνατά). Γιατί είμαι λαθρε-
πιβάτις! (με λυγμούς). Για-
τί μόνον μία τέτοια βραδυά
μπορούσα να το χαρώ αυτό
το ταξίδι, — μιάν άποκρη-
τική βραδυά! Γιατί... νά!
(με μιάν άπότομη κίνησι τρα-
βάει τη μάσκα και τον άτενί-
ζει κατάματα. Κάτω απ' το
βελούδο κρυβόταν ένα πρόσω-
πο φοιχτό, παραμορφωμένο,
άπαισιό!).

Ο ΣΑΤΑΝΑΣ (μικρή κραυ-
γή δόνης). — Ά!

(Μέσα στα σάλα, ο Άρ-
λεκίνος κι' ο Πιερότος, συ-
νεχίζουν την ηρωική «μονομα-
χία» τους, για τη βελουδένια
μάσκα).

Και γρήγορα - γρήγορα
κλείνει την άποκρουστική σκη-
νή η...

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

*Η Αἰν Ρενώ ἦταν καλλιτέχνης
τοῦ τραγουδιοῦ καὶ μὲ τὴ γλυκερὰ
φῶνὴ καὶ τὴν οὐροφία της εἶχε
ξετρελλάνει τὸ Παρίσι. Τώρα
πρόκειται νὰ γυρίσῃ ταῖνια κι'
ἔτσι θὰ μὴν ἀπορῶσιν αὐθαυμάσῃ
τὴ γοητεία της καὶ σ' ἄλλα μέρη
τῆς γῆς. Ρενώ ἔχει πανδρευθῇ

τὴν ἡλικίαν. Ἡ Λίν Ρενώ, ἔχει πανδρευθῆ
 τὸ Λουλόι Γκαστέ ἀπὸ ἑωστας.
 Ἐν τούτοις ὁμολογεῖ πὺς αὐτὸς
 δὲν ἦταν ὁ πρῶτος καὶ ὁ μονα-
 δικὸς ἑωστας δεξίωσης τῆς.
 «Ἦμουν» θεκαῆξ χρονών κι'
 ὁ Ζώρῆ ἦταν εἰκοσι. Γι' αὐτὸ νό-
 μιζε πὺς θ' ἔπορευε νὰ μὲ φω-
 νάζῃ «Μπεμπέτσι». Φυσικά αὐτὸ
 δὲν τοῦ τὸ συγχωροῦσα, ἀλλὰ
 ἦταν ψηλὸς, μελαχροινός, μὲ ὡ-
 ραῖο σῶμα καὶ γλυκὸ πρόσωπο.
 Τὸ χαριεγλὸ τοῦ καὶ μόνο μ' ἔ-
 κανε εὐτυχισμένη.

Γνωρίζαμε ενώ κάναμε κι' οί δύο πατινάξ κι' από τότε Έκαστο Έξαιρετικές προόδους στο σπόρ αυτό. Μπορούσα νά κάνω κι' άλλαιώς; Γιά σκεφτήτε να Έπαιρνα καμιά τούμπα μπροστά του! Άλλωστε πήγαινα πίο συ- χνά και προσπαθούσα με κάθε τρόπο νά Έπισκιάω τις άλλες.

Τά διάφορα ρουαντζά που διάβαζα κουφά απ' τή υπέρτα μου, Έλεγαν πώς στον έρωτα κερδίζει όποιος δέν Έκδηλώνει τά αισθη- ματά του πολύ. Γι' αυτό προσπα- θούσα κι' Έγώ νά δείχνω άδιαφο- ρία.

Τὸ σχολεῖο πού φοιτοῦσα ἦταν
δύπλα στὸ δίκό του καὶ περι-
μένα κάθε μέρα ἀπὸν πόρτα μας
νὰ περάσῃ γιὰ νὰ κάνουμε τὴν
διαδρομὴ μαζί. Οἱ γονεῖς μου δὲν
κατάλασαν ποτὲ γιὰτὶ ἐκεῖνο τὸ
καρπὸ ἀγαποῦσα τόσο τρελλὰ τὴν
γιαγιά μου. Ἀπλῶστα: "Ο-
πως κι' ἡ γιαγιά τοῦ Ζωρῆ, κα-
τοικοῦσε πέντε χιλιόμετρα ἔξω
ἀπ' τὴν πόλιν πρὸ τοῦ ποδῆλατο κα-
να νὰ τὴ δῶ μὲ τὸ ποδῆλατο κα-
φισκά μὲ τὸ Ζωρῆ συντροφιά.
Τὶ ὥρασις ἐκδρομὲς ἦταν αὐτές.
"Ἀλλὰ γιὰ μένα τὸ ὠραιότερο
τοπιὸ δὲν ἄξιζε τίποτα μπροστὸ
στὸ ὁμορφὸ πρόσωπο τοῦ ἀγα-
πημένου μου. Ἐλπίζω πὼς κάποι-

Περιμένα μ', ἐλπίδα πῶς κάπο
τε θὰ ἐκδηλωνόταν καὶ παρηγο
ρί μουνα μὲ τὴ σκέψι, πῶς ἦτα
ἐξέλιετο νὰ μὴ μ', ἀγαπᾷ

Κάπρια μέσα ή καρδιά μο
κτύπησε τρελλά. Σ' ό θρανίο μο
βοήκα ένα κουτί υπίσκότα κι ή
να χαρτάκι με μία λέξι: «Σ' ό
γαπώ».

[illegible][illegible]

περισσότερο. Σκαρφάλωσα
τοίχο του σχολείου τὴν ὥρα
διαλείμματος καὶ τὸν εἶδα
διαβάζῃ σὲ μιὰ γωνιά. Τὸν
πᾶσα καὶ τοῦ εἶδωσα ἕνα γράμμα
ποῦ ἔγραφε: «Κί' ἐγὼ σ' ἀγαπᾶ
θᾶ' ἅ ποῦμε τὸ δρόμῳ».

Ἄλλοίμονο! Δὲν μποροῦσε
τὸν δῶ ἐκεῖνο τὸ δράδυ. Ἐ-
καθηγητὴς. μὲ τσάκωσε το-
στὴ ἰχθὺ καὶ μὲ τιμωροῦσε
περιορισμὸ.

Τὴν ἄλλῃ μέρᾳ περίμε-
νος, ἡ χτυποκάρδι κι-
πὼς μόλις μ' ἔδλεπε θά μ' ἐ-
νε στήν ἀγκαλιά του μέσ
δρόμο. Ἀντίθετα ἔχεισε
μὲ εἶσε μοῦ εἶπε ψυχρά: «Εἰ
πολύ μικρὴ γιὰ μένα κι' ἄλλο
δὲ σοῦ εἶπα πο- πὼς σ'
πῶ...»

“Έφυγα κλαίγοντας με
μούς κι’ ὁ καυμός μου ἔπα-
σε, πού ἀρχισα ν’ ἀδύ-
τον ἐπόμένο χρόνο ν’ ἀπο-
σα στὸ Παρίσι, μὰ ἐξακολο-
σα γὰρ τὸν σκέπτομαι σὺν
φωνῇ μου εἶχε ἀποκτήσει τὸ
θητικό τόνο πού τῆς ἐπέ-

Ξεύρετε ποίος μου έσπευσε
μπισκότα με τις έξομολογ-
Ένα μικρό άγορί δώδεκα
νών! Τό έμαθα λίγο άγορί
καί έντελώς τυχαία.

Ξαναβίδα τὸν Ζώρη ποὺ
λίγον καιρό. Ὁρᾶς νὰ μὲ
ρῇ στὸ καμαρίνι μου, ὅταν
γουδοῦσα μὲ τὸν Ὑῆς
στὸ θέατρο Ἑτουάλ. Ἐπαι-
δρεμένος κι' ἡ γυναίκα τοῦ
ναί, πολὺ ζηλιάρα. Σκε-
πὼς μου ἔκανε σκηνὴ μετὰ
ἐπίσκεψί του!

Παρ' όλα τὰ χρόνια ποῦ
σαν τὸν ὄρηκα πολὺ γοῦσε
Μὰ δὲν λένε πῶς ἡ πρώτη
πὴ δὲν ξεχνιέται ποτέ;
πῶ! τί ἔγραψα! Ἑλπίσω
τὸ διαβάση αὐτό... ὁ ἀνδρας

★ Ὁ Φράνσοτ Τὸν ἐγ
λι ὁ ἥρως μιᾶς ἀγρίας
εὐλοκοπήματος. Μὲ μόνη

φορά ότι αυτή τη φορά
έφαγε, αλλά έδειρε ο Ίσ
Αμερικανίδα δημοσιογράφ
κ. Φλόραμπελ Μιούρι είν
Ψει πολλά έναντιον του
Φράνσου Τόν έγινε έξω
Την βρήκε να γευμάτον
κοσμικό κέντρο με τον α
καί της έπετέθη. Τό δικ
τόν κατέδικασε να πληρω
τακόσια δολάρια.

τακούσα συλλαβία.

★ "Ενα αυτόκινητο πτύχημα παρ' ὀλίγων καὶ τῇ ζωῇ τοῦ Κλάρκ Γκρένιπ πιτρώφοντας ἀπὸ μιᾶς εἰς τὴν Ἀριζόνα ὁ Κλάρκ Γκρένιπ καὶ ὁδηγώντας τὸ αὐτοῦ τοῦ συνεκρούσθη μὲν ἔνοχον Εὐτυχῶς ὁ αὐτοὺς δὲν ἔπαυεν ἀλλὰ τὸ αὐτοκίνητόν τοῦ στράφη τελείως.

Τῆς συνεργάτιδός μας
στὶς Βρυξέλλες κ. ΜΙΚΥ ΜΠ.

Για να είσθε
όμορφη
στο σπίτι σας

Είναι πολύ σημαντικό τὸ νὰ εἶναι
μιά γυναίκα ὁμορφα ντυμένη ὄχι μόνο
στὸ ὄραιο καὶ γιὰ τὰ ματιά τῶν ἄ-
λλων, ἀλλὰ καὶ μέσα στὸ ἴδιο τῆς το-
σπίτι γιὰ τοὺς δικούς της. Πάντως ἔ-
να φορέμα τοῦ σπιτιοῦ μετ' ὃ νὰ εἶναι
ἐλκυστικό δὲν πρέπει νὰ πᾶν νὰ εἶναι
καὶ ἀνετό, γι' αὐτὸ νὰ διαλέγετε καὶ
προτιμήσιν φορέματα μετ' κομψιὰ ἀπο-
πάνω ἕως κάτω, ποὺ φοριοῦνται εὐκο-
λὰ. Ὅ,τι εἴσατε πάντα κομψή
ποτα ἀπὸ τῇ γυναικεῖα σ

Σὰς δίνουμε τέσσερα χαριτωμένα ἀνοιξιὰτικα φο-
ρέματα πού εἶναι εὐκόλα στήν ἐκτέλεσί τους.

1. 'Η Μίνα, που είναι μόλις 18 ετών, διάλεξε το χαριτωμένο αυτό μοντέλο που κουμπώνει μπροστά από πάνω έως κάτω. Έχει κορσαζ κιμονό, τα μανίκια κοντά και το γιαντά ναυτικό από άσπρο πικέ.

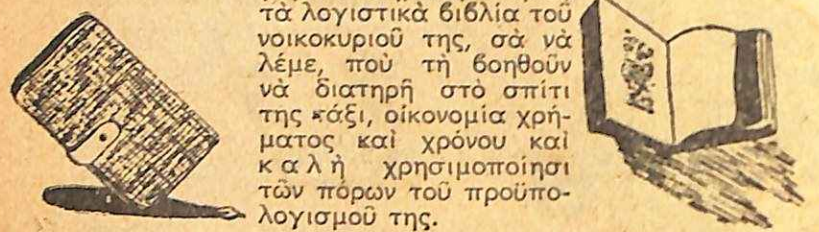
Ἡ μητέρα της φορεῖ ἕνα ἴσιο φόρεμα ἀπὸ του-
άλ καρὸ μὲ διπλὸ κομμάτι καὶ μιὰ τσέπη κατὰ
τὴ φούστα. Τὰ μανίκια τρουὰ-κάρ.

2. 'Η Βέρα προτιμά αυτή τη φούστα από φέτρ
σέ χρώμα κερασί που είναι πολύ της μόδας. Μαύρο
πασπαντερί γαρνιέρι τις μεγάλες τσέπες και τὸ κά-
τω μέρος της φούστας. Φοράει, ανάλογα μὲ τὴν
μπλουζάκι ἀπὸ μαύρο ζέρεφρι καὶ πότε ἕνα πουκάμι

3. Ἡ Καίτη ἔφτιαξε γιὰ τὴν ἄνοιξι αὐτὸ τὸ πολὺ ἀπὸ θαυμακὲρο ἔμπριμέ. Τὰ μανίκια καὶ οἱ κοφτές μὲ ἄσπρο πικέ. Ὁ γιαικάς στρογγυλός. Ἡ φούστα ἔχ

Είναι τόσο ποικίλες και πολλές οι ασχολίες και οι εϋθυ-
νες της γυναίκας μέσα στο σπίτι, ώστε είναι πολύ φυσικό
να λησμονή μερικές λεπτομέρειες. Ιδιαίτερα σχετικά με
τα οικονομικά ζητήματα, η νοικοκυρά δεν πρέπει να στη-
ρίζεται στη μνήμη της. Της είναι λοιπόν απαραίτητα

ΤΙ ΒΙΒΛΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΡΑΤΗ Η ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΙΝΑ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΩΝ ΕΞΟΔΩΝ

Το βιβλίο αυτό είναι το ση-
μαντικότερο από όλα. Σ' αυτό
η οικοδέσποινα γράφει όλα της
τά έξοδα. Όταν το μελετά και
το συμβουλευεται συχνά, μπο-
ρεί εύκολα να διατηρήσει την ι-
σορροπία του προϋπολογισμού
της.

Το βιβλίο αυτό της επιτρέπει
να έχει καθαρή αντίληψη για τον
τρόπο που ξοδεύει η οικογένειά
τά έξοδά της.

Το βιβλίο εξόδων χωρίζεται
σε κάθетыες στήλες. Η κάθε
στήλη αντιστοιχεί και σε μία
κατηγορία εξόδων (τροφήμα,
ντύσιμο, έξοδα νοικοκυριού, έ-
νοίκιο, έξοδοι, φόροι, κλπ.).
Στο τέλος κάθε μηνός αθροίζει
τά έξοδα κάθε στήλης και μπο-
ρεί να εξακριβώνει αν υπάρχει
αντιστοιχία εξόδων στις διάφο-
ρες κατηγορίες. Το βιβλίο αυτό
αναανεώνει κάθε χρόνο. Στο
τέλος έχει μερικές σελίδες για
το Ισοζύγιο των εσόδων και των
εξόδων κάθε μηνός.

Ο ΦΑΚΕΛΛΟΣ ΜΕ ΤΑ ΤΙΜΟΛΟΓΙΑ

Ο φακέλλος αυτός είναι ένα
διπλωμένο χαρτόνι. Μέσα σ'
αυτόν, η οικοδέσποινα ταξινο-
μεί τα εξεφλημένα τιμολόγια,
όχι μόνο για να τα έχει πρόχει-
ρα αν της χρειασθούν, αλλά
και για να συμβουλευτείται σε
κάθε αλλαγή τιμής.

ΤΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΛΥΣΙ

Όταν το πλύσιμο δεν γίνε-
ται στο σπίτι το σημειωμά-
τιο αυτό πρέπει να τηρηθεί εις
διπλούν. Το ένα δίδεται στην
πλύστρα ή στο πλυντήριο και
το άλλο κρατείται στο σπίτι.
Επί κεφαλής βρίσκεται η διέ-
θυσις και οι τιμές πλυσίματος
του κάθε είδους. Όταν μία τι-
μή αλλάξει, η οικοδέσποινα ση-
μειώνει την αλλαγή. Σε πολλά
σπίτια, δίνουν έξω για πλύσι-
μο μονάχα τὰ σεντόνια. Άλλα
και πάλι χρειάζεται παρακολού-
θησι και έλεγχος.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟΥ

Στο βιβλίο αυτό η οικοδέ-
σποινα σημειώνει τὰ μενού των
μεγάλων γευμάτων που δίνει

καθώς και τον αριθμό των κα-
λεσμένων. Σημειώνει επίσης ε-
ξαφύρουσες παρατηρήσεις, ο-
πως π.χ. συνταγές που ταιριάζ-
ουν με τη δίαιτα ώριμων
καλεσμένων, παρατηρήσεις α-
ναφορικά με τις δεξιότητες α-
νδρών της ώς οικοδέσποινες, κα-
θώς και τὰ πορίσματα της πεί-
ρας άλλων σπουδίων νοικοκυ-
ράδων.

Παράλληλα, στο βιβλίο του
νοικοκυριού γράφει τις παρατη-
ρήσεις της αναφορικά με τις
τακτικές δουλειές του νοικοκυ-
ριού όπως τὸ καθαρισμὸ τῶν
θερμαστῶν, τὸ χτύπημα τῶν
στροφωμάτων κλπ.

Η οικοδέσποινα διαθέτει με-
ρικές σελίδες από τὸ τέλος τοῦ
βιβλίου για νὰ σημειώνει τὰ
πράγματα τοῦ σπιτιοῦ. Ἀση-
μικά, ἐσώρουχα, πιατικά κ.λπ.
Μπορεί ἔτσι νὰ γνωρίζῃ με μί-
α ματιά τί καὶ τί ἔχει μέσα στο
σπίτι καὶ νὰ θυμᾶται με μί-
α ματιά πόσα καλὰ κουτάλια
σούπας ἔχει, πόσα πηρονάκια
φρούτου κλπ.

ΤΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΙΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΡΟΜΗΘΕΙΕΣ

Σ' αυτό σημειώνονται όλα τὰ
τρόφιμα που προμηθεύεται η
οικογένεια, όχι για άμεσῃ κα-
τανάλωσι, ἀλλὰ για διατήρη-
σιν. Όταν χρησιμοποιηθῇ ἕνα
εἶδος, ἐν ὧν ἡ ἐν μέρει, σημει-
ώνεται ἡ διάθεσί του σὲ ἀντί-
στοιχῇ στήλῃ. Ἔτσι ἡ οικοδέ-
σποινα μπορεῖ νὰ παρακολουθῇ
ἐπακριβῶς τὴν κίνησι τῶν τρο-
φίμων που χρειάζεται τὸ σπίτι.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Οι διευθύνσεις ὧν τῶν προ-
σώπων που σχετίζονται με τὴν
οικογένεια πρέπει νὰ σημειώ-
νεται σ' αὐτὸ τὸ βιβλίο, κατ'
ἀφαιρητικὴν σειράν, μαζί με τὸν
αριθμὸ τοῦ τη.εφώνου.

Στὸ βιβλίο αὐτὸ μποροῦν νὰ
σημειώνονται καὶ τὰ κυριώτερα
γεγονότα τῆς ζωῆς τῶν φίλων
μας, ὅπως π.χ. ἕνα γάμο, ἕνα
ἀρραβώνα, τὴν καριέρα που ἀ-
κολούθησε ὁ γιός ἢ ἡ κόρη τῆς
Α ἢ τοῦ Β, ἂν ἡ τάδε οικογέ-
νεια ἀπέκτησε νέο παιδί. Αὐτὸ
διευκολύνει ἰδιαίτερα στὴν ἀν-
ταλλαγὴ φιλοφρονήσεων.

Η ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΑΝΑΜΕΣ ΣΤΟΝ ΑΝΔΡΑ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑ

Μία από τις σπουδαιότερες
προϋποθέσεις σ' ένα γάμο, είναι
η αμοιβαία εμπιστοσύνη ανάμε-
σα στο άνδρά και γυναίκα.
Πώς σ' αυτό συμφωνείτε και
σείς μαζί μου. Και θα συμφω-
νησετε ακόμα, όταν σας πω,
πως είναι πολύ δύσκολο η έμπι-
στοσύνη αυτή να διατηρηθή τυ-
φλῇ και ἀπεριόριστῃ σ' όλα τὰ
μακρὰ χρόνια τοῦ γάμου.
Γιατί να συμβαίνει ἀρὰ γὰρ ἕ-
να τέτοιο πράγμα; Φαίνεται ἴ-
σως ἀνόητο, ἀν νομίζω πως
εἶναι ἀληθινὸ, ἀν ποῦμε πως σ'
αὐτὸ φταίει ἡ ἀγάπη. Καὶ νὰ
πῶς.

Όταν ἕνας ἢ μία ἀγαπᾶ πολ-
λῷ, σιγά - σιγά με τὸν καιρὸ
νέωθε μέσα του ἕνα εἶδος ἐν-
στικτικῆς κατοχῆς. Καθένας θέ-
λει τὸν ἄλλον ἀποκλειστικὰ γιὰ
τὸν ἑαυτὸ του, θέλει νὰ ξερῇ
λεπτομερῶς τί σκέπτεται καὶ τί
κάνει. Δὲ μπορεῖ νὰ ὑποφέρῃ
τὴ σκέψι πως εἶναι δυνατό νὰ
μείνῃ κρυμμένο ἕως καὶ ἕνα μέ-
ρος ἀπὸ τίς πράξεις του ἢ τίς
σκέψεις του. Καὶ ἀκριβῶς αὐ-
τὸ εἶναι τὸ λάθος!

Κάθε ἄνθρωπος ἔχει μέσα
του βαθειὰ κάτι ποὺ στὴν ψυ-
χολογία τὸ ἀνόμαζαν προτήτε-
ρα ἐπὶ μυστικὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ
«ἀνθρώπου». Τί ἐννοοῦμε μ' αὐ-
τὸ καθένας τὸ καταλαβαίνει,
τὸ ἀισθάνεται. Εἶναι ἡ συναι-
σθησι τῆς ἀτομικότητος, εἶναι
κάτι τί ποὺ κάθε ἄνθρωπος θέ-
λει καὶ πρέπει νὰ τὸ κρατήσῃ
γιὰ τὸν ἑαυτὸ του. Ὁ ἄλλος
δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ εἰσχωρή-
σῃ μέχρις ἐκεῖ. Νομίζω πως τὸ
αἰσθημα τῆς ἀτομικότητος ἀνα-
πτύσσεται ἰσχυρότερον στὸν ἄν-
τρα παρὰ στὴ γυναίκα καὶ πως
ὁ ἄντρας ἔχει μεγαλύτερη ἀπὸ
τὴν γυναίκα ἀποτραβιέται ἀπὸ
τὴν νύμφη καὶ ἀποτραβιέται ἀπὸ
καὶρὸ σὲ καιρὸ σ' ἕνα εἶδος
πνευματικῆς νησιού, ὅπου κα-
πνέονται ἀκόμη καὶ ὁ πιὸ πλησιέ-
ντος, δὲν πρέπει νὰ φθάνῃ.
Μία λογικὴ γυναίκα θὰ τὸ σε-
βαστῇ αὐτὸ. Δὲ θὰ ζητήσῃ τί-
ποτα πῶς ἀπ' αὐτὸ τὸ πρό-
σταιρο κλεισμοῦ τοῦ ἀντρα της,
ὅταν αὐτὸς, ὕστερα ἀπὸ μί-
α δολοκλήρῃ μέρα ἐργασίας με πολ-
λοὺς ἄνθρώπους, θέλει νὰ
μείνῃ μόνος, ἀκόμη καὶ χωρὶς
τὴ συντροφιά της. Θὰ καταλά-
βῃ πῶς ἡ προσωπικότητά του
καὶ ὁ αὐτοσεβασμὸς του ἔξαρ-
τῶνται ἀπὸ τὴ διατήρησι αὐ-
τοῦ τοῦ «μυστικοῦ τοῦ ἐσωτε-
ρικοῦ ἀνθρώπου». Γι' αὐτὸν τὸ
λόγο θὰ θὰ προσπαθῇ νὰ
εἰσχωρήσῃ στὴν κατάβαθρῃ γω-
νία τῆς ψυχῆς του, ὅπου ἐκεῖ-
νὸς ἀπλοῦστατα δὲ μπορεῖ
νὰ τὴν ἀφήσῃ νὰ μῇ.

Πολλὲς γυναῖκες ὅμως τὸ δο-
κιμάζουν. Καὶ οἱ περισσότερες
φτάνουν στὸ ἀντίθετο ἐκείνου
ποῦ φαντάζονται: «Ὅσο πε-
ρισσότερο μί-α γυναίκα προσπα-
σάτω νὰ εἰσχωρήσῃ κάθε σκέψι, κά-
θει νὰ ψυχικὴ κίνησι θε-
τὴ πράξι, κάθε πόσο περισσό-
τερο αὐτὸς ἀποτραβιέται κατὰ
μόναχος στὸ νησί του.

Τὸ ἴδιο ἔγινε καὶ σ' ἕνα ἄ-
πὸ τοὺς φίλους μου. Πρὶν ἀπὸ
λίγες μέρες μοῦ εἶπε: —
«Ὅσο περνᾷ ὁ καιρὸς ἀ-
πὸ τότε ποὺ παντρεύτηκα, τό-
σο χειρότερα εἶναι τὸ σπίτι. Ἡ

γυναίκα μου με ρωτᾷ κάθε
δυ πού ἤμουνα, τί ἔκανα πρὸς
συνήθειαν, πόσα λεπτὰ ἔπα-
σα. Ψάχνει στὶς τσέπες μου
μυρίζεται γύρω στὸ πορτο-
μου, ἀνοίγει ἀκόμη καὶ
γράμματά μου. Δὲν καταλα-
βαίνει πῶς μου κλονίζει ἐπὶ
αὐτοσεβασμῷ. Δὲν καταλα-
βαίνει πῶς εἶμαι κι' ἐγὼ ἐπὶ
θῆρας με ψυχῇ καὶ ἐπὶ
πράγμα ποὺ αὐτὴ κατὰ
μπορεῖ νὰ τὸ μετατρέψῃ
συμφωνή με τὰ γούστα της
τὸ ἐρευνῇ γιὰ νὰ μὲν
τὸ συστατικὰ ἀποτελεῖται.

Μεγάλα μυστικά δὲν ἐπι-
τεταί νάχη οὔτε ὁ ἄντρας οὔτε
ἡ γυναίκα του οὔτε αὐτὸς οὔτε
τὸν ἄντρα της. Καθένας δὲ
πρέπει νὰ σέβεται τίς ἀπο-
ϋποθέσεις τοῦ ἄλλου. Καὶ ἡ
τῶν ἐρεθίζεται, ὅταν ἡ γυ-
κα του ἀπασχοληται με
πράγματα ποὺ εἶναι ἀποκλει-
στικὰ του. Γράμματα ποὺ ἐπὶ
τὴ δική του διευθύνσι, ποὺ
νὰ τ' ἀνοίγῃ πάντοτε ὁ ἄν-
τρας του, ὅπου ἡ γυναίκα
ἐπιτρέπεται νὰ βάλῃ χεῖρ
ἐπὶ μικροπράγματα, ὅπου
στὴν ἑνὴ πεντοχίλιαν
ἡ γυναίκα θὰ πᾶρῃ ἀνταπ-
οδὴν τὴν ταῖπῃ τοῦ ἀντρα
στενωχωρῶν πολὺ ἀρκετὰ
τρες.

Πολλὲς γυναῖκες νομίζουν
ὅτι ὁ ἄντρας τους ἔχει
τόσο «ἐξιοκτησία» τους ὅσο
καὶ τὸν ἑαυτὸν. Ὁ ἄντρας
νέανους δικαίωμα πάνω σ' ἡ
ἐλευθερία στιγμῇ του. Τὸ
ἐρῶν κακὸ, ἀν πάῃ μὲν
σ' ἕνα καφενεῖο νὰ μιλήσῃ
γὺ με τοὺς φίλους του καὶ
τὸ τέλος δεχτοῦν νὰ πα-
σταυρῶνουν στὸ γυρισμὸ
τῶντας νὰ μᾶθουν λεπτομε-
ρὴ καὶ πόσο ἤπιε, με πο-
βρισκόταν καὶ τί ἀκριβῶς
ὁ καθένας τους.

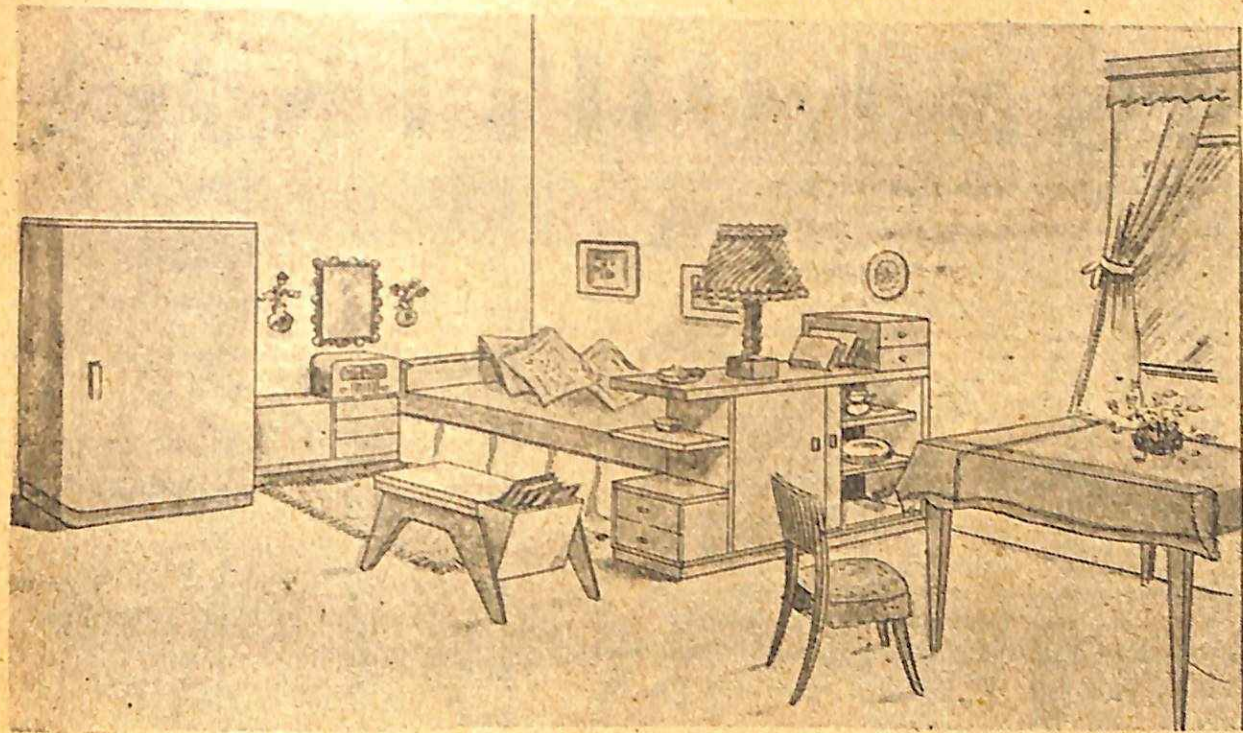
Μὲ τὸ παραπάνω σχέδιο προ-
σπαθοῦμε γὰ δώσουμε μί-
α λύσι πρακτικὴ ἀλλὰ καὶ νὰ δημιου-
ργήσουμε «ἐξοστὰ καὶ ὠραῖο
μάτιο.

Τὸ κρεβάτι ποὺ παρουσιάζουμε
εἶναι ἕνα ντιβάνι σοφλῆ, με
μὴ ἢ καὶ με τάβλες ἀκόμη ἂν
ἡ γυναίκα εἶναι σκληραγωγημένη
καὶ μπορεῖ νὰ κοιμηθῇ σὲ σκληρὸ
κρεβάτι. Καὶ οἱ τρεῖς περιπτώ-
σεις εἶναι ἀπαραίτητο ἕνα στρώ-
μα. Στὴ δεύτερη καὶ τρίτῃ περι-
πτώσῃ κανονικὸ, στὴν πρώτη
μὴ μὴ κανονικὸ καὶ ἀπαραίτη-
τως ἀπὸ μπαμπάκι.

Στὴν περίπτωσι τοῦ σοφλῆ
ντιβανιὸ τοῦ στρώμα εἶναι ἀπα-
ραίτητο γιὰ δύο λόγους: Πρῶτον
γιὰ νὰ προφυλάσῃ τὸ σύστημα
με τίς σοφλές καὶ τὸ ὅραμα τῆς
ταπεταρίας καὶ δεύτερον γιὰ
νὰ κἀν τὸν ὕπνο πῶς εὐχάριστο.

Κάτω ἀπὸ τὸ ντιβάνι ὑπάρχουν
δύο μεγάλα συρτάρια, τὰ ὁποῖα
χρησιμοποιεῖται γιὰ τὴν τοποθέτη-
σιν κλινοσκεπασμάτων. Τὸ βάθος
τῶν συρτάρων αὐτῶν θὰ ἐξαρτη-
θῇ ἀπὸ τὸ εἶδος τοῦ ντιβανιὸ ποὺ
θὰ φτιαχθῇ. Στὴν περίπτωσι
τοῦ σοφλῆ ἢ σομῆ τὸ βάθος θὰ
εἶναι μικρὸ, δεδομένου ὅτι τὸ συ-
νολικὸν ὕψος τοῦ ντιβανιὸ μαζί
με τὸ στρώμα εἶναι 40-42 πό-
ντους τὸ πολὺ γιὰ νὰ εἶναι ἀνετο.
Ἀπὸ αὐτὸ, τὸ μισὸ περίπου θὰ κα-
ταλαμβάνῃ τὸ σοφλῆ ἢ σομῆ. Σὲ
περίπτωσι ποὺ τὸ ντιβάνι θὰ στρω-
θῇ με τάβλες, ὁ ἐναπομένον χώ-

Ο ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

ΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ΤΗΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Ὁ σκοπὸς τοῦ σχεδίου αὐτοῦ
εἶναι νὰ συμπτῶσῃ ὅλα τὰ ἀπα-
ραίτητα ἐπιπλά τοῦ δωματίου μί-
ας ἐργαζομένης γυναίκας σὲ ἐλαχι-
στο δυνατόν χώρο, νὰ εἶναι πρα-
κτικὰ καὶ κατὰ τὸ δυνατόν φθη-
νὰ στὴν κατασκευὴ τους καὶ, προ-
παντός, νὰ παρουσιάζουν τὸ
δωμάτιο σὰν ἕνα λιθινὸ ροῦμ. Ὅστε
νὰ μπορεῖ ἀνετα νὰ δεχθῇ μί-
α φί-
λη της.

Τί χρειάζεται μί-α γυναίκα;
Ποιά εἶναι τὰ ἀπαραίτητα ἐπιπλά
μέσα στὸ δωμάτιό της καὶ πῶς
μπορεῖ νὰ μὴ μικρὴ σχετικῶς δαπά-
νῃ νὰ ἀποκτήσῃ τὴ βοήθ της;

Μὲ τὸ παραπάνω σχέδιο προ-
σπαθοῦμε γὰ δώσουμε μί-
α λύσι πρακτικὴ ἀλλὰ καὶ νὰ δημιου-
ργήσουμε «ἐξοστὰ καὶ ὠραῖο
μάτιο.

Τὸ κρεβάτι ποὺ παρουσιάζουμε
εἶναι ἕνα ντιβάνι σοφλῆ, με
μὴ ἢ καὶ με τάβλες ἀκόμη ἂν
ἡ γυναίκα εἶναι σκληραγωγημένη
καὶ μπορεῖ νὰ κοιμηθῇ σὲ σκληρὸ
κρεβάτι. Καὶ οἱ τρεῖς περιπτώ-
σεις εἶναι ἀπαραίτητο ἕνα στρώ-
μα. Στὴ δεύτερη καὶ τρίτῃ περι-
πτώσῃ κανονικὸ, στὴν πρώτη
μὴ μὴ κανονικὸ καὶ ἀπαραίτη-
τως ἀπὸ μπαμπάκι.

Στὴν περίπτωσι τοῦ σοφλῆ
ντιβανιὸ τοῦ στρώμα εἶναι ἀπα-
ραίτητο γιὰ δύο λόγους: Πρῶτον
γιὰ νὰ προφυλάσῃ τὸ σύστημα
με τίς σοφλές καὶ τὸ ὅραμα τῆς
ταπεταρίας καὶ δεύτερον γιὰ
νὰ κἀν τὸν ὕπνο πῶς εὐχάριστο.

Κάτω ἀπὸ τὸ ντιβάνι ὑπάρχουν
δύο μεγάλα συρτάρια, τὰ ὁποῖα
χρησιμοποιεῖται γιὰ τὴν τοποθέτη-
σιν κλινοσκεπασμάτων. Τὸ βάθος
τῶν συρτάρων αὐτῶν θὰ ἐξαρτη-
θῇ ἀπὸ τὸ εἶδος τοῦ ντιβανιὸ ποὺ
θὰ φτιαχθῇ. Στὴν περίπτωσι
τοῦ σοφλῆ ἢ σομῆ τὸ βάθος θὰ
εἶναι μικρὸ, δεδομένου ὅτι τὸ συ-
νολικὸν ὕψος τοῦ ντιβανιὸ μαζί
με τὸ στρώμα εἶναι 40-42 πό-
ντους τὸ πολὺ γιὰ νὰ εἶναι ἀνετο.
Ἀπὸ αὐτὸ, τὸ μισὸ περίπου θὰ κα-
ταλαμβάνῃ τὸ σοφλῆ ἢ σομῆ. Σὲ
περίπτωσι ποὺ τὸ ντιβάνι θὰ στρω-
θῇ με τάβλες, ὁ ἐναπομένον χώ-

ρος θὰ εἶναι μεγαλύτερος, περι-
που τὰ 3/4 τοῦ συνολικοῦ ὅρους
καὶ ἐπομένως θὰ εἶναι περισσότε-
ρον ἐξυμνητικὰ.

Κατὰ σειρὰν κόστους πρῶτον
ἐρχεται τὸ σοφλῆ, δεύτερον τὸ
σομῆ καὶ τρίτον οἱ τάβλες.
Στὴ θέσι ποὺ τοποθετεῖται τὸ
προσκέφαλο ὑπάρχει, ὅπως βλέπε-
τε στὸ σχέδιό μας, μί-α τετράγωνη
μαξιλάρα σὲ μήκος ὅσο τὸ πλά-
τος τοῦ ντιβανιὸ. Τὸ ντιβάνι
χρειάζεται, φυσικὰ, ἕνα ντιβανο-
σκεπασμα ραμμένο καὶ προσαρμο-
σμένο στὶς διαστάσεις του. Τὸ
σκεπασμα αὐτὸ θὰ καλύπτῃ τὰ με-
γάλα συρτάρια ποὺ βρίσκονται
κάτω ἀπὸ τὸ στρώμα, ἔτσι ὥστε
νὰ μὴ φαίνονται.

Κάθετα με τὸ ντιβάνι εἶναι συ-
νδεμένο καὶ ἀποτελεῖ μί-α μ' αὐ-
τὸ ἕνα σύνολον, ἕνα ἐπιπλο ποὺ
φαίνεται καθαρὰ στὸ σχέδιό μας.
Εἶναι ὕψους 80 πόττων, πλάτους
35 καὶ ἐξέχει ἀπὸ τὸ ντιβάνι 40
περίπου πόττους. Ἐξυμνητικὸ, ὅ-
πως βλέπετε, πολλοὺς σκοποὺς.

Σ' αὐτὸ μποροῦμε νὰ τοποθετή-
σουμε βιβλία ἐπάνω καὶ στὰ ρά-
φια του. Στὰ ντουλάπια τοῦ το-
ποθετοῦμε σερβιτὰ καὶ καθημερινῆς
χρήσεως. Οἱ πόρτες τῶν ντουλα-
πιῶν εἶναι συρτές πρὸς ἐξοικονό-
μησι χώρου. Στὸ ἴδιο ντουλάπι
τοποθετοῦμε τὰ σοκολατάκια ἢ τὸ
λικέρ, ποὺ θὰ προσφέρουμε σὲ μί-
α φίλῃ μας. Διὰ τὴν τοκομμάτι αὐ-
τὸ ἐκτελεῖ χρέη μπάρ.

Ἐπάνω στὸ ἐπιπλο αὐτὸ, δεξιά,
φαίνεται τοποθετημένα στὸ σχέ-
διό μας αὐτὸ συρτάρια. Σ' αὐτὰ
μέσα ἐάζουμε κουταλάκια καὶ μα-
χαίροπύρηνου τοῦ γλυκοῦ ἀπὸ τὴν
μιά ὀψι καὶ εἶδη μανταρίνιματος
ἀπὸ τὴν ἄλλη ὀψι. Γιατὶ τὰ συρ-
τάρια εἶναι τέσσερα, τὰ δύο ἀνοί-
γουν ἀπὸ τὸ ἔξω μέρος καὶ τὰ ἄλ-
λα δύο ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ ντιβανι-
οῦ. Τὰ δύο συρτάρια ποὺ βρί-
σκονται κάτω καὶ ἀριστερά, τὰ
χρησιμοποιοῦμε κατὰ βούλησιν, π.
χ. γιὰ κάλτσες, γιὰ τὸ ἐργαζομέ-
μας κ.λπ.

Συνέχεια με τὸ ἐπάνω μέρος

τοῦ ντιβανιὸ ὑπάρχει συνδεμένο
ἕνα ἐπιπλάκι, ποὺ περιλαμβάνει
τρία μικρὰ συρτάρια καὶ ἕνα ντου-
λάπι. Στὴ θέσι αὐτὴ τοποθετοῦμε
ἂν ὑπάρχῃ, τὸ ραδιόφωνό μας.
Πάνω ἀπὸ τὸ ἐπιπλο αὐτὸ κρεμοῦ-
με στὸν τοῖχο ἕνα κομμὶ μικρὸ
καθρέφτη, δεξιά καὶ ἀριστερά τοῦ
ὁποῖου κρεμοῦμε ἐπίσης δύο ἀνθο-
δοχεῖα τοῦ τοῖχου. Γι' αὐτὰ εἰδι-
κῶς θὰ σὰς μιλῶμα παρακάτω.

Λοιπόν, τὸ ἐπιπλο αὐτὸ μαζί με
τὸν καθρέφτη ἐκτελεῖ χρέη τουα-
λέτας. Στὰ δύο ἐπάνω συρτάρια
τοποθετοῦμε τὰ καλλυντικά μας
καὶ στὸ τρίτο τὰ εἶδη φαρμακείου.
Στὸ ντουλάπι ποὺ εἶναι ἀριστερά
τοποθετοῦμε τὰ παπούτσια μας.
Ἐν συνεχείᾳ ἐρχεται ἡ ντουλάπα
γιὰ τὰ ρούχα. Αὐτὸ τὸ ἐπιπλο θὰ
τὸ φτιαχθῇ, ἂν δὲν ὑπάρχῃ στὸ
δωμάτιο, ντουλάπι τοῦ τοῖχου, ποὺ
νὰ μὰς ἐξυμνητῇ. Τὸ σχέδιό της
ντουλάπας, ὅπως βλέπετε, εἶναι ἀ-
πλὸ καὶ τοῦτο γιὰ νὰ μὴ δίνῃ ἀ-
πόλυτα τὴν ἐντύπωσι τῆς ντουλα-
πας τῶν ρούχων. Αὐτὸ βέλουμε νὰ
τὸ ἀποφύγουμε γιὰ νὰ παρουσιά-
σουμε τὸ δωμάτιό μας σὰν λι-
θινὸ ροῦμ.

Μπρὸς τὸ ντιβάνι μας τοποθε-
τοῦμε ἕνα τραπέζι σὰν κι' αὐτὸ
ποὺ βλέπετε στὸ σχέδιό μας. Τὸ
τραπέζι αὐτὸ ἔχει εἰδικὴ θέσι γιὰ
τὰ ποτῆρια, τὸ ἕνα, φυσικὰ, θὰ τὸ χρη-
σιμοποιήσουμε γιὰ κρασεποκάμα-
ρα. Μένει τὸ ἄλλο. Τί θὰ τὸ κά-
νουμε; Σαλόνι ἢ τραπέζια; Αὐ-
τὸ ἀκριβῶς εἶναι τὸ λάθος τους.
Φτιάχνου τὴν τραπέζια καὶ τὴν
χρησιμοποιοῦ γιὰ σαλόνι. Ἐξη-
γούμε: Ἡ τραπέζια σήμερα
στὴν πραγματικότητά δὲν ἐξυμ-
νητῇ κανένα σκοπὸ. Πότε θὰ τὴν
χρησιμοποιοῦμε; Μόνο σ' ἕνα ἐ-
πίσημο γεῖμα. Διότι ὑποτίθεται ὅ-
τι τὸ καθημερινὸ φαγητὸ δὲν τὸ
παιρνοῦμε στὴν «καλὴν» τραπέζια-
ρα.

Ἐπίσημα γεύματα ὅμως νομι-
ζοῦ πως ἡ τάξις τοῦλάχιστον τῶν
ἐργαζομένων δὲν δίδει. Σὲ μί-
α γιορτῇ ἢ πάρτυ ἢ σὲ μί-α περίπτω-
σι ποὺ βέλουμε νὰ περιποιηθῇ
μερικοὺς φίλους μας, δὲν στρώ-
μα λῦμα πορτατί, κανένα κιά-
φι.

το τοῦ τοῖχου, ἀνθοδοχεῖα, μπ-
μπελὸ κ.λ.π.

Τὸ χρώμα τοῦ καλυμματος τοῦ
ντιβανιὸ δὲν εἶναι ἀπαραίτητο νὰ
συμφωνῇ με τίς κουρτίνες τοῦ πα-
ραθύρου. Μπορεῖ κάλλιστα τὸ κτι-
σενόσκεπασμα νὰ ἔχῃ ἄλλο χρώμα
καὶ ἄλλο ἢ κουρτίνα. Τὸ ἀσորτί
στὴν περίπτωσι δὲν θὰ εἶναι ἄ-
ραῖο. Διαλέξετε διορφα εὐγενικὰ
χρώματα καὶ προπαντός χαρούμε-
να. Πάνω πάνω σὰς ἀνέφερα γιὰ
δύο μικρὰ ἀνθοδοχεῖα τοῦ τοῖχου.
Λοιπόν, προσέξτε μί-α πρωτότυπη
ἰδέα, ποὺ τὰ ἀνθοδοχεῖα αὐτὰ θὰ
εἶναι συγχρόνως καὶ ἀπλῆκες γιὰ
νὰ φωτίζουν τὴν ὥρα ποὺ θὰ μα-
κιγιαρισθῇ μπροστὰ στὸν καθρέ-
φτη σας. Τέτοια ἀνθοδοχεῖα ἐδῶ
στὴν Ἑλλάδα δὲν ὑπάρχουν. Μπο-
ροῦμε ὅμως νὰ τὰ κατασκευάσω-
με με τὸν ἑξῆς ἀπλὸ τρόπο: Παιρ-
νοῦμε δύο κασάφες μικρὲς τοῦ νε-
ροῦ, στὸ σχῆμα ποὺ δείχνει τὸ
σχέδιό μας (ὁπάρχουν στὴν ἀγο-
ρά). Κόβουμε τὴν «κοιλιά» τους
ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος με διαμάντι ποὺ
κόβουν τὰ τζάμια. Τὸ ἀνοιγμα θὰ
εἶναι τόσο, ὅσο νὰ περιᾶσῃ ἀπ' αὐ-
τὸ ἕνα ηλεκτρικὸ λαμπρόν μινιόν
σφαιρικὸ. Στὰ κομμένα χελεῖ τῆς
καράφας στερεώνουμε ἕνα γατζά-
κι σὰν ἀγκίστρι, ποὺ χρησιμεύει
γιὰ τὸ κρέμασμα τῆς ἀπλῆκης —
ἀνθοδοχείου. Μέσα στὸν λαμπρὸ τῆς
καράφας τοποθετοῦμε ἕνα μικρὸ
ποτήρι τοῦ κρασιοῦ κοινὸ ποῦ,
λόγω τοῦ σχήματός του, θὰ συγ-
κρατηθῇ ἀπ' τὰ χελεῖ τῆς καρά-
φας. Αὐτὸ τὸ ποτήρι θὰ ἐκτελῇ
χρέη ἀνθοδοχείου. Φυσικὰ, θὰ γι-
νῇ ἡ ἀναγκαία ηλεκτρικὴ ἐγκατά-
στασις. Όταν ἀνάψουμε τίς ἀ-
πλῆκες αὐτὲς θὰ φωτίζονται καὶ
τὰ λουλούδια, ποὺ ἔχουμε τοποθε-
τήσῃ μέσα στὰ ποτηράκια καὶ θὰ
δίνουν μίαν ὑπέροχην ἐντύπωσι. Ἔ-
τσι, ἀφ' ἐνὸς διακοσμοῦμε τὸ δω-
μάτιό μας με πρωτότυπο τρόπο
καὶ ἀφ' ἑτέρου δὲν τοῖζουμε

Η πιο νέα και τελειοποιημένη Παριζιάνικη ΜΕΘΟΔΟΣ ΚΟΠΤΙΚΗΣ

Πολλές αναγνώστριες, και πρό πάντων εκείνες που δεν παρακολούθησαν τα πρώτα φύλλα του περιοδικού μας, ζητούν να δημοσιεύσουμε μία μέθοδο κοπτικής, που να τις διευκολύνει να ράβουν τα φορέματα των παιδιών τους και τα δικά τους.

Βρισκόμαστε σήμερα στην ευχάριστη θέση να ικανοποιήσουμε το αίτημα αυτό των αναγνώστριών μας, δημοσιεύοντας μίαν εξαιρετικά μελετημένη και άρτια μέθοδο κοπτικής, που θα βοηθήσει όλες αναγνώστριες ξέρουν να ράβουν να μπορούν να φτιάχνουν μόνες τους τα φορέματά τους.

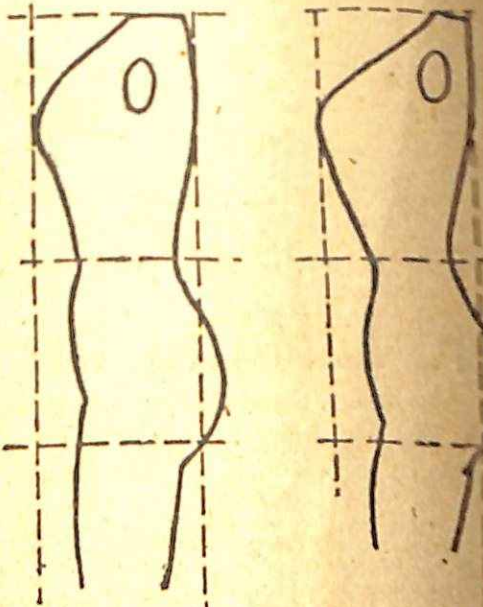
Η μέθοδος μας έχει την εξής μεγάλη πρωτοτυπία: Δεν εισάγει απλώς τις αναγνώστριες στα μυστικά της κοπτικής. 'Αλλά τις οδηγεί πώς να φτιάχνουν το πατρόν που θα κόψουν ανάλογα με το σώμα τους και ανάλογα με τη διαμόρφωσι και διάπλασί του. Θα μάθουν έτσι πώς διαφορετικό είναι το πατρόν μιας σιλουέτας σκυφτής και διαφορετικό το πατρόν μιας σιλουέτας κορδωμένης ή μιας σιλουέτας με φαρδείς περιφέρειες.

Στη σειρά της Μεθόδου Κοπτικής θα δημοσιεύσουμε πώς γίνονται οι διάφοροι τύποι των πατρών με τα σχετικά σχεδιαγράμματα για φορέματα, φούστες, ταγιέρ, επανωφόρια ριχτά θα ικανοποιηθούν απόλυτα οι αναγνώστριές μας. Και έχουμε την πεποίθησι πώς θα ικανοποιηθούν απόλυτα οι αναγνώστριές μας.

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ»

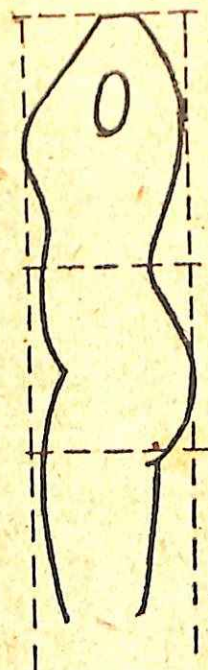
Η ΣΤΑΣΙ ΚΑΙ Η ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Δεν φθάνει μονάχα να πάρετε σωστά μέτρα για να έχετε το ρούχο που θέλετε επιτυχία. Είναι απαραίτητο να μελετήσετε καλά το σώμα σας, τις καμπύλες και τις αναλογίες του, καθώς και τη

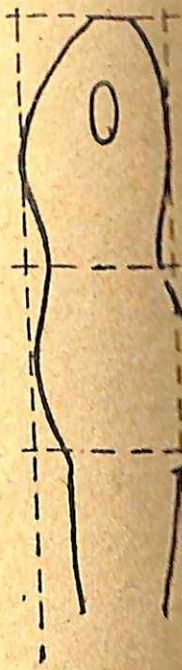

ΣΧΗΜΑ 1

ΣΧΗΜΑ 2

ΣΧΗΜΑ 3

ΣΧΗΜΑ 4

που έχετε όταν στέκεσθε και όταν περπατάτε. Γιατί όλες οι γυναίκες δεν είναι το ίδιο. Γιατί όλες οι γυναίκες δεν είναι το ίδιο. Γιατί όλες οι γυναίκες δεν είναι το ίδιο. Γιατί όλες οι γυναίκες δεν είναι το ίδιο.

Αφού λοιπόν μελετήσετε καλά το

και τη στάσι σας μπροστά στον καθρέφτη, θα γνωρίζετε σε ποιαν από τις τέσσερες κατηγορίες ανήκει το σώμα σας και θα σημειώσετε αναλόγως:

Στάσις κανονική.
Στάσις κορδωμένη
Στρογγυλή πλάτη και φαρδείς περιφέρειες.

Στάσις κυρτωμένη.
Κάθε μία από τις στάσεις αυτές του σώματος χαρακτηρίζεται και από ένα στήθος που έχει περισσότερο ή λιγότερο κυρτή πλάτη. Έτσι: όταν το σώμα είναι κυρτωμένο, η πλάτη θα είναι φαρδιά και κατά συνέπεια το μισό της πλάτης θα έχει νομérico πολύ πιο μεγάλο από το κανονικό. Αντίθετα, το στήθος θα είναι πολύ πιο μικρό.

Ένα κορδωμένο σώμα θα έχει ίσια ράχη, μισό της πλάτης με μικρότερο νομérico και στήθος μεγαλύτερο από το κανονικό. Ένώ η περιμετρος του στήθους μόνη της δεν θα επηρεασθεί, όμως τα μέτρα του φάρδους της πλάτης αλλάζουν.

Για να καταλάβετε καλύτερα πόση σημασία έχει για το καλό ραψίμο και για να εξακριβώσετε τη στάσι και τη διαμόρφωσι του σώματός σας, μελετήστε τα τέσσερα σχήματα που αντιστοιχούν με τους τέσσερες τύπους σωμάτων.

ΣΧΗΜΑ 1.— Το περίγραμμα αυτό δείχνει φυσιολογικό σώμα. Το στήθος έχει, ή κοιλιά είναι ίσια, ή μέση είναι λεπτή και γουδώνει και όταν κυτταχθούν στο προφίλ, τόσο η μασχάλη όσο και ο λαιμός έρχονται κάπως προς τα όπισω.

ΣΧΗΜΑ 2.— Περίγραμμα με σώμα κορδωμένο. Το στήθος έχει υπερβολικά, ή πλάτη είναι ίσια, ή μέση λεπτή και γουδωμένη και όταν κυτταχθούν στο προφίλ, τόσο η μασχάλη όσο και ο λαιμός είναι πολύ τραβηγμένα προς τα όπισω.

ΣΧΗΜΑ 3.— Περίγραμμα με σώμα κυρτωμένο. Το στήθος έχει, σχεδόν απαλειφθεί, ή πλάτη είναι στρογγυλή. Η μασχάλη και ο λαιμός έρχονται προς τα εμπρός, στο μέσον της σιλουέτας.

ΣΧΗΜΑ 4.— Περίγραμμα για σώμα σκυφτό με μεγάλες περιφέρειες. Το στήθος έχει ελάχιστα. Ο λαιμός και η μασχάλη βρίσκονται στη μέση. Η τάγια και οι περιφέρειες είναι φαρδείς και η σιλουέτα ξεχειλίζει.

ΤΟ ΦΑΡΔΟΣ ΤΗΣ ΠΛΑΤΗΣ

Το φάρδος της πλάτης — ή το μισό της πλάτης, όπως συνηθίζουν να το λένε οι κοπτικές και οι ράφτες — παίρνεται από τη σπονδυλική στήλη έως τη βάση του μπράτσου, στα μισά του ακριβώς. Από το μέρος αυτό θα εξαρτηθεί αν θα γίνει το φορέμα σύμφωνο με το σώμα σας και θα σας πηγαίνει καλά. Το μισό της πλάτης σας επιτρέπει επίσης να κανονίσετε επακριβώς την πένσα του ώμου. Όταν πρόκειται να φτιάξετε φορέμα, πρέπει να το παίρνεται το μισό της πλάτης πιδ τσιτωτά, ενώ αντίθετα, όταν πρόκειται να φτιάξετε ταγιέρ ή μαντό πρέπει να αυξάνετε το μέτρο αυτό κατά 1 και 2 εκατοστά.

Είναι σφάλμα να κόβετε τη ζακέτα του ταγιέρ σύμφωνα με το μισό της πλάτης του φορέματος, γιατί η πλάτη θα γίνει πολύ στενή. Στην περίπτωση αυτή δεν θα μπορείτε να κινήσετε τα χέρια σας μπροστά, ενώ το εμπρός της ζακέτας θα σας έρχεται πολύ φαρδύ. Σας συνιστούμε κατ' αρχήν να παίρνεται το μέτρο αυτό 1 εκατοστό μεγαλύτερο από το φορέμα όταν φτιάχνετε ταγιέρ και 1/2 εκατοστό μεγαλύτερο από το ταγιέρ όταν φτιάχνετε πανωφόρι.

ΤΟ ΒΑΘΟΣ ΤΗΣ ΜΑΣΧΑΛΗΣ

Άλλο μέτρο, που έχει επίσης μεγάλη σημασία, είναι το βάθος της μασχάλης. Το μέτρο αυτό δίνει το ύψος του ώμου και όταν είναι όπως πρέπει επιτρέπει άνεσι στις κινήσεις των χεριών σε όλα τα φορέματα.

Όταν η μασχάλη είναι πολύ κοντή ε

καλα μπορούμε να τη διορθώσουμε, σκάβοντας την περισσότερο. Όταν όμως είναι πολύ σκαμμένη, τότε αποκλείεται κάθε δυνατότης ν' ανεβεί προς τα επάνω ένα φορέμα που εφαρμόζει στη μέση.

Το μέρος αυτό, το βάθος της μασχάλης δηλαδή, είναι ίσιο με την απόστασι που υπάρχει ανάμεσα στον αυχένα και σε μίαν υποθετική γραμμή που περνά όσο το δυνατόν ψηλότερα κάτω από τη μασχάλη, χωρίς να σας στενοχωρή, ενώ το χέρι μένει κρεμασμένο κάτω.

Το μέτρο αυτό ποικίλλει ανάλογα με το ύψος των ώμων. Όσο ψηλότεροι είναι οι ώμοι, τόσο πιο μικρό είναι το βάθος της μασχάλης. Όσο χαμηλότεροι είναι οι

Κατά γενικό κανόνα, όσο πιο κορδωμένο είναι το σώμα, τόσο πιο πολύ μεγαλώνει ή κάθετος, τόσο πιο πολύ δηλαδή αυξάνει ή διαφορά ανάμεσα στο μακρος της πλάτης και του εμπρός. Αντίθετα, όταν η στάσι του σώματος είναι κυρτή, χαλαροκτιρίζεται από μικρό πείσιμο. Με βάση το μέτρο αυτό θα ετοιμάσετε στο τρύπωμα το φορέμα σας για να είναι εύκολότερη και ή δοκιμή.

Με βάση τις παρατηρήσεις αυτές μπορούμε έτσι να έχουμε τον εξής πίνακα:

Κανονικό μισό της πλάτης. Κανονική στάσι: εμπρός = πλάτη + 1)10 του μισού του στήθους.

Στενό μισό της πλάτης. Στάσι κορδωμένη: εμπρός = πλάτη + 1)10 + 2 εκατοστά ή 3 ή 4 εκατοστά.

Φαρδύ μισό της πλάτης. Στάσι κυρτωμένη: εμπρός = πλάτη + 1, -2, 3 ή 4 εκατοστά (μικρότερο από το 1)10 του μισού του στήθους).

Η ΚΑΘΕΤΟΣ ΔΙΑΜΕΤΡΟΣ ΤΗΣ ΜΑΣΧΑΛΗΣ

Η κάθετος διάμετρος της μασχάλης είναι θεωρητικό μέτρο, ανάλογο με τον όγκο του στήθους. Αντιπροσωπεύει το πάχος του μπράτσου και διαφέρει από τάγια σε τάγια.

Χρησιμοποιεί ή φτιαχθεί ή μασχάλη και αφού μετρηθεί ή οριζόντια εύθεια του βάθους της μασχάλης, τότε είναι εύκολο να τοποθετηθεί με ακρίβεια στο πατρόν ή μύτη του ώμου, που προσδιορίζει ταυτοχρόνως και το ύψος της μασχάλης.

Έτσι σθάνουμε στο συμπέρασμα ότι υπάρχει πάντα μία διαφορά στις ελάχιστες αναλογίες του στήθους και της μασχάλης. Πρός πλήρη κατανοήσι παραθέτουμε λεπτομερή πίνακα των μέτρων για τη διάμετρο της μασχάλης εν σχέσει με τον όγκο, την περιμετρο δηλαδή, του στήθους:

Όγκος του στήθους	Διάμετρος μασχάλης
38	12,5
40	13
42	13,5
44	14
46	14,5
48	15
50	15,5
52	16
54	16,5
56	17
58	17,5
60	18

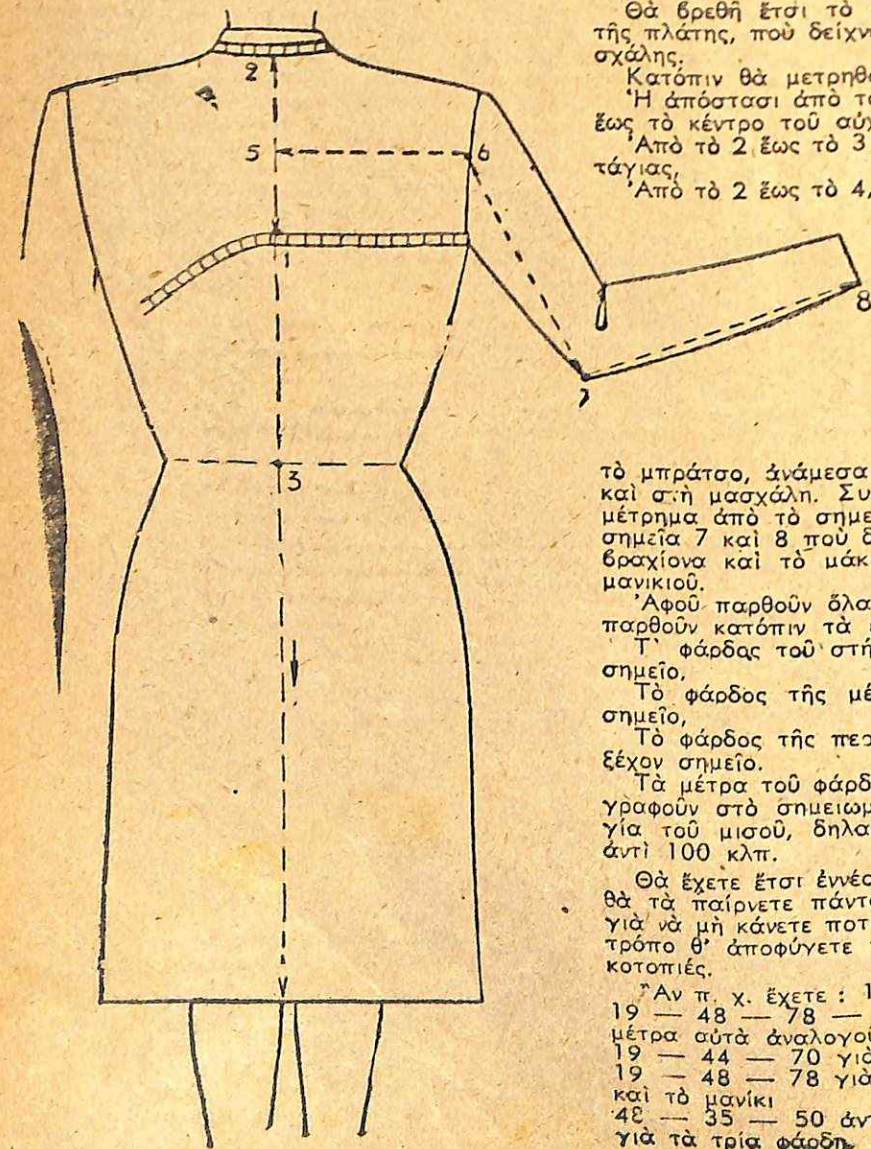
ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια.

Σπουδαίος σύζυγος

Ένας δικαστής της Οκλαχόμα εξέδωκεν απόφασι, σύμφωνα με την οποίαν ή Μαίρη Ουίτνεϊ είναι νόμιμη σύζυγος του Τζων Ουίτνεϊ και τον καταδίκασε σε διατροφή 2.500.000 δραχμών μηνιαίως. 10 χιλιομέτρα μακρότερα, σε μία άλλη πόλι της περιοχής, ένας άλλος δικαστής, εξέδωκε μία ανάλογη απόφασι, που αφορά όμως όχι την Μαίρη, αλλά την... "Εντιμ Ουίτνεϊ, ή οποία — σύμφωνα με την απόφασι του δικαστού — είναι ή ενόμιμη σύζυγος του Τζων Ουίτνεϊ και τον καταδίκασε, τον Τζων Ουίτνεϊ, σε μηνιαία διατροφή 2.500.000 δραχμών. Έν τω μεταξύ, όμως, το δικαστήριο του Λόσ Άντζελες όπου είχαν καταφύγει οι δύο... κυρίες Ουίτνεϊ, καταδίκασε τον Τζων Ουίτνεϊ σε δύο χρόνια φυλάκισι επί διγαμία L...

ΠΩΣ ΠΑΙΡΝΟΥΜΕ ΤΑ ΜΕΤΡΑ

Έχει υπ' όψι σας ότι για να πάρετε καλά τα μέτρα σας χρειάζεσθε τη βοήθεια ενός δευτέρου προσώπου. Τα μέτρα δεν πρέπει να παρθούν μονάχα για την εμπρός

πλευρά του σώματος, αλλά και για την όπισθια.

Ζητήτε εν πρώτοις από το πρόσωπο που δεχεται να σας βοηθήσει να σταθή πίσω από την πλάτη σας. Θα περάσει τη μεζούρα πάνω από τον αυχένα σας, έπειτα από το στήθος εμπρός, κάτω από τη μασχάλη και θα τη φέρη όπισω στην πλάτη, σε οριζόντια γραμμή, έως το κέντρο της.

Θα βρεθεί έτσι το σημείο 1 στη μέση της πλάτης, που δείχνει το βάθος της μασχάλης.

Κατόπιν θα μετρηθούν:

Η απόστασι από το κέντρο της πλάτης έως το κέντρο του αυχένους (2).

Από το 2 έως το 3, δηλ. το μακρος της τάγιας.

Από το 2 έως το 4, δηλ. το μακρος του φορέματος.

Από το 5 έως το 6, δηλ. το μισό φάρδος της πλάτης.

Το μέτρο αυτό παίρνεται από την εύθεια της τάγιας έως το σημείο όπου ξεχωρίζει.

Το μπράτσο, ανάμεσα στη μύτη του ώμου και στη μασχάλη. Συνεχίζεται κατόπιν το μέτρημα από το σημείο αυτό (6) έως τα σημεία 7 και 8 που δίνουν το μακρος του βραχίονα και το μακρος του τελειωμένου μανικιού.

Αφού παρθούν όλα αυτά τα μέτρα, θα παρθούν κατόπιν τα εμπροσθινά:

Το φάρδος του στήθους στο πιο εξέχον σημείο.

Το φάρδος της μέσης στο πιο στενό σημείο.

Το φάρδος της περιφέρειας, στο πιο εξέχον σημείο.

Τα μέτρα του φάρδους μπορούν να αναγραφούν στο σημειωματάριο στην αναλογία του μισού, δηλαδή 48 αντί 96, 50 αντί 100 κλπ.

Θα έχετε έτσι έννέα μέτρα συνολικά και θα τα παίρνετε πάντα με την ίδια σειρά για να μη κάνετε ποτέ λάθος. Μ' αυτό τον τρόπο ή απόφυγετε πολλές άνωφελεις κακοποπείες.

Αν π. χ. έχετε: 19 — 44 — 100 — 19 — 48 — 78 — 48 — 35 — 50 τα μέτρα αυτά αναλογούν με:

19 — 44 — 70 για τα μακρος

19 — 48 — 78 για το μισό της πλάτης και το μανίκι

48 — 35 — 50 αντί 96 — 70 — 100 για τα τρία φάρδη.

18

ΔΕΙΓΜΑ : Για ένα τετράγωνο 5 εκατ. θα βάλετε 19 π και θα πλέξετε 27 βελόνες.

Βάλετε 172 π. Πλέξετε λά-
σιχο 2 + 3 π κλείνοντας από
κάθε μεριά 1 π κάθε εκατοστό
περίπου (10 φορές). Πλέξτε 7
έκατ. και χωρίστε το πλεκτό
σας στη μέση. Ή κάθε μεριά
θα πλεχθῇ χωριστά. Περάστε
τούς πόντους της δεξιάς μεριάς
σε μία παραμάνα και αφήστε
τους να περιμένουν. Σιγού π. 4
τους τῆς ἀριστερῆς μεριάς
προσθέστε 4 π. (δεξιά μεριά
τοῦ πλεκτοῦ από τὴν καλὴ) γιὰ
τὸ ὑποστυλὸ γύρισμα. Ἀρχι-
σετε τὸ πλέξιμό με τὴν πλέξι-
σας. Στὴν πρώτη βελόνα πού ἔ-
χετε ἀρχίστε τὴν πλέξι βάλετε σὲ
κακινικές ἀποστάσεις 1 π. (9
φορές). Κάθε 2 1/2 ἑκατ. θὰ βε-
λέτε στὴν ἀριστερὴ μεριά τῆς
βελόνας ἀπὸ τὴν καλὴ μεριά

Βάζετε 167 π. Πίε-
κατ. λάστιχο 2 + 3 π.
τας κάθε έκστ. περὶ
κάθε μεριά (8 φορές).
Συμπεχίστε με τὴν π.
κάνοντας 19 στενάμα-
πρώτῃ βελόνα ὅπως
καὶ στὸ μπροστινὸ. Κα-
βάζετε κάθε 2 ἐκστ.
κάθε μεριά (9 φορές).
ἐκστ. γενικὸ μακρὸς ὅ-
τῃ γιὰ τὴ μασχάλη.
ἐξῆς τρόπο: 2 π σε-
ρία καὶ κάθε δεύτερη
2 π (2 φορές). 1 π
1 π κάθε 4 βελόνες.
Συμπεχίστε ὅσα. Σέ-
τῃς μασχάλης κλει-
δύτερη βελόνα, ἀπὸ
δια κατὰ τὴν ἐξῆς
φορὰ 5 π 1 φορὰ 4 π
δηλ. σύνολον πόντων
(Συμπεχία στὴ σελ.

ΧΙΛΙΟΠΙΚΡΑΜΕΝΗ ΚΟΠΕΛΛΑ: Πάτρες: —Πολύ πιά σύντομη είναι η ναρκωλυσία από την άναλυτική ψυχοθεραπεία. Το ζήτημα του γάμου θα έξαρτηθή θέεαία από τη θεραπεία. Στις λ-τόμέ-ρεις που μου ζητάς, δέν μπορώ να δώσω άπάντησι από τις σπήλες του περιοδικού. Γράψτέ μου τη διεύθυνσι σας, γιά να σας άπαν-τήσω ιδιαιτέρως.

ΙΩ. Χ. ΝΙΚΟΛΕΙ & ΥΙΟΥΣ

Τὸ σταυρωτὸ ταγιερὲ ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἀκαδημαϊκὸν χαρακτῆρα ποῦ ἔχει, παρουσιάζει καὶ τοῦτο τὸ πλεονέκτημα: Τονίζει τὴν ἀρμονίαν τῶν γραμμῶν καὶ δείχνει τὸ σώμα κομψὸ καὶ καλοφτιαγμένον. Τὸν τελευταῖον καιρὸ εἶναι πολὺ τίς υἱὸς τῆς ἀγγλικῆς ἀφροτεύσουσα καὶ φαίνεται ὅτι ἡ διάδοσις τοῦ θ. εἶναι εὐρύτατη.

Ἀγγλικὸ μοντέλο ἀπὸ γκρι τουντ, μὲ δε-

λούδινο γιάκκι. Έχει πολύ μοντέρνο "δίστιο", μισοραχλάει και 'η τελεία εφάρμογή του 'επιτυγχάνεται με πέννες και κομμάτια. Δύο τσιπές σχηματίζονται στην προέκτασι της ραφής σ'ε κάθε πλευρά, δίνοντας την εντύπωσι διπλής μπόκας στ'ό εμπρός της ζακέτας. 'Η ζακέτα σταυρώνει με διπλό κομμάτι και 'η φούστα είναι στενή.

Η ΠΙΚΡΑΓΓΟΥΡΙΑ

ΤΟ ΒΟΤΑΝΟ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΗΜΕ-
ΡΑΣ.—ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ ΤΗ ΧΟΛΗ ΤΟΝ ΚΑΡΚΙΝΟ.—
ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΥΣ ΘΟΥΡΥΒΟΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΤΙΠΟΤΕ.—ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΝ ΤΟ ΚΑ-
ΡΚΙΝΟ.—ΟΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ
—ΑΥΘΕΝΤΙΚΗ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΗ

Η κατανόησι φέρνει την εὐτυχία

Στο προηγούμενο τεύχος του περνοδικού μας ακούσθηκαν μερικές γνώμες για την οικογενειακή εὐτυχία, για την επιτυχία του γάμου. Νομίζω πως θα πρέπει να πη και η στήλη αυτή τη γνώμη της πάνω στο ζήτημα, μιά και ο σκοπός της είναι η έρευνα του πολυπλοκού «κόσμου μας» των βασικών ηθικών προβλημάτων δηλαδή, που απασχολούν την Γυναίκα και γενικότερα το σπίτι ή καλύτερα ακόμη αυτό που οι Άγγλοι ονομάζουν «Hommes».

Κ' η γνώμη της στήλης αυτής είναι τόσο απλή, κλείνεται σε μιά - δυό λέξεις.

«**Η κατανόησι**» είναι το κλειδί που ανοίγει την πόρτα του σπιτιού στην εὐτυχία. Η κατανόησι του ενός απ' τον άλλον. Που θα πη ο σεβασμός των αδυναμιών του συντρόφου μας και η βοήθειά μας για να τις λιγοστέψη ή να τις εξαφανίσω. Πάντα όμως θα μείνουν άρκετες. Αυτό πρέπει να το ξέρουμε εκ των προτέρων και να είμαστε έτοιμοι να τις ανεχθούμε όχι σαν παραχώρησι που γεννά υποχρεώσεις, αλλά με συμπόνια και με στοργή και με τη συγγνώμη έτοιμη και έκα-
δηλη. Η ανοχή και η υπομονή μας δίνουν το δικαίωμα να ξεπερνάμε τις κακές στιγμές των νεύρων μας και του εγωϊστικού μας ξεσπάσματος και να ανοίγουμε την πόρτα ψυχραιμής σκέψης και των δικών μας ελαττωμάτων.

Οι τρυφερές στιγμές της ζωής μας με τον αγαπημένο μας, ή τόσο γλυκειά και απαραίτητη μορφή του αρχίζει να κυριαρχεί στο «Είμαι» μας, παίρνουν τη θέση των νευρικών συλλογισμών και ό,τι κακό σκεφτήκαμε, ό,τι κακό είπαμε, ό,τι κακό ακούσαμε περνάει στο παρελθόν. Το παρόν κυριαρχείται απ' την αγάπη για τον καλό μας σύντροφο και το μέλλον τυλίγεται μέσα σ' ένα στεφάνι από φωτεινές ελπίδες μιάς καλύτερης ζωής.

Αυτοί είναι καρποί της κατανόησης. Η συμβίωσις δυό ετεροφύλων δεν μπορεί νάναι εκ των προτέρων δοσμένη στην εὐτυχία. Και οι κακές στιγμές θάρθουν — ή θάνατι περισσότερες απ' τις καλές — και οι καλές θάρθουν. Πρέπει να σταθούμε ικανοί να αξιοποιήσουμε τις καλές και να τις κάνουμε άξονα των νοσταλγιών μας και απαντοχή των μελλοντικών μας ημερών. Έτσι θα σκώσουμε γύρω μας ένα κάστρο που θα αποκρούη τον κίνδυνο των παρεξηγήσεων, των εξωσπινικών επιρροών, των γλυκοπότηρων διαβρωτικών συμβουλών, των εύκολων επιτυχιών και των «φιλικών» παραορμήσεων.

Με την ανοχή θα μας δοθώ καιρός να σκεφτούμε πιά ψυχραιμία και πιά ανθρωπιά.

Με την υπομονή, θα βρούμε τον τρόπο να αντιμετωπίσουμε κάθε κακό που έρχεται να κλείσσει στην εὐτυχία την πόρτα του σπιτιού μας, την πόρτα του εαυτού μας.

ΛΑΜΠΗΣ Ν. ΒΟΛΑΝΑΚΗΣ

Ο θόρυβος που έχει δημιουργηθεί και εξαπλωθεί σ' όλη την Ελλάδα — ίσως κι έξω απ' αυτήν — τις τελευταίες μέρες, γύρω από τη θεραπεία των κακοήθων όγκων με την πικραγγουρία, επέδρασε στο περιόδικό μας να προβή σε μιά διαφώτισι του αναγνωστικού του κοινού, πάνω στο θέμα των θεραπευτικών ιδιοτήτων αυτού του φυτού. Ύστερα από όσα γράφθηκαν και γράφονται στον καθημερινό τύπο, ήταν φυσική η συγκίνησι του κοινού, αλλά και των επιστημονικών κύκλων. Ήξε τόσο το υπουργείο Υγείνης πήρε θέση πάνω στο ζήτημα, που για μιά ήταν και η σωστή. Δεν πρέπει δηλαδή το κοινό να παρασυρθεί από ανεύθυνους θορύβους και να καταληφθεί από επικραγουρίτισσες, που θα οδηγήσουν τους πάσχοντες μακριά από τις μελετημένες επιστημονικές μεθόδους της θεραπείας των. Πολύ σωστά το υπουργείο τονίζει ότι στην περίπτωση των κακοήθων όγκων και η ελαχίστη καθυστέρησις της σωστής θεραπείας, σημαίνει χάσιμο, όχι απλώς πολυτίμου, αλλά απαραίτητου χρόνου για τη θεραπεία τους, γιατί απομακρύνει και λιγοστεύει επικίνδυνα τις πιθανότητες της ίασης. Άλλο αν η επίσημη επιστήμη είναι υποχρεωμένη να έρευνήσει και θα έρευνήσει το ζήτημα. Το κοινό πρέπει να περιμένει τα επίσημα επιστημονικά συμπεράσματα.

Είναι βέβαια δύσκολο για τον πάσχοντα και για το περιβάλλον του το να περιμένουν, όταν μάλιστα έχουν υπ' όψιν τους το τι σημαίνει και το τι συνεπάγεται ένας κακοήθης όγκος. Αλλά, τουλάχιστον, αν μη εγκαταλείψουν, για χατήρι της πικραγγουρίας, όσα επιστημονικά θεραπευτικά μέσα έχουν μελετηθεί και έλεγχοι. Ας παίρνουν συγχρόνως, αν θέλουν και την πικραγγουρία. Ταύτα δεί ποιήσαι και κείνα μη αφέιναι. Το αν η πικραγγουρία μόνη της μπορεί ή όχι να θεραπεύσει τους κακοήθους όγκους, ώστε να ελασθή σαν αποτελεσματικό μέσο στη θεραπευτική τους, αυτό είναι αντικείμενο αποκλειστικά επιστημονικής έρευνας.

Επιμένουμε στο σημείο αυτό και για ένα ακόμη σοβαρότατο λόγο: Οι θεραπευτικές ιδιότητες της πικραγγουρίας έχουν μελετηθεί εξονυχιστικά και κατά τους αρχαίους και κατά τους μετέπειτα χρόνους, σε εποχές που η θεραπευτική ήταν σχεδόν αποκλειστικά βοτανοθεραπευτική και, δυστυχώς, δεν αναστρέφεται πούθενά η αποτελεσματικότητα της κατά των κακοήθων όγκων. Η αρχαία, αλλά και η σύγχρονη χωρική θεραπευτική τη χρησιμοποιούσαν μόνο σε καταπλάσματα για τη διάλυσι αποστημάτων και άλλων όγκων, που η φύσι τους δεν μας γνωστοποιείται με επιστημονική ακρίβεια. Έχει δε χρησιμοποιηθεί και εσωτερικά, σε σκόνη, σε εκχύλισμα κ.λ.π., κατά κόρον. Αν μάλιστα τον καρκίνο

αυτό, κατά τη γνώμη μας, δεν θα μπορούσε να έχει διαφύγει την παρατήρησι γιατρών, όπως ο Ιπποκράτης και οι ιπποκράτικοι, ο Μορί, ο Παρί, ο Μπρίχτ, ο Τόμψον, μεγάλων Άράβων γιατρών και πλήθους άλλων θεραπευτών που τη χρησιμοποιούσαν και μελέτησαν εξονυχιστικά τις θεραπευτικές της ιδιότητες.

Οι γνωστές από των αρχαιοτάτων χρόνων ιδιότητες της πικραγγουρίας, που περιέχονται ειδικά στους καρπούς της (πικραγγούρα) και στη ρίζα της, είναι οι ακόλουθες: Σε δόσι 2½ — 4 δραμίων είναι δραστήσια καθάρσια, που σε μεγαλύτερες δόσεις μπορούν να προκαλέσουν στον άνθρωπο δηλητηρίασι. Θεραπεύουν ακόμη τα εντερικά σκουλήκια. Ωφελούν κατά της λευκορροίας και της άμνηρορροίας. Επίσης, κατά ώριμμένων χρονίων δερματικών παθήσεων. Ο Ιπποκράτης έβαζε κασιόικες να τρώνε πικραγγούρα και έδινε ύστερα το γάλα τους σαν καθαρτικό στα παιδιά. Οι Άραβες χρησιμοποιούσαν το τέτοιο γάλα κατά του ικτέρου (χρυσής). Ο Λαός χρησιμοποιεί κατά του ικτέρου το χυμό των πικραγγούρων, που τον βάζει στη μύτη, με εισρόφησι και προκαλεί φταρνίσματα, δακρύρροια και αποβολή άφθονων πρσσινοκίτρινων θλενών από τα ρουθούνια. Άλλα ή μέθοδος αυτή προκαλεί πολλές φορές μεγάλους τοπικούς έρεθισμούς, με σοβαρές συνέπειες.

Η σοβαρότερη θεραπευτική ιδιότητα της πικραγγουρίας είναι η διουρητική. Έχει χρησιμοποιηθεί πολύ και αποτελεσματικά κατά της υδρωπικίας, που οφείλεται σε καρδιακά και σε νεφρικά νοσήματα. Είναι πραγματικά ένα από τα καλύτερα υδραγωγικά φάρμακα και εξαφανίζει τις τέτοιες υδρωπικές πολλές φορές μέσα σε δέκα μέρες. Ο ίδιος ο μεγάλος ο Μπρίχτ, που έδωσε το όνομά του στη νεφρίτιδα (νόσος του Μπρίχτ) χρησιμοποιούσε την πικραγγουρία κατά της λευκοματουρικής και της υδροπογόνου (με πρη-

ξίματα και υδρωπικία) νόσους. Μπορεί να προκαλέσει χρησιμοποιήσι της στην κενώσις, έμετους, καλκώδη στέγνωμα του φάρυγγος, καταλήγει με αξιόλογα ελάσματα.

Χρησιμοποιείται σαν ελάσμα, σε χάπια και σε δόσι 10 εκατοστών του γραμμαρίου. Ο μεγάλος Διοσκουρίδης προηγούσε σε δόσι 5 — 10 κων, δηλαδή 25 — 50 στατών του γραμμαρίου. Ο γελ σε δόσι μέχρι ενός γραμμαρίου. Άλλοι θεωρούσαν τις δόσεις μικρότερες.

Η πικραγγουρία πικρά σης μέρος, παλαιότερα συνθέσεις αξιολόγων θεραπευτικών σκευασμάτων, όπως επανχυματων ματσαλά, ελάσις του Άγριου κ.ε. Άρβανίτας, το ελάσις εμπλαστρών κ.ε.

Η επιστήμη απομόνωσε την πικραγγουρία σε ένα στοιχείο (ελάσις) που έχει ελαστικό φαρμακευτικό ελάσις και χρησιμοποιήθηκε για τους θεραπευτικούς σκοπούς και η πικραγγουρία σε πνευματώδες διάλυμα σε δόσι 3 χιλιοστών του γραμμαρίου.

Το καλύτερο πικραγγούρι του Λονδίνου, που περιέχει 26% ελάτην και το ποσό περιέχει 5 — 6%

Η πικραγγουρία είναι τόσο φυτό σ' όλη την γαία θεραπευτικούς δε οι καρποί (πικραγγούρα) και οι συλλέγονται άρκετά εύκολα (πικραγγούρα) και το φθινόπωρο και την άνοιξη.

Η διδολογραφική έρευνα ληνική παραγωγή έρευνα δείξη ένα αξιόλογο έρευνα πραγματεύεται διεδοκία και όλα τα τέτοια έρευνα «ΒΟΤΑΝΟΘΕΡΑΠΕΥ» που γράφτηκε από το έρευνα λόγος μας κ. Ι. Πρίντα το συνεργάτη μας γ. Αναργ. Σφακιανάκη εκδόθηκε, έρευνα έρευνα χρόνο, από τον έκδοκ Πέτρου Δημητράκου.

ΛΕΥΚΟ ΖΕΡΣΕΥ

Έφέτος την άνοιξη θα φορεθούν πολύ τα μαλακά μάλλινα υφάσματα, που επιτρέπουν πτυχώσεις και σούρες και πλισάρονται εύκολα.

Απ' όλα τα μαλακά υφάσματα της τελευταίας μόδας, εκείνο που επιτρέπει τους περισσότερους συνδυασμούς είναι το ζέρσευ. Γιατί παρ' όλο που παρουσιάζει κάποια δυσκολία στην ένοσσία για να μη ξεχειλώνει και κάνει το σχήμα του, το ζέρσευ σ' όποια ποιότητα κι' αν είναι, μάλλινο, μαλλοδάμκο, ραιγιόν ή και δαυδακερό, πέφτει καλά, ναρίζει μεγάλη απλότητα στη σιλουέτα και υπονομιμίζει τις καμπύλες της.

Την έφετεινή άνοιξη θα θριαμβεύσει το λευκό ζέρσευ, με το χαρούμενο τόνο του και τη νεανική του γάρι. Θα φορεθώ περισσότερο στα φορέματα και στις μπλούζες ή θα συμπληρώσει το ταγιέο και το μαντί με δροσερά νασιτωμένα πλαστρόν ή μπλουζάκια στα πιο ποικίλα σχήματα.

ΕΠΑΝΩ: Φόρεμα από λευκό ζέρσευ φετοντισμένο σ όλα τα τελειώματα του κορσά, με κοντό ζαπογέ μανικάκι.

Η φούστα πλαταινεί με μιά βεντάλια από πλισέ που δείχνει ψηλότερο το ανάστημα. Στην ζώνιτσα από το ίδιο υφάσμα.

ΚΑΤΩ: Φόρεμα από λευκό ζέρσευ με φούστα σε ίσιο

γραμμή που πλαταινεί με δυό φύλλα στενότερα επάνω και φαρδεια κάτω. Το κορσά έχει διπλό γιακά με έξωτερικό φαρδύ γαζι, κοντό μανίκι κολλητό στη μασχάλη και ταιγωνικό κούμπωμα. Πολύ ώραια ιδιοτυπία παρουσιάζει το φόρεμα αυτό, σηματοποιώντας μπασκίνα.

Τα φθαρμένα γάντια

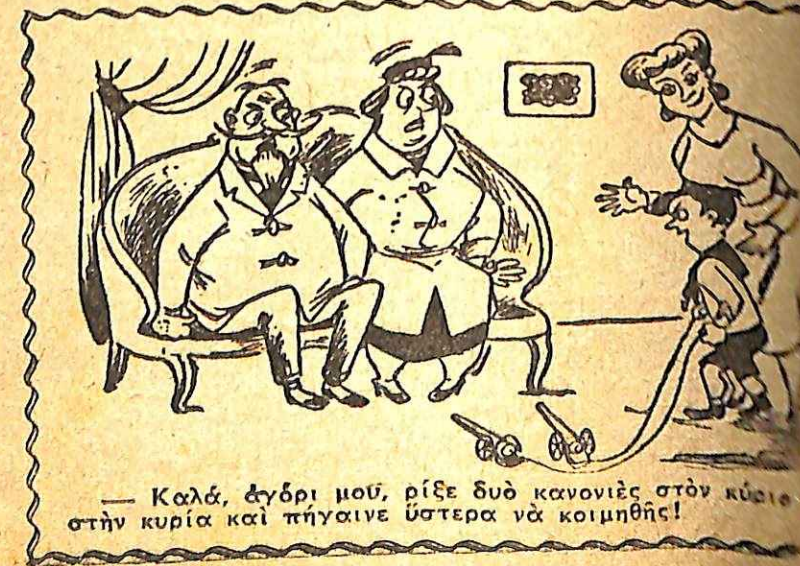
Τα φθαρμένα γάντια μπορούν να χρησιμοποιηθούν επωφελώς σε πολλές περιπτώσεις. Η νοικοκυρά μπορεί να κόψη τα λιγώτερο φθαρμένα και να τα φυλάξει στα οικιακά φαρμακεία της για να τα μεταχειρισθώ όταν πρόκειται να προσφύλαξη ένα άρρωστο ή πληγωμένο δάκτυλο.

Επίσης, όταν κάνει διάφορες χονδρές δουλειές του σπιτιού που μπορούν να βάφουν τα χέρια της ή να τα κάνουν τραχειά ή να τους δώσουν άσχημη μυρωδιά, ας φορέσει ένα ζευγάρι παλιά πέσινα γάντια.

Έτσι π. χ. θα μπορούσε να καθαρίση άγκινάρες, ή κρεμμύδια, να πιάση κάρβουνα, να καθαρίση τετζερέδες μουρμιμένους από τον καπνό, να βγάλη από τη σόμπα τις στάκτες και τα καρβουνιασμένα ευλάκια, να καθαρίση τα φουρνέλα της ή την θερμάστρα της.

Όλα αυτά χωρίς να πάθουν τίποτε τα λεπτά και άσπρα νεράκια της.

Τέλος, τα πολύ φθαρμένα γάντια μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως άριστες παταβούρες της κουζίνας που έχουν το πλεονέκτημα να μη αφήνουν γνούδι, όπως τα παλιά. Με αυτά καθαρίζουν θαυμάσια τα τζάμια, λουστούροι και οι απορρυπαντικοί, γυαλίζουν τέλεια οι φακοί των γυαλιών και οι πολυτίμες πέτρες των κοσμημάτων.

— Καλά, αγόρι μου, ρίξε δυό κανονιές στον κύριο στην κυρία και πήγαινε ύστερα να κοιμηθής!

— Αν μάλιστα τον καρκίνο

ΕΛΙΣΑΒΕΤ Β'

Η ΕΚΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΑΝΕΒΑΙΝΕΙ ΣΤΟΝ ΑΓΓΛΙΚΟ ΘΡΟΝΟ. Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΣ. ΤΟ ΕΙΔΥΛΛΙΟ ΤΗΣ ΜΕ ΤΟΝ ΦΙΛΙΠΠΟ.

«Όταν γίνο μιά μέρα Βασίλισσα, θα απαγορεύσω την ιππασία τις Κυριακές. Πρέπει και τα καύσιμα να ελεγχούνται μιά μέρα».

Ήταν το μοναδικό σχολείο της μικρής Λίλιμπθ, (ήλικίας τότε μόλις 9 χρονών), στις εφημερίδες που της έδινε η γιαγιά της, η Βασίλισσα Μαρίνη μπροστά στο μεγάλο γενεαλογικό δέντρο των τριανταπέντε βασιλέων και των πέντε βασιλισσών που έχουν ανέβει στον Αγγλικό θρόνο τα τελευταία χίλια χρόνια. Ήταν η πρώτη εκδήλωση εκείνης που θα γινόταν μιά μέρα 'Ελισάβετ η Β' για το πώς ένοιωσε τα μελλοντικά της δικαιώματα, όταν θα έπαιρνε στα χέρια της το σκήπτρο του Γουλιέλμου του Κατακτητή...

Η 'Ελισάβετ ήταν ακόμη ένα πολύ μικρό κορίτσι, με μακριά ξανθά μαλλιά και πεταχτά μάγουλα, όταν άρχισε να διδάσκει τις ευθύνες της. Η Βασίλισσα Μαρίνη ήταν εκείνη που ανέλαβε να τη διδάξει το επάγγελμα της βασιλίσσης, που θα εκαλείτο μιά μέρα — πολύ γρηγορώτερα απ' ό,τι

φανταζόταν — να άσκηση. Την έβαζε να απαγγέλλει τα μαθήματα της, δόξα και στήτη, έπαινο σε μιά μικρή εξέδρα. Την έμαθε να διαβάσει με απλότητα ένα σύντομο λόγο, να κατεβαίνει χωρίς βιασύνη και με αφέλεια τη μεγάλη κλίμακα του ανακτόρου του Μπάκινγχαμ και να απαντά με ένα συγκρατημένο χαμόγελο και μιά χαριτωμένη κίνηση του χεριού στις λαϊκές εκδηλώσεις.

Γεννημένη στις 21 'Απριλίου του 1926, η 'Ελισάβετ διηλείθουσα γαλλικά και γερμανικά και αρκετά καλά ιταλικά και ισπανικά. Ποτέ δεν ένοιωσε ιδιαίτερη συμπάθεια για το πιάνο και προτίμησε τη μοντέρνα μουσική από την κλασική. Έχει μιά εξαιρετική συλλογή δίσκων τζαζ και όλες τις πλάκες του Μπίγκ Κράσμπι.

Λατρεύει κυριολεκτικά τα ζώα. Μαζί με τη Μαργαρίτα, αντέφταν στους κήπους των ανακτόρων τεράστια σκυλιά, μικρά λαρκάκια, παπαγάλους... Το πραγματικό πάθος της όμως, είναι η ιππασία. Όταν ήταν κορί-

Η 'Ελισάβετ, ο Φίλιππος και τα δύο τους παιδιά, ο δούκας Κάρολος και η πριγκίπισσα Άννα.

τσάκι, ένας δημοσιογράφος τη ρώτησε: «Τι θα θέλατε να είσαστε, αν δεν είσαστε πριγκίπισσα;» «Θα ήθελα να είμαι αλόγος, ήταν η απάντησή της μικρής 'Λίλιμπθ».

Και, για να συμπληρώσουμε τον κύκλο των πληροφοριών, για τα γούστα της νέας γυναίκας που ανέβηκε στο θρόνο της Βρετανικής Κοινοπολιτείας, η 'Ελισάβετ είναι — ή τουλάχιστον ήταν, πριν γίνει βασίλισσα — αρκετά λαίμαργη, ή μάλλον καλοφαγά. Της αρέσουν οι σοκολάτες, τα παγωτά, το κοτόπουλο, τα αλλαντικά και το άρωμα που προτιμά είναι... της φράουλας.

Επί δυο χρόνια, κατά τη διάρκεια του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου, η 'Ελισάβετ υπήρξε στο βοηθητικό γυναικείο στρατιωτικό σώμα, όπου ήταν γνωστή ως ανθυπολοχαγός Ουίνδσορ. Καί όταν ο πόλεμος τελείωσε, οι Άγγλοι ανακάλυψαν ελαφικά, ότι η μικρή πριγκίπισσά τους, είχε μεταβληθεί σε μιά ώριμη κοπέλλα. Καί, όπως άρχισαν να της καταλογίζουν... υποψηφίους συζύγους. Άλλα, η 'Ελισάβετ είχε κάνει ήδη την εκλογή της. Είχε συναντήσει στο σπίτι του θείου της, του ναυάρχου Λούις Μαουντμπάτεν, έναν ψηλό, καλοφτιαγμένο, ξανθό νέο, αξιωματικό του ναυτικού: τον πρίγκηπα Φίλιππο της 'Ελλάδας.

Δεν έλειψαν οι δυσκολίες για να επιβληθεί τελικά η 'Ελισάβετ στην εκλογή της στην οικογένειά της και στο λαό της. Όσο δημοφιλής και αν είχε γίνει ο γάμος του Δουκός του Κεντ με την πριγκίπισσα Μαρίνα της 'Ελλάδας, οι Άγγλοι, νησιώτες και δημοκράτες, προτιμούσαν όπωσδήποτε να ιδούν τη διάδοχο του θρόνου και διαλεκτική τους βασίλισσα να διαλέγει για σύντροφο της ζωής της ένα συμπατριώτη της, όπως είχε κάνει και ο πατέρας της. Η 'Ελισάβετ όμως, έχει χαρακτήρα: είχε αποφασίσει να παντρευτεί από έρωτα και να μην

επιτρέψει στην πολιτική να μιμηθεί στην ιδιωτική ζωή. Και έτσι, στις 20 Νοεμβρίου του 1947, έδωσε με την ώρα που είχε διαλέξει να μην δώσει, να γίνει η δημοφιλής σε όλκληση η κοίτη της.

Σήμερα, δυο χρόνια πριν, η 'Ελισάβετ και ο Φίλιππος έχουν πέντε παιδιά, δυο γιους και τρεις κόρες. Ο μεγαλύτερος γιος, ο δούκας Κάρολος, είναι πριγκίπισσα Άννα.

Για να παντρευτεί η Μαρίνα πρέπει τώρα να τηρήσει την άδεια της από την εκλογή της.

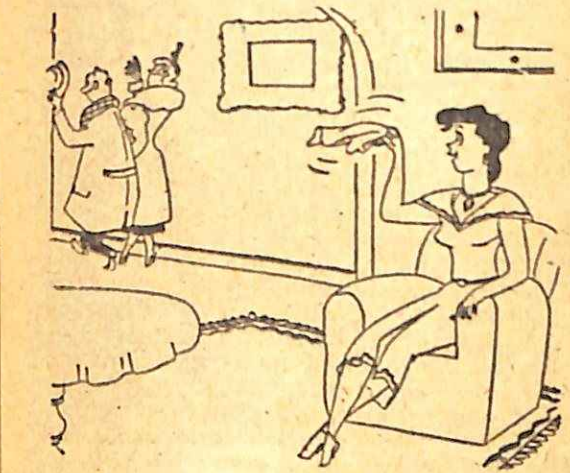
Το πένθος της 'Αννής και η ανόδος στο θρόνο της βασίλισσης 'Ελισάβετ, αναστατώνουν επί ένα χρόνο τον χρόνο τη ζωή της πριγκίπισσας Μαργαρίτας. Είχε πραγματικά σκοπό να παντρευτεί, θα της είχε αδύνατον να το κάνει αν ο πατέρας της δεν μπορούσε να την τελειώσει το επίσημο θάψιμο της 'Αννης, που είχε πεθάνει μόλις λίγες μέρες πριν.

Η Μαργαρίτα δεν θα πίστευε το δικαίωμα της να παντρευτεί πριν από την εκλογή της. Στόματά της κατά τη διάρκεια της ζωής της, για να παντρευτεί, ζητήση τη συγκατάθεση της βασίλισσας — πατέρα της — ή τουλάχιστον της βασίλισσας — μητέρας της. Η 'Ελισάβετ όμως, έχει χαρακτήρα: είχε αποφασίσει να παντρευτεί από έρωτα και να μην

Η ΕΥΓΕΝΕΙΑ ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ...

Ένας οδηγός συμπεριφοράς με τα γελοιογραφικά σκίτσα που έγιναν έτσι για να τονίζουν ακόμη περισσότερο τους κανόνες όπου αναφέρονται

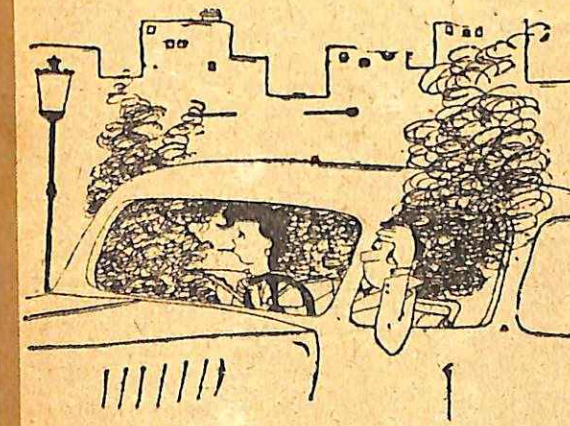
Η ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΙΝΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΧΗ ΤΗΝ ΕΥΓΕΝΕΙΑ να συνοδεύει έως την έξωπορα τους καλεσμένους της. Θα φύγουν ένοχλημένοι οι άνθρωποι που όσο

καλά και αν φιλοξενήσατε την ώρα που ήταν στο σπίτι σας, δεν τους περιποιηθήκατε αρκετά την ώρα που έφυγαν απ' αυτό.

ΕΑΝ ΕΙΣΘΕ ΚΑΛΕΣΜΕΝΗ ΣΕ ΓΕΥΜΑ ΚΑΙ ΔΕΝ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΠΑΡΕΤΕ ΔΕΥΤΕΡΗ ΦΟΡΑ από ένα φαγητό, αρνηθείτε ευγενικά με ένα απλό «όχι άλλο, ευχαριστώ!», χωρίς να δικαιολογήσετε το γιατί. Δεν θέλετε άλλο. Η οικοδέσποινα από την άλλη πλευρά, δεν πρέπει ποτέ να επιμένει να πάρουν κάτι που δε θέλουν οι καλεσμένοι της και να τους φέρει σε δυσάρεστη θέση. Για να αρνούνται θα έχουν κάποιο λόγο. Οι ντροπές του παλιού καιρού, δεν αποτελούν πια «ευγένεια».

ΜΗ ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ ΜΕΣΑ ΣΕ ΕΝΑ ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ, παρά μονάχα αν ο ιδιοκτήτης σας δώσει το δικαίωμα, προσφέροντάς σας ένα τσιγάρο. Δεδομένου ότι ένας άνθρωπος, που δεν καπνίζει, ενοχλείται και από τους καπνούς ακόμη των τσιγάρων που καπνίζουν οι άλλοι, δεν έχει καμμία υποχρέωση να υπομένει μαρτυρικά όλη την καπνίλα που αναγκαστικά μαζεύεται μέσα σε έναν τόσο κλειστό χώρο όπως είναι το αυτοκίνητο. Εκτός όλων

αυτών, πολλοί ιδιοκτήτες δεν θέλουν να καπνίζουν οι φίλοι και γνωστοί τους, μέσα στο αυτοκίνητό τους, γιατί φοβούνται μη παθουν ζημιές στα καθίσματά τους, τα χαλακία ή και ολόκληρο το αυτοκίνητο.

ΟΤΑΝ ΒΡΙΣΚΕΣΘΕ ΣΕ ΕΝΑ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ ΜΕ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ, άφινετε τον κύριο που σας συνοδεύει να διαλέξει ένα φαγητό ή να σας προτείνει αυτό που νομίζει καταλληλότερο για σας. Και μεταξύ αυτών που θα σας πη, φροντίστε να κάνετε την εκλογή σας με λεπτότητα. Μην παίρνετε το ακριβώτερο και το εκλεκτότερο φαγητό που υπάρχει στον κατάλογο, γιατί δεν ξέρετε ποτέ αν έχει τη δυνατότητα ή την διάθεση να πληρώσει ο καθαλιέρος σας την αξία του. Άλλως τε, δεν κάνει ποτέ καλή εντύπωση το πράγμα αυτό. Ρίχνετε πάντοτε μιά ματιά στις τιμές των φαγητών και διαλέγετε κάτι ενδιάμεσο και λογικό. Ούτε το ακριβώτερο,

αλλά ούτε και το πιο φθινό που υπάρχει. Γιατί κι' εκείνο δεν είναι ευγενικό. Δείχνετε, έτσι, πολύ χαρακτηριστικά ότι δεν θέλετε να επιβαρύνετε τον καθαλιέρο σας, που υποτίθεται ότι, μιά και σας κάλεσε, θέλει και να σας περιποιηθεί.

ΣΤΟ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟ, ΣΤΟ ΤΡΑΜ, Η ΣΤΟ ΤΡΑΙΝΟ, ΜΗ ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ ποτέ τις εφημερίδες ή τα περιοδικά των γειτό-

νων σας. Δεν υπάρχει πράγμα ενοχλητικώτερο, την ώρα που διαβάζει κανείς, από το να νοιώθει πάνω από τον ώμο του, το βλέμμα κάποιου... λαθραναγνώστη.

ΤΟ ΝΑ ΑΡΓΗ ΚΑΝΕΙΣ ΣΤΑ ΡΑΝΤΕ-ΒΟΥ ΤΟΥ δείχνει πάντοτε κακό τρόπο και έλλειψη ευγένειας. Το να αργή όμως κανείς περισσότερο από ένα τέταρτο της ώρας σε ένα γεύμα που είναι καλεσμένος, είναι ακόμη χειρότερο. Γιατί χαλάει όλο το πρόγραμμα της οικοδέσποινας, που έχει κανονίσει ανάλογα με την ώρα τα φαγητά της, ποιά να είναι ζεστό και ποιά καυτό...

ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΕΘΙΜΟ ΠΟΥ ΣΒΥΝΕΙ

ΚΑΘΑΡΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

Η 'Εκκλησία από πολύ καιρό θέσπισε η πρώτη μέρα της Σαρακοστής να είναι ημέρα νηστείας και προσευχής. Ύστερα από τα φαγοπότια, τα γλέντια και τους χορούς που ακολουθούσαν από την Κυριακή που άρχισε το Τριώδιο ως την τελευταία απόκορη. Έπειτα να ακολουθήσει η κατανύξη, ο αυτοσυγκεντρωτισμός. Οι Χριστιανοί, δηλαδή, έπρεπε να θυμωθούν ότι άρχισε μιά νέα περίοδος, το σαρανταήμερο, ή πιο μεγάλη Σαρακοστή κατά την οποία όχι μόνο απαγορεύεται το κρέας, το τυρί, το λάδι και τα ψάρια αλλά και τους κανόνες της 'Εκκλησίας ο κάθε Χριστιανός έπρεπε να δώσει πολλούς περιορισμούς στον εαυτό του για να προετοιμασθεί ψυχικά για το γιορταστικό της μεγάλης Γιορτής του Πάσχα.

Από την αλτία αυτή η πρώτη ημέρα της Σαρακοστής ονομάστηκε Καθαρή Δευτέρα.

Στο Βυζάντιο, μάλιστα τον παλιό καιρό απ' τη μεγάλη αίθουσα του Παλατιού ένας επίσημος έδωαινε και διαλαλούσε το πρωί — πρωί κάθε Καθαρή Δευτέρα:

«Εν άγνεια και φόβο Θεού έκτελέσαι την παντοδύνατον και 'Αγίαν Τεσσαρακοστήν».

Πρέπει όμως να σημειώσουμε πως παρ' όλους τους περιορισμούς που έβαλε η 'Εκκλησία, οι Χριστιανοί δεν ένοούσαν να ξεχάσουν τις παλιές δοξασίες, τις συνήθειες και τα παλιά ανόητα λατρευτικά έθιμα που κρατούσαν απ' τους παλαιούς χρόνους.

Την 'Ανοίξη, γιορτάζονταν στην 'Ελλάδα, σ' όλη την προχριστιανική εποχή τα 'Διονύσια' που η 'Εκκλησία μ' όλους τους άφορισμούς και τις απαγορεύσεις της δεν μπόρεσε να εξαφανίσει μερικές απ' τις πιο χαρακτηριστικές συνήθειες της διονυσιακής λατρείας. Γι' αυτό η Καθαρή Δευτέρα θεωρείται συνέχεια της 'Αποκορύφωσης. Και μάλιστα οι Χριστιανοί κρατούσαν τη νηστεία ωστόσο δεν έλειπαν τα φαγοπότια με τις έλιες, το σκόρδο, τα ραπανάκια... Όπως και στις απόκορες έτσι και την Καθαρή Δευτέρα μασκαρεύονταν χέρεαν και έπαιναν πολύ κλασικά.

Στην 'Αττική ο γιορτασμός της Καθαράς Δευτέρας λεγόταν «Κούλουμα». Στα παλιά χρόνια εχύνονταν όλη η 'Αθήνα, κυρίως στους στέλους του 'Ολυμπίου Διός, στην 'Ακρόπολη, στον Φιλοπάτιον, στην Κολοκυνθού και σ' άλλες έξοχες περιοχές. Ήταν σά να πούμε ο επίλογος της 'Αποκορύφωσης. Γλέντια, χοροί, με λαϊκά μουσικά όργανα, τραγούδια και ανάμεσα στις παρέες δεν έλειπαν οι μεταφωτισμένοι —μασκαράδες. Τέτοιο ήταν το γλέντι και η κρασκατανύξη, που γίνονταν και πολλά παρατραγούδια.

Δεν έλειπε όμως και η σάτιρα. Σώθηκαν μερικά λαϊκά τραγούδια που λέγονταν τραγουδιότα την Καθαρή Δευτέρα και δεν ήταν τίποτε άλλο παρά αποχαιρετισμός των γλεντιών και του εφανατικού. Να απ' αυτά που άκουα τα τραγούδια οι Ρουμελιώτισες, λέει:

«Τ' άκουτε τί παραγγέλνει η Καθαρή Δευτέρα — τ' άκουτε μάρ' ούλες, για λάχανα για βρούδες — Πέθαν' ο Κρεός, πέθανε, ψυχομαχάει ο Δούρος, — τ' άκουτε μάρ' ούλες, για λάχανα για βρούδες — Σηκώνει ο Πράσος την ούρα κι' ο Κρέμμυδας τα γένηα. Υπάρχουν κι' άλλα τέτοια λαϊκά τραγούδια της Καθαράς Δευτέρας. Στα γρόνια μας όμως ήλθε το πλήρωμα του χρόνου να σβύσουν όλα αυτά τα παλιά έθιμα και έμειναν οι λαγάνες, ο ταραμάς και ο χαλβάς και μερικές λαϊκές οικογενείες όταν είναι καλός καιρός εξακολουθούν να περνούν την Καθαρή Δευτέρα στην έξοχή. Άλλοι καιροί άλλα έθιμα.

ΠΟΙΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΑΝΕΒΗΚΑΝ ΣΤΟΝ ΑΓΓΛΙΚΟ ΘΡΟΝΟ

Πριν από την 'Ελισάβετ, πέντε γυναίκες έχουν ανέβει στον αγγλικό θρόνο μέσα στα 1000 χρόνια της αγγλικής ιστορίας:

★ Η ΜΑΡΙΑ Α' ΤΥΝΤΟΡ, κόρη του 'Ερρίκου Η' και της πρώτης του συζύγου, της Αικατερίνης της 'Αραγωνίας, έβασίλευσε από το 1553 ως το 1558. Σε ηλικία 37 ετών παντρεύθηκε με το Φίλιππο Β' της 'Ισπανίας, αλλά δεν απέκτησε διαδόχους.

★ Η ΕΛΙΣΑΒΕΤ Α', κόρη του 'Ερρίκου Η' και της δεύτερης συζύγου του, της Άννας Μπολέιν, διεδέχθη στο θρόνο την ετεροθαλή αδελφή της και έβασίλευσε επί 43 χρόνια (1558—1603). 'Επί της βασιλείας της άρχισε, με την καταστροφή της «άκατανικτης άρμάδας» της 'Ισπανίας, η ναυτική υπεροχή της Αγγλίας. Πέθανε ανύπαντρη.

★ Η ΜΑΡΙΑ Β' ΣΤΙΟΥΑΡΤ, κόρη του 'Ιακώβου Β', παντρεύθηκε σε ηλικία 15 ετών το Γουλιέλμο, πριγκίπα της Οράγγης και κυβερνήτη της 'Ολλανδίας, τον οποίον περιέβαλε σε όλη της τη ζωή με εξαιρετική αγάπη και αφοσίωση. Όταν οι Άγγλοι, με τη βοήθεια των στρατευμάτων του Γουλιέλμου, έδιωξαν από το θρόνο το βασιλέα τους 'Ιακώβο τον Β', έπειδή ήταν μανιώδης καθολικός, η Μαρία που ανέβηκε στο θρόνο, απέφασισε να σταυφεί συγχρόνως βασιλέα και τον αγαπημένο της σύζυγο, με το όνομα Γουλιέλμος ο Γ'. Το 1694 εκείνη πέθανε, ενώ η βασιλεία του Γουλιέλμου συνεχίσθηκε ως το 1702.

★ Η ΑΝΝΑ, αδελφή της Μαρίας, διεδέχθη στο θρόνο το γαμπρό της Γουλιέλμο τον Γ'. 'Επί της βασιλείας της επραγματοποιήθηκαν οι οριστική ένωση της Σκωτίας με την Αγγλία και η κατάληψη του Γιβραλτάρ. Παντρεύθηκε τον πριγκίπα Γεώργιο της Δανίας και πέθανε το 1714, χωρίς απογόνους.

★ Η Βικτωρία, διεδέχθη, σε ηλικία 18 ετών — το 1837 — το θείο της Γουλιέλμο τον Δ'. Μεταξύ των πολυαριθμών υποψηφίων συζύγων της επροτίμησε τον εξαδελφό της πριγκίπα 'Αλβέρτο του Σάξ-Κόμπουργκ και διακήρυξε πως ήταν «η πιο ευτυχισμένη βασίλισσα». Η βασιλεία της, που διήρκεσε 64 χρόνια, χαρακτηρίζεται από την άνοδο στο ανώτατο σημείο του βρετανικού μεγαλείου στον κόσμο. Το 1876 η Βικτωρία ανηγέρθη Αυτοκράτειρα των 'Ινδιών. Σήμερα, 199 από τους απογόνους της ζουν και είναι μοιρασμένοι σε όλες τις βασιλικές αλές της Ευρώπης, ακόμη και στην Αμερική.

ΠΕΡΙΠΟΙΗΘΗΤΕ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΑΣ

Όραίο κεφάλι σημαίνει όραίο χτένισμα. Και όραίο χτένισμα σημαίνει όραία, καλοπεριποιημένα μαλλιά. Πολλές γυναίκες νομίζουν πως μπορούν να διατηρήσουν τα όραία μαλλιά που τους χάρισε η φύσι ακόμα και όταν δεν τα λούζουν τακτικά και όταν δεν φροντίζουν να διατηρούν τη ζωτικότητα και την καλή κυκλοφορία του δέρματος της κεφαλής. Αυτό είναι σφάλμα που πρέπει να επανορθωθεί όσο το δυνατόν ενωρίτερα.

ΜΑΣΑΖ

Η βασική περιποίηση του δέρματος άρνίζει με ένα καλό μασάζ. Το μασάζ αυτό γίνεται με κυκλικές περιστροφικές κινήσεις των δακτύλων επάνω στο δέρμα του κεφαλιού. Αποτέλεσμα είναι ή τόνωση της κυκλοφορίας και μία ξεκούραση που απλώνεται σ' όλο το σώμα.

ΒΟΥΡΤΣΙΣΜΑ

Ακολουθεί κατόπιν το βούρτσισμα. Πιάνετε λίγα-λίγα τα μαλλιά με το ένα χέρι, τα κρατάτε ψηλά και τα βουρτσίζετε προς τα πάνω. Μπορείτε να διακόψετε το βούρτσισμα βάζοντας στις ρίζες κρέμα των μαλλιών και να συνεχίζετε κατόπιν το βούρτσισμα.

ΣΑΜΠΟΥΑΝ

Αφού μαλακώσουν καλά τα μαλλιά με την κρέμα των μαλλιών και τονωθούν, πρέπει να γίνει το λούσιμο. Το σαμπουάν είναι ανάγκη να ταιριάζει πάντα με το αν τα μαλλιά σας είναι λιπαρά ή ξερά. Κάμψτε το σαμπουάν δυο φορές και κατόπιν ξεπλένετε τα μαλλιά σας με άρκετο νερό.

ΛΟΣΙΟΝ

Αφού καθαρισθούν καλά-καλά τα μαλλιά και το δέρμα του κεφαλιού, έρχεται ή σειρά της λοσιόν. Η λοσιόν πρέπει να είναι τονωτική. Τη βάζετε προσεκτικά στις ρίζες των μαλλιών με ένα σταγονόμετρο.

Πρόοδοι

Συνήθειες, πράγματα, που γενικά ολοκληρώθηκαν ανθρώπων έζησαν και θάνατο μαζί τους, χάνονται, εξαφανίζονται ένα-ένα, χτυπημένα από το πρόοδο και τον πολιτισμό.

Στις ημέρες μας κινδυνεύει να χάσει κάτι άλλο ακόμα να χαθεί, κάτι που χρόνια και χρόνια ήταν στενά μμένο με την ιδέα του σπιτιού του νοικοκυριού μας: η πλύστρα. Η πλύστρα γενικά είναι συμπαθητική και αξιοθαύμαστη. Κερδίζει το ψωμί της με τη σκληρή δουλειά, με τον ιδρώτα του προσώπου της κι' έχει όλη την αγάπη και το σεβασμό. Και εκτός από κάθε μία πλύστρα είναι και μια άλλη γυναίκα, υπό έναν όμως όρο: μη βρίσκεται στο πλύστρα.

Γιατί τότε σαν από μαγεία, από θαύμα, η πλύστρα μετατρέπεται. Γίνεται κούρσα, αγαπητή σκυτούρα, δάσανο. Και δεν μορφώνεται μόνο αυτή. Όσοι μόλις ή πλύστρα πατήσε εκεί το σπίτι αλλάζει, δεν γίνεται πια το σπίτι. Η νοικοκυρά πηγαίνει και διασπαστική με πρόσωπο σχολό, αξιολύπητο, κουρασμένο, παιδιά γυρίζουν με δέος από το λείο, ή υπηρέτρια εξαφανίζεται, πιστρεπτι, το φαγητό παραλείπεται. Νοιώθεις πως κάτι τι, κάτι πνεύμα ξένο βρίσκεται μέσα στο σπίτι, πλανάται παντού στον αέρα και το κυβερνά.

Και ή ιδέα ακόμα της πλύστρας είναι ικανή να αναστατώσει το τι ολόκληρο, από τα θεμέλια της τσιράσας. Υπάρχουν άνδρες που πλώς να διαισθανθούν ότι ή πλύστρα πρόκειται να κάνει την εμφάνισή φεύγουν πανικόβλητοι πρωί-πρωί από το σπίτι τους και γυρίζουν στο θρόνο, όταν νομίζουν ή μάλλον αυτοαπατώνται πως όλα θα γίνουν λειώσει πιά.

Οι σχέσεις πλύστρας και νοικοκυράς είναι από τις πιο παράξενες. Έγκάρδιες δεν είναι ποτέ, υπάρχουν όμως κι' οι δυο, κάνουν το για να μη το δείξουν. Και κανένα πλώς να δείξουν το αντίθετο. Δεύτερη φέρεται στην πρώτη να είναι, είναι πρόθυμη σε κάθε της σ' την περιποιείται όσο μπορεί μέσα της λέει: «Τι να σου κάνω γαίρα, που έχω την ανάγκη σου, αλλοιώς ούτε ζωγραφιστή δεν θέλα δώ μέσα». Η πλύστρα είναι ολόκληρη χαμόγελα και κες. Παινεύει τα πάντα, το σπιτικό, τον άντρα της, το σπίτι και τον ίδιο καιρό συλλογιστεί «Είσαι τυχερή, κουκουβάγια, σήμερα δεν είχα πούθενά δουλειά, αλλοιώς ούτε ζωγραφιστή δεν γο δώ μέσα».

Δυο είναι τα γνωρίσματα πλύστρας: Η ασυνέπεια και η γνωστό της κατοικίας της. Πλώς θα σ' έρθη την ημέρα που πλύνετε και ποτέ δεν ξέρετε πού θα βρεθεί ακριβώς για να τη βοηθήσει κυριώτερο όμως χαρακτηριστικό είναι ή δύναμη. Στο γέρο και δέμένο της κορμί φωλιάζει μια τόσο δυνατή που κάνει το της ισχυρό και ακατάβλητο, ισχυρό, που μονάχα ή ηλεκτρική μπορέση να τό πληξ.

ΠΙΠΙΝΑ ΤΣΙΜΙΚΑ

Η ΠΙΟ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΖΑΚΕΤΑ

Είναι ριχτή και πλατειά, σε φόρμα κιμονό με ραφή στη γραμμή των ώμων που προεκτείνεται έως τη διπλή πλατειά μανσέτα. Ισκάς όρθιος, σε μοντέρνο στυλ.

ΠΟΥΛΟΒΕΡ

(ΜΕ ΜΑΚΡΥΑ ΜΑΝΙΚΙΑ)

ΥΛΙΚΑ: 650 γραμ. ή 210 δρασμ. μαλλι ΠΕΓΚΟΥΕΝ—ΝΑΓΚΕΡ: Βελόνες Νο 3: λίγο υφάσμα για τις τσέπες: Καί βελόνες Νο 3½.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: ΑΓΓΛΙΚΟ — ΛΑΣΤΙΧΟ: 1π ΒΕΛΟΝΑ, 1π για τη ραφή (θα τον πλέκετε και στις δύο μεριές πάντα από την καλή), κλωστή στη βελόνα = (1 ζετέ), 1π απλεκτο ανάποδη, 1π καλή. Συνεχίζετε από το ζετέ. Θα τελειώσετε την βελόνα σας με το 1π για την ραφή. 2η ΒΕΛΟΝΑ: 1π ραφής, 1 ζετέ, 1π απλεκτος ανάποδη, 2π μαζί καλή (θα πλέξετε το ζετέ και τον απλεκτο πόντο της προηγούμενης βελόνας μαζί καλή): Συνεχίζετε από τον 1π ζετέ. Θα τελειώσετε με το 1π της ραφής. Θα συνεχίσετε το πλέξιμο επαναλαμβάνοντας αυτές τις δύο βελόνες.

ΛΑΣΤΙΧΟ: 1+1π=1π καλή, 1π ανάποδη. ΖΕΡΣΕ-Υ: = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: 20π = 9½ έκ. 20 βελόνες = 7 έκ.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 135π στις βελόνες Νο 3 και πλέξετε 10 έκ. λαστίχο 1+1π. Συνεχίζετε το πλέξιμο με τις βελόνες Νο 3½ με το Αγγλικό — λαστίχο, βάροντας 1π από κάθε μεριά κάθε δεύτερη βελόνα έως ότου έχετε γενικό μάρκος 29 έκ. Συνεχίζετε ίσια. Σε γενικό μάρκος 35 έκ. θα κόψετε για τις μασχάλες και τις τσέπες κατά τον εξής τρόπο: Κλείσετε 4π, πλέξετε 15π Αγγλικό λαστίχο. Τους 35 επόμενους πόντους πλέξετε τους με ζέρσευ βάζοντας ταυτόχρονα 5 ανοίγματα για να γίνουν εν 6 λω 40π με ζέρσευ. Πλέξετε 29π Αγγλικό — λαστίχο. Γυρίστε και κλείστε 4π. Κατόπιν συνεχίστε τους πόντους να τους πλέκετε όπως τους βρίσκετε. Συνεχίζετε κατ' αυτόν τον τρόπο. Συνεχίζετε πλέξει 8 βελόνες ζέρσευ έως ότου έχετε επανασυνδυάσει τις τσέπες, ταυτόχρονα θα συνεχίσετε να κλείνετε για τις μασχάλες κάθε δεύτερη βελόνα: 2π, 1π (4 φορές). Στην τέταρτη βελόνα μετά το τελευταίο κλείσιμο επόμενη βελόνα μετά το τελευταίο κλείσιμο περάστε όλους τους πόντους με το

Αγγλικό — λαστίχο σε μία παραπάνω και αφήστε τους να περιμένουν. Πλέξετε τους π. με το ζέρσευ της κάθε μεριάς με λαστίχο 1 + 1π και κλείστε τους πόντους. Βάλετε 40 πόντους στις ίδιες βελόνες και πλέξετε 10 βελόνες λαστίχο 1+1π. Πλέξετε ακόμη ένα το ίδιο κουμπί. Περάστε στις βελόνες σας τους πόντους με το Αγγλικό — λαστίχο στη δεξιά μεριά, πλέξετε συνέχεια τους 40π με το λαστίχο 1+1π. (του ρεδέρ) της πρώτης τσέπης, τους 29π με το Αγγλικό — λαστίχο, κατόπιν τους 40π με το λαστίχο 1 + 1π του δεύτερου ρεδέρ της τσέπης και τους υπολοίπους πόντους με το Αγγλικό — λαστίχο.

Πλέξετε κατ' αυτόν τον τρόπο 8 βελόνες, συνεχίζοντας να κλείνετε για τις μασχάλες κάθε δεύτερη βελόνα: 1π (2 φορές). Στην επόμενη βελόνα κλείστε τα 5 ανοίγματα για να έχετε και πάλι 35π, τους οποίους θα πλέξετε με Αγγλικό — λαστίχο. Συνεχίστε το πλέξιμο ίσια. Σε γενικό μάρκος 39 έκ. πλέξετε 57π και 2π μαζί για ένα στένεμα. Τους υπολοίπους πόντους της άλλης πλευράς περάστε τους σε μία παραπάνω και αφήστε τους να περιμένουν. Πλέξετε μετά το κλείσιμο 14 έκ. ίσια και κλείστε στην ίδια μεριά για το ντεκολτέ. Θα κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα: 7π, 2π, 1π (4 φορές) και 1π μετά από 4 βελόνες. Ταυτόχρονα και σε 26 έκ. της μασχάλης κλείστε για τον ώμο τους υπολοίπους πόντους σε 6 φορές. Πλέξετε και τους πόντους που έχετε και περιμένουν κατά τον ίδιο τρόπο αντίκρουστα.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 130π στις βελόνες Νο 3 και πλέξετε λαστίχο 1+1π 10 έκ. Συνεχίστε με τις βελόνες Νο 3½ με το Αγγλικό — λαστίχο. Σε γενικό μάρκος 35 έκ. κλείστε και από τις δύο μεριές κάθε δεύτερη βελόνα: 3π και 1π (2 φορές) για τις μασχάλες. Συνεχίστε με

σε) για τις μασχάλες. Συνεχίστε με Σε γενικό μάρκος της μασχάλης 23 έκ. κλείστε από κάθε μεριά κάθε δεύτερη βελόνα 8π και 7π (5 φορές) για τους ώμους. Κλείστε τους υπολοίπους πόντους σε μία φορά για το ντεκολτέ πλάτης.

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε 66π στις βελόνες Νο 3 και πλέξετε 10 έκ. λαστίχο 1 + 1π. Κατόπιν συνεχίστε με τις βελόνες Νο 3½ με το Αγγλ. λαστίχο βάζοντας 1π από κάθε μεριά στην πρώτη βελόνα για τη ραφή. Κατόπιν 8π Βάλετε 1π από κάθε μεριά κάθε 10 βελόνες (4 φορές), και βελόνες 1π (4 φορές) και κάθε 4 βελόνες 1π (10 φορές). Σε 51 έκ. τον μάρκος κλείστε από κάθε μεριά τη δεύτερη βελόνα: 4π, 2π, 1π (2 φορές). Τους υπολοίπους πόντους κλείστε σε μία φορά. Πλέξετε και τ' άλλα μανικά κατά τον ίδιο τρόπο.

ΓΙΑΚΑΣ

Βάλετε 102π στις βελόνες Νο 3½. Πλέξετε 8 έκ. Αγγλικό — λαστίχο και κλείστε τους πόντους.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Γυρίστε στην καλή μεριά του πλάτους ρεδέρ από τις τσέπες και ράψτε σαν στρίφωμα. Στο εσωτερικό κάθε πηψ, ράψτε με προσοχή κάτω από το ρεδέρ και στην ίδια μεριά τα κομμάτια που έχετε πλέξει. Στο επόμενο μέρος με το επάνω, ράψτε τη βελόνα. Ράψτε την στο κάτω μέρος με ζέρσευ και στα πλάγια για να σχηματίσετε την τσέπη. Ράψτε τους ώμους με τις πλαϊνές ραφές. Ράψτε τις ραφές μανικιών και τοποθετήστε τα στις σχάλες. Ράψτε το γιακά στο ντεκολτέ. Τ. Κ.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΠΡΟΣ ΜΙΜΗΣΙΝ. ΕΝΑΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Πληροφορίες που μας έρχονται από το Γύθειο αναφέρουν με ιδιαίτερα κολακαστικούς λόγους την εξαιρετική δράση που επιδεικνύει στην περιοχή του ο Φιλαρμονικός Λόγος της Σκάλας «Η Αγία Παρασκευή». Με επί κεφαλής τον ιερέα της περιοχής Βασίλειο Σαντρίκο και την πρόεδρο κυρία Έλενη Πιερράκου, οι κυρίες και δεσποινίδες του Συλλόγου καταβάλλουν αξιόλογη προσπάθεια για την οικοδόμηση εκκλησίας, ενίσχυση των άπορων οικογενειών, τη διανομή ειδών ρουχισμού στα όρφανα, αλλά και γενικά την οργάνωση αποτελεσματικής συνδρομής και βοήθειας σε όλους τους τοίκους της περιοχής που έχουν την ανάγκη του. Για την εξεύρεση πόρων, ο Σύλλογος της περιοχής που έχουν την ανάγκη του, διοργανώνει γιορτές, χορούς, αγώνες, απευθύνεται στους ευπορότερους κατοίκους, διοργανώνει γιορτές, χορούς, αγώνες. Το διοικητικό συμβούλιο του Συλλόγου αυτό που παρουσιάζει τόσο αξιόλογη δράση αποτελείται από τις κυρίες και δεσποινίδες: Έλ. Πιερράκου (πρόεδρος), Πολ. Λαζαρίδου (αντιπρόεδρος), Αντ. Αλικίου (ταμία), Εύγ. Αρσενίου (γραμματέας), Πιερράκου, Χρυσ. Πιερράκου, Θ. Βασιλείου, Γ. Βασιλείου, Σ. Βαθάνου και Α. Πιερράκου. Από τα πολυαριθμικά μέλη του Συλλόγου, οι ιδιαιτέρως δραστήριες πληροφορίες έδωσαν οι δεσποινίδες Έλενη Αγγελάκου, Στέλλα Σκάκου, Πιπ Ρουμάνου, Δημ. Καν. Έλενα, Κολλάτου και άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΚΑΛΟ ΤΑΓΙΕΡ

Ένα καλό ταγιέρ είναι σωστό απόκτημα για μία γυναίκα. Είναι όμως πασίγνωστο πως το καλό ταγιέρ ποτέ δεν μπορεί να γίνει τόσο άψογο όσο από το χέρι του εμπειρού ράφτη. Γι' αυτό, οι γυναίκες που ξέρουν να ντυθούν προτιμούν να ξοδεύουν περισσότερα χρήματα στα ραφτικά και να ράψουν το ταγιέρ τους σε ραπτικό οίκο. Φυσικά, από ράφτη σε ράφτη υπάρχει διαφορά, όπως κι' από μοδίστρα σε μοδίστρα. Η έκλογη του ραπτικού οίκου έχει μεγάλη σημασία.

ΤΟ ΚΟΨΙΜΟ

Οι φωτογραφίες που δημοσιεύουμε δείχνουν με πόση μαεστρία γίνεται ένα γυναικείο ταγιέρ στο ραπτικό οίκο του Πήτερ Ρώσελ στο Λονδίνο. Το κοψίμο είναι δουλειά που απαιτεί τη μεγαλύτερη τέχνη. Ο ρά-

φτης πρέπει να εφαρμόσει στην έντέλεια τις ιδέες του σχεδιαστή. Αφού κοπούν τα διάφορα κομμάτια συναρμολογούνται και τρυπώνονται με τέχνη ώστε να ετοιμασθεί το κοστούμι για τη δοκιμή. Από το καλό τρύπωμα εξαρτάται η επιτυχία της δοκιμής και γενικά η επιτυχία του ραψίματος.

Η ΔΟΚΙΜΗ

Στην πρώτη δοκιμή, το ταγιέρ δεν έχει περασμένα σημάδια. Στη θέση του είναι τρυπωμένο μονάχα το ένα μανίκι. Γίνονται οι απαραίτητες διορθώσεις στις ραφές, εξετάζεται αν η θέσις τους είναι σωστή, αν οι ώμοι και τα μανίκια είναι κολλημένα όπως πρέπει στη θέση τους και κανονίζεται η θέση του γιακά. Το μάρκος της ζακέτας και το μάρκος της φούστας κανονίζονται πάντα σε συ-

νάρτησι το ένα με το άλλο. Η φούστα πρέπει να πέφτει ίσια στο πίσω, να μη δούλη καθόλου και να πέφτει το βάρος της από τα πλευρά. Οι μεγαλύτερες μετατροπές γίνονται σ' αυτή τη δοκιμή και γι' αυτό πρέπει να κάνετε τις παρατηρήσεις σας και να εκφέρετε τις αντιρρήσεις σας στην πρώτη αυτή δοκιμή. Παρ' όλα αυτά, το ταγιέρ σας δημιουργεί από τώρα την εντύπωση πως σας πηγαίνει, πως είναι αυτό που πρέπει να φορέσετε.

Στη δεύτερη δοκιμή, το ταγιέρ έχει προχωρήσει πολύ περισσότερο. Ο γιακάς είναι φορεσιμότερος και τρυπωμένος στη θέση του. Οι τσέπες το

διο. Έτσι η τελική δοκιμή του ταγιέρ έχει πιά γίνει.

ΤΟ ΤΑΓΙΕΡ ΕΧΕΙ ΤΕΛΕΙΩΣΕΙ

Το ταγιέρ αυτό του Πήτερ Ρώσελ είναι φτιαγμένο σύμφωνα με το απόλυτα Ισορροπημένο και άψογο αγγλικό στυλ. Εφαρμόζει εύκολα, χωρίς να στενοχωρή το σώμα και χωρίς να τραβά ο γιακάς του. Το κεντρικό κουμπί είναι και το κεντρικό σημείο ολοκλήρωσης της ζακέτας. Πέφτει ακριβώς επάνω στη μέση.

Η καλορραμμένη ζακέτα πέφτει καλά επάνω στο σώμα και όταν είναι κουμπωμένη και όταν είναι ανοικτή. Ένα τέτοιο ταγιέρ εξασφαλίζει να είναι καλό ακόμη και όταν φορεθεί αρκετά.

32

1.— Ιαγιερακι για λεπτή κοπελίτσα με στενή φούστα και κοντή, κλειστή κιμονό ζακέτουλα σε έναν πρωτότυπο τύπο μπολερό.

Τ Ο ΤΑΓΙΕΡ, και μάλιστα τὸ ἀνοιξιότικο, ἔχει ὑποστή τέτοιες παραλλαγές, ὥστε εἶναι συχνὰ πολὺ χαρούμενο καὶ ἀπὸ τὸ φορεμα. Βρισκόμαστε ἐστὶ σὲ ἓνα νεοκλασικισμὸ τοῦ ταγιέρ πὺ ἐνὼ δὲν ἔχει ξεφύγει ἀπὸ τὰ πλαίσια τῆς παραδόσεως, υἱοθέτησε φορμες, τόνους καὶ ιδιότροπα κοψίματα καὶ γαρνιτούρες, πὺ τὸ κάνουν ἐντελῶς μοντέρνο. Καὶ κανέναν δὲν εὐνοῶ τόσο τὸ μοντέρνο αὐτὸ ταγιέρ, ὅσο τὰ ὁλόχροσα νιάτα.

2.— Μία φαρδεῖά μπερτα με φράντζες καὶ ἀνοιγμάτα γιὰ νὰ περνοῦν τὰ χέρια καὶ πρόσθετο σμόκιν γιὰκὰ, θυμίζει κιμονὸ ζακέτα καὶ συνοδεύει ἓνα κλειστὸ μαῦρο σουέτερ καὶ μιά φούστα με τσέπες. Ταυριάζει σὲ λεπτὴ κοπέλλα.

3.— Βολικὸ ἀνοιξιότικο ταγιερακι ἀπὸ σκωτσέζικο μᾶλλινο ὕφασμα, με ξένες τσέπες καὶ γιὰκὰ χωρὶς ρεδέρ. Εἶναι ἀπὸ τὶς πὺο χαριτωμένες ἐμπνεύσεις καὶ δημιουργίες τῆς μόδας 1952.

4.— Κοστούμακι με ζακέτα χωρὶς μανίκια, με δύο λοξές τσέπες στὴ μπᾶσκα γαρνιρισμένες στὶς τρεῖς πλευρές με μιά φάσα. Φούστα πολὺ στενὴ, με πιετούλες ἀπὸ τὸ γόνατο καὶ κατῶ.

5.— Ἡ ζακέτα στὸ ταγιέρ αὐτὸ εἶναι ἐφαρμοστὴ ἔμπρὸς καὶ ριχτὴ στὴν πλάτη, σὲ τύπο μπερτας με τὸ πλάττο κιμονὸ μανίκι τῆς. Γιὰκὰς σμόκιν καὶ τσέπες ἀπὸ ιδιότροπο καπάκι.

6.— Φούστα σὲ τύπο φουρὸ με κορσαλέ καὶ κοντὸ μπολερό με κοντὸ ζαπτονὲ μανίκι καὶ φαρδὲς σχιστὲς μανσέτες. Κοψίματα σχηματίζουν χαριτωμένα μικρὰ ταπακία.

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΣΤΙΣ ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΧΩΡΕΣ ΤΟΥ ΙΝΔΙΚΟΥ ΩΚΕΑΝΟΥ

Μιά θεατρική περιοδεία που διήρκεσε τρία χρόνια και εκάλυψε 25.000 μίλια

ΤΗΣ ΗΘΟΠΟΙΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΔΟΣ ΜΑΣ ΚΡΙΝΙΩΣ ΠΑΠΑ

6ον

Το κοινό μένει για μία στιγμή έκστατικό κι' ύστερα ξεσπάει σε χειροκροτήματα. Κάτσαπρα μαντηλάκια σκουπίζουν τα δάκρυα. Είναι μία θερμή συγκινητική ατμόσφαιρα. Κοινόν και ηθοποιοί νοιώθουμε την ίδια συγκίνηση, την ίδια ανατριχίλα.

Ο ΦΙΛΕΛΛΗΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ

Σου κάνει εντύπωση η αγάπη κι' ο θαυμασμός που έχει ο Αιθιοπικός λαός για τον αυτοκράτορα του και το σεβασμό που εμπνέει η φυσιογνωμία του.

Παντού βλέπεις την παρευσία του. «Αυτό το τόπιαζε ο αυτοκράτορας». «Εκείνη την υπόθεση την ανέλαβε ο αυτοκράτορας». «Αυτό το δρόμο τον κάνει ο αυτοκράτορας».

Όλα είναι στα χέρια του κι' όλοι έχουν εμπιστοσύνη σ' αυτόν.

Μά κι' ο λαός του είναι ένας αξιολύπητος, φιλόσοφος κι' ευγενικός λαός. Εντύπωση κάνει που σαν ανταμωθούνε δυο γνωστοί στο δρόμο, θα κάνουνε τρεις και τέσσερις υποκλίσεις, θα φιλήση ο ένας το χέρι τ' άλλου κι' ύστερα θα φιληθούνε στα μάγουλα. Το ίδιο γίνεται κι' όταν χωριστούνε κι' οι υποκλίσεις συνεχίζονται, ώσπου κάποτε να σταματήσει ο ένας από τους δυο.

Έτσι καλοί κι' αγαθοί που είναι, με το βασιλιά τους που τους αγαπάει και τον αγαπάνε, με την δημοκρατία κι' εξωτική χώρα τους, θαρρείς πως δε ζής στη σημερινή εποχή, αλλά πως διαδράσεις κάποιο παλιό, λησμονημένο παραμύθι.

Τόση είναι η γαλήνη αυτής της χώρας, η ήσυχια, η ικανοποίηση για το σήμερα, που αναρωτιέσαι αν κάποτε ξέχνης ανάμεσα σε άλλους ανθρώπους που παλεύουνε κι' αγωνίζονται για τη ζωή, όπως αγωνιζόμαστε κι' εσύ. Δεν μπορείς κιόλας να ξεχωρίσεις και το καλύτερο ποιο είναι: ο πολιτισμός μας που μας δημιουργήσε τόσες ανάγκες και αγωνισμούς για να εκτελέσουμε όλες τις απαιτήσεις του ή ο λαός αυτής της χώρας που έχει περιόρισε τις ανάγκες του στο ελάχιστο κι' αρκείται σ' ένα ρούχο που θα σκεπάζει τη γύμνια του, σ' ένα λίγο γάλα που θα κορέσει την πείνα του, και σ' ένα ποτήρι νερό που θα τον εδωχάσει.

Ποιος θα μπορούσε ανεπηρέαστα ν' αποπνέει, όπως εμείς, ούτως κι' εξαντλημένοι όπως εμείς από την ηλεκτρική κουζιλέψουμε κι' αυτούς που μπορούμε να μιλήσουμε, να μην έχουμε ανάγκη από τίποτα.

Ο αυτοκράτορας όμως θέλει να φέρη τη χώρα του μπροστά, να τη συγχρονίση. Θέλει ο λαός του να γνωρίση τις ανέσεις της ζωής, να χτίσει κτίρια, αλλά είναι σχεδόν μοναχός του στην προσπάθειά του αυτή. Οι γύρω του δεν επιθυμούν τα αγαθά της υστερίας.

Είναι πασιγνώστα τα φιλελληνικά αισθήματα του αυτοκράτορα και σε πολλές περιπτώσεις πρόθυμα κι' εμπράκτα έδειξε την αγάπη του στην Ελλάδα, όπως το 1927, που ήθελε επισκέπτεται στην Ελλάδα και στον πόλεμο όταν ελευθερώθηκε η χώρα του, από τις πρώτες του πράξεις σε αναγύρισε στο θρόνο του, ήταν να δεχθή Ελληνες πρόσφυγες στην Αιθιοπία. «Εδειξε την αγάπη του για την Ελλάδα κι' με το ενδιαφέρον του για τα ανέβασμα της «Αντιγόνης».

Αυτός ο ένθουςιασμός του και η ικανοποίηση που εξέφρασε για την παράστασή μας έδωσε το θάρρος και ζητήσαμε ακρόαση. Η αίτησή μας έγινε άμεσως δεκτή και με μεγάλη συγκίνηση πήγαμε στ' ανάκτορο, όπου μας δέχτηκε σ' ένα μικρό σαλονάκι επιπλωμένο με πολύ γούστο. Μείναμε κοντά του ένα τέταρτο περίπου. Μας συνεκρίνα για την παράστασή μας και μας είπε πως «θα του μείνη αξέχαστη». Σαν ήρθε η ώρα να φύγουμε, μας έδωσε από ένα μετάλλιο, ένα στο Σπύρο κι' ένα έμένα και μας είπε:

— Αυτό που σας προσφέρω δεν έχει καμιά υλική αξία αλλά ήθικη κι' αυτό τα μέταλλα τα δίνω μοναχο σ' εκλεκτούς εκπαιδευτές της χώρας μου.

Η συγκίνησή μας είναι μεγάλη και το «ευχαριστώ» που ψιθυρίζουμε δεν εκφράζει στο ελάχιστο και τα αισθήματά μας. Η ακρόαση έχει τελειώσει, υποκλινόμαστε και φεύγουμε. Από τον κήπο γυρίζουμε και κυττάμε άλλη μία φορά το παλάτι που κλείνει μέσα έναν αγαπητό μονάρχη, τον τελευταίο αυτοκράτορα, το άνθρωπο που μοιάζει τόσο με βυζαντινή αγιογραφία...

★

Έν τω μεταξύ η κατάσταση του θιάσου είναι περίεργη. Οι περισσότεροι κουρασμένοι, βαρεμένοι. Τέτοιοι είμαστε οι ηθοποιοί. Σαν τα μικρά παιδιά που ύστερα από λίγο καιρό βαρύνονται και το ωραιότερο παιχνίδι. Οι πιο πολλοί θέλουνε να σταματήσει η δουλειά. Γιατί; Αυτό είναι άγνωστο. Μικροδικαιολογίες φυσικά υπάρχουν, αλλά στην ουσία, είπαμε, βαρεθήκαν.

Σε λίγες μέρες έφυγαν οι ηθοποιοί και με την αναχώρησή τους νοιώσαμε ένα σάβανο στην καρδιά. Τους είχαμε συνηθίσει. Είχαμε συνηθίσει τις γκρινιές τους, τις παραξενιές τους, τις καλωσύνες τους και τις κακιές τους, τους θυμούς τους και τους ένθουςιασμούς τους. «Επειτα είχαμε όλοι μαζί ξεκινήσει κι' ήτανε κάτι δικό μας, γνωστό μας. Τώρα βρισκόμαστε μοναχοί ο κ. Σπύρος Μουσούρης κι' εγώ, χωρίς να έχουμε πραγματοποιήσει και τ' όνειρό μας να φτάσουμε στη Νότιο Αφρική, που τώρα πια δε βλέπαμε τη δυνατότητα ενός τέτοιου ταξιδιού. Μαζί λοιπόν μ' αυτούς αποχαιρέτησαμε και το Γιοχάνεσμπουργκ.

Δε λέω όμως αλήθεια πως μείναμε μοναχοί. Μοναχοί μείναμε σαν επαγγελματίες και σαν όνειροπόλοι. Είχαμε όμως κοντά μας φίλους τέτοιους που πρέπει να θεωρούμε εύτυχεις τους εαυτούς μας που συναντήσαμε αυτούς τους ανθρώπους. Κοντά τους και μαζί τους χαρήκαμε μια από τις πιο όμορφες, την πιο όμορφη ανάμνηση του ταξιδιού μας.

Την έκδρομή που είχαμε αναβάλει, στον καιρό δίνανε παραστάσεις, αποφασίσαμε να την κάνουμε τώρα. Το μέλλον το εγκαταλείψαμε στην τύχη και θέλουμε να χαρούμε το παρόν που μας παρουσιάζεται χαρούμενο και διασκεδαστικό. «Ετσι, αφήνουμε στην τύχη δυο σχέδια που είχαμε: το ένα ήτανε δύσκολο σχέδιο άδυνατο, να φύγουμε οι δυο μας για το Γιοχάνεσμπουργκ και εκεί με έρρασιτέχνες να παίξουμε ώριμα έργα και να παρουσιάσουμε και την «Αντιγόνη». Το άλλο είναι μια πρόταση που είχαμε από την Αιθιοπική κυβέρνηση ν' αναλάβουμε τη δημιουργία του Αιθιοπικού Θεάτρου. Δύσκολα και τα δυο,

γι' αυτό αφήνουμε τα πρόγμματα να πάρουν μόνοι το δρόμο τους και την τύχη ν' αποφασίση.

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Ξεκινήσαμε στις πέντε, τ' απόγευμα με δυο αυτοκίνητα για τη λίμνη Χαρορόν, που βρίσκεται χαμένη μέσα στη ζούγκλα και τ'ονομά της σημαίνει λίμνη των ιπποποτάμων.

Η συντροφιά μας αποτελείται από έξι άτομα: Ένα άνδρ'ονο, δυο άλλους φίλους, το Σπύρο και μένα. Οι φίλοι μας είναι χρόνια εγκατεστημένοι στην Αιθιοπία και ξέρουν τι θα έχη ενδιαφέρον για να νά το δούμε. Μαζί μας έχουμε άρδονα τρέφιμα, κουβέρτες, μαξιλαρία, τουφέκια, κλπ. για τον ήλιο, κατσαρόλες, τόσο που με δυσκολία στριμοχώνωσατε στα δυο αυτοκίνητα. Θαρρείς και ξεκινάει καμιά αποστολή που προκειται να εξερευνηση το εσωτερικό άγνοστης χώρας. Όσο απομακρύνεται τ' αυτοκίνητο από την «Αντιγόνη», τόσο αυξάνει το μυστήριο της ζούγκλας κι' αναρωτιέμαι τι θα γίνουμε κι' εμείς επιτεθή καμιά λεοπαρδάλις, όπως συνέβη στην πρωταγωνίστρια ενός ελληνοπού είδαμε λίγες μέρες πριν. Εκεί ένας υπήρχε ο άνικητος πρωταγωνιστής που έμοιαζε απάνω της και τη σκότωσε! Οι άνδρες της συντροφιάς δεν μου φαίνεται να μοιάζουν και πολύ με τον ήρωα της ταινίας και δεν φαντάζομαι να βελήση κανείς να τον μιμηθή. Πάντως, επειδή δε μπορώ να πω πως είμαι και πολύ θαρραλέος, θέλω να μάθω τι θηρία θα συναντήσουμε και πως θα προφυλαχτούμε απ' αυτά. Ρωτάω λοιπόν το φίλο μου που οδηγεί τ' αυτοκίνητο.

- Τι θηρία θα δούμε;
- Πολλά. Άρκεϊ να είμαστε τυχεροί!
- Γιατί τυχεροί;
- Γιατί καμιά φορά λαχάνει να μη παρουσιασθή και κανένα.
- Μ' αφοψ πάμε στη ζούγκλα, στον τόπο τους;
- Καί νομίζετε πως θάρθουν κοντά μας να τα καμαρώσουμε;
- Μα στον κινηματογράφο όταν βλέπουμε ζούγκλα είναι γιομάτη θηρία.
- Έ, εκείνη είναι ζούγκλα κινηματογραφική, πιο εξελιγμένη...
- Όποτε μπορεί και να μη δούμε;
- Μπορεί!...

Αυτό δε μ' άρεσε καθόλου. Είχα τόση επιθυμία να δω άγρια θηρία και τώρα να θανώ πως μοναχά αν είμαστε τυχεροί θα τα δούμε. Καλό κι' αυτό. Από το παρόν θύρο τ' αυτοκίνητο, βλέπω τις κοιλάδες και τα βουνά που ξετυλίγονται, καθώς περνάμε, λουσμένα με το χλωμό φως του φεγγαριού, γιομάτα μυστήριο κι' όμορφα. Κάθε τόσο τα φώτα του αυτοκινήτου πέφτουνε απάνω σε δυο γυαλιστερά μάτια που φαίνονται πελώρια μέσα στη νύχτα. Είναι ύανες που κυκλοφορούνε πολύ κοντά στην πόλη, και καμιά φορά μπαίνουνε και μέσα, όταν είναι πολύ πεινασμένοι.

— Τρώνε ανθρώπους οί ύανες! ρωτάω.

— Όταν πεινάνε πολύ, γιατί είναι τρομερά δειλές και δεν επιτίθενται. Προτιμάνε να τρώνε φοφίμια, γι' αυτό και μυρίζουν πολύ άσχημα.

Μια φορά ένας στρατιώτης είχε μπει και γύριζε στους δρόμους, στην πόλη, ζαλισμένος. Κάπου έπεσε και κεί τον πήρε ο ύπνος. Το πρωί τον βρήκανε μισοφαγωμένο από τις ύανες.

Η συζήτηση δεν είναι και τόσο εύχαιστη. Έχω ανατριχιάσει ολόκληρη και με πρόπο κλείνω το παράθυρο. Που ξέρεις τι γίνεται, κάλλιο να μ'αστε ασφαλισμένοι. Σε μία ώρα βρισκόμαστε στον πρώτο σταθμό μας. Είναι ένα είδος πανδοχείου, έχει δωμάτια ύπνου και εστιατόριο. Το κέντρο τόχει ένας «Ελληνας κι' έχει τη σφραγίδα του παντού. Βασιλικά και καντινέδες και δυόσμο φυτεμένα στον κήπο του, που τα βλέπουμε με το φως της αστειλίνης. Μας ετοιμάζει δρασά κοτόπουλα και σούπα σούγολο, και μεις δυο να ετοιμαστή το φαγητό, καθόμαστε έξω κάτω από μία περικοκλάδα και κουστοπίνουμε... αίσκου, ή

ΣΕΛΙΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

Οι φίλοι μας τα πουλιά

Ο Γύπας

Σήμερα θα σας μιλήσω εγώ, ο γύπας. Βέβαια, ύστερα απ' τον αέτο και το γεράκι, τι μπορώ να πω εγώ ο κακομοίρης; Είμαι ένα μεγάλο πουλί με μαύρα φτερά, με γυμνό λαιμό, και με μία τούφα χνουδι στο κεφάλι μου. Δεν είμαι ωραίος. Δεν είμαι συμπαθητικός. Χμ! Το ξέρω... Και κοντά σ' αυτά μου λείπει το θάρρος του αετού κι' η επιδεξιότητα του γερακιού. Έτσι ο κακομοίρης, δεν τολμά ν' αγγίξω παρά μόνο φοφίμια. Ναι, ναι, παιδιά μου! Όμοιο γώ τη δειλία μου! Άλλωστε, γιατί σας παρακαλώ; Άσχημα είναι τα φοφίμια; Γιατί να κουράζομαι για να κυνηγώ ζωντανά ζώα; Το φοφίμι είναι πάντοτε στη διάθεσή σου: ούτε να σου ξεφύγη, ούτε να σε τσιμπήση, ούτε να σου φωνάξη. Κάθεσαι κοντά του και το ξεκοκαλίζεις και λες και καμιά προσευχή πότε-πότε, για να πιά η ψυχή του στον παράδεισο!

Εμείς οι γύπες, που λέτε, παιδιά μου, είμαστε αρκετά συνηθισμένοι στην πατρίδα σας. Οι χωρικοί μας λένε «μαύρα όνρια», ένα επίθετο όχι δέβαιο και τόσο κολακευτικό. Γιατί αυτό δείχνει καθαρά πως δε μας συμπαθούν... Κι' όμως, τί τους φταίξαμε ποτέ, δε μπορώ να καταλάβω! Ίσα-ίσα που ξεκαθαρίζουμε τον τόπο απ' τα φοφίμια και τις βρωμιές. Άλλα ως είναι. Και τώρα γεια σας...

ΤΖΕΝΝΥ ΜΕΛΙ Σ ΣΗΝΟΥ— ΠΑΠΑΔΑΚΗ

★

Καλή Σαρακοστή

Άγαπημένα μου παιδιά, Γληντήστε, τραγουδήστε, μιλήστε, γελάστε, πηδήστε και στήστετε τρελό χορό. Μία φορά το χρόνο είναι το καρναβάλι. Άλλά μη ξεχνάτε πως με τη Μεγάλη Σαρακοστή θανατίζετε η μελέτη, η επιμέλεια, η δουλειά και όποιος εργασθῇ καλά δεν γάνει ποτέ του. Καλή απόκριση λοιπόν και καλή Σαρακοστή. Σας φιλώ, με αγάπη ή θεία ΣΟΦΙΑ

Στην αούλη

Ένας μαύρος γάτος — νάτος, νάτος — κυνηγάει στην αούλη ένα ποντικάκι.

Ένας μαύρος σκύλος — φίλος, φίλος — ροκανίζει στην αούλη ένα κοκκαλάκι.

Κι' έρχεται τρεχάτο — νάτο, νάτο — τώρα μέσα στην αούλη κι' ένα κοκοράκι.

Ξάφνου πιάνει μπόρα — τώρα; τώρα; — τρέχουν όλοι απ' την αούλη μέσα στο σπιτάκι.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΜΙΝΙΜΟΣ

Περίπατος στο λιμάνι

Ένας περίπατος στο λιμάνι έχει πάντα πολύ ενδιαφέρον. Βλέπει κανείς μεγάλα και μικρά βαπόρια, αραγμένα στη σειρά, άλλα δαμμένα μαύρα σαν τη νύχτα, άλλα άσπρα σαν τους γλάρους κι' άλλα ξεδαμμένα έντελώς από την αλμύρα της θάλασσας.

Βλέπει ακόμα μία κίνηση που δεν τη συναντά στις πόλεις: Ένα πηγαίν' έλα από άχθοφόρους, κάρρα, αυτοκίνητα και καΐκια που κουβαλούν εμπορεύματα κάθε είδους. Βαρέλια με λάδι κασόνια με ρέγγες, σάκους με ρύζια, λαχανικά, φρούτα κι' ό,τι άλλο μπορεί να δάλη ο νους σας.

Βλέπει αδιάκοπα τους γερανοί να αιωρούνται στον άερα ίδια μ' αρπакτικά πουλιά κρατώντας τεράστια φορτία που τ' απιθώνουν πότε στο λιμάνι και πότε στα βαπόρια. Κι' όλη αυτή κίνηση ζαλίζει λίγο τους ανθρώπους της πολιτείας, γι' αυτό πρέπει να προσέχουν και μάλιστα τ'είς που είστε μικρά.

1. Να κυττάτε συχνά κάτω καθώς περπατάτε γιατί υπάρχουν ένα σωρό σχοινιά όπου υποσιτάνε να υπερβυθιστούν και να πέσετε. 2. Να προσέχετε να μη σταματάτε κάτω από γερανοί την ώρα που φορτώνουν ή ξεφορτώνουν ένα πλοίο. 3. Να μη

Με τις χάρτινες κορδέλες

Το παιχνίδι που θα σας προ- με σήμερα, είναι πολύ ευχάρι- στο και κατάλληλο για κορί- τσια. Έμπρός, λοιπόν, μικρού- λες, πάρτε χάρτινες κορδέλες κι' έλάτε να παίξουμε.

Βγάζετε με κληρό το κορί- τσι που θα κάνει τη δασκάλα. Αυτή κρατά ένα ψαλίδι και κό- βει ένα κομμάτι από την κορδέ- λα της, μεγάλο ή μικρό, όσο θέ- λει. Το δείχνει στα άλλα κορί- τσια που ρίχνουνε μία γρήγορη ματιά και κόβουν ύστερα τη δι- κή τους κορδέλα, προσπαθών- τας να μιμηθούν τη δασκάλα τους.

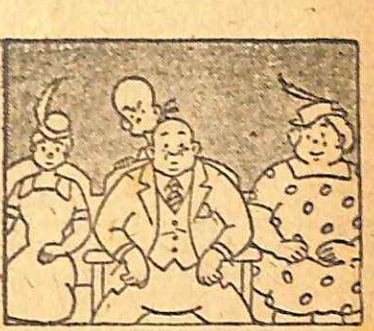
Μετρούν τα διάφορα κομμά- τια και όποιο κορίτσι έκοψε δι- μοιο κομμάτι με τη δασκάλα παίρνει ένα βαθμό.

Η δασκάλα φτιάχνει με την κορδέλα της πότε ένα οικόγιο, πότε μία θηλιά, πότε ένα κόμ- πο ή την κόβει σε διαφορετικού μεγέθους κομμάτια, ανάλογα με το γούστο και τη φαντασία της.

Όποιο κορίτσι μιμηθή ακοι- δάς τη δασκάλα τρεις φορές παίρνει τη θέση της. Κερδίζει όποιο κορίτσι πάρη τους περισ- σότερους βαθμούς και βγή πε- ρισσότερες φορές δασκάλα.

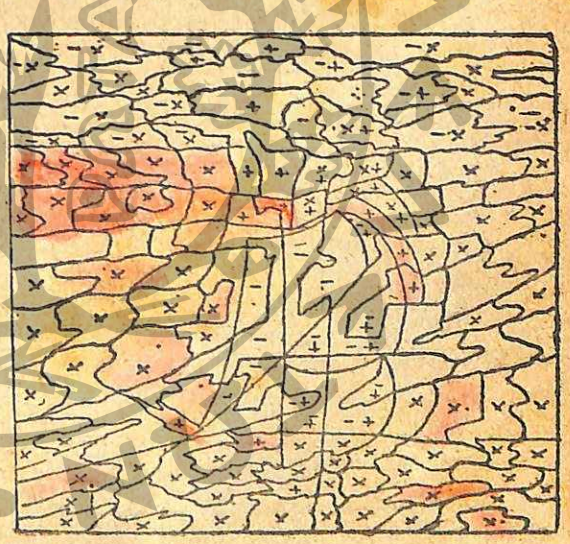
περπατάτε ούτε να κάθεστε στην άκρη της προκυμιάς. Έτσι θα τελειώση ο περίπα- τος ευχάριστα και χωρίς κανέ- να δυσάρεστο άπρόοπτο.

Η γελοιογραφία μας

Ο Μιχαλάκης στο σινεμά.

Μάδετε να ζωγραφίζετε χρωματίζοντας αυτή την εικόνα

ΤΟ «ΚΟΛΠΟ» ΤΗΣ ΡΩΞΕΛΑΝΗΣ

Πώς μιά χριστιανή σκλάβια κατόρθωσε να γίνη Σουλτάνα

ΓΕΜΑΤΟΣ δύναμι, δόξα, πλούτη και γυναίκες, ο δυνατότερος σουλτάνος των Τούρκων κι' ο μεγαλύτερος κίνδυνος της Χριστιανισμού, ο Σουλεϊμάν ο Μεγαλοπρεπής, που κανένα δε φοβότανε κι' όλοι τον τρέμανε, όρμηκε το μάστορά του από μιά μικρούλα σκλάβια.

Ο άνιγκτος, ο σοφός, ο δικαίος και φιλόμοσος μονάρχης της Ανατολής, έστειλε μιά μέρα μήνυμα στο χαρέμι του, πως θα πάει να το επισκεφθί. Οι τρικόσμιες κοπέλλες του χαρέμιού του, μαζεμένες εκεί απ' όλα τα μέρη της Ευρώπης, της Ασίας και της 'Αφρικής, οι πενιμώδεις παρθένας του Παλαιού Κόσμου, περιμένανε καταιστώλως και πήγαν τον Κύριο τους καρδιοχτυπώντας ή καθεμιά, αν θα έχη την τύχη να την διαλέξη ό απόγονος του Προφήτη. Κι' όταν θα του έκαμνε ένα γυό, θα γινότανε «καδύνα» κι' αν του έκαμνε κόρη, θα γινότανε βασιλική πριγκίπισσα — από σκλάβια!

Ένας γίγαντας Νέγρος, κοιλάσας, κατάχοντρος και εμπούλτος, με μούτρα αγριανθρώπου, δýηκε και προσκύνεισε το σουλτάνο. Είναι ό κισλάραγας, ό Παρθενόφυλακας, ό φύλακας της Εύτυχίας, που δεν τη νοιώθει: εύνοχός!

Με πολέμους, με άρπαγές, με συνθήκες και με αγορές έχουνε συγκεντρωθή στο χαρέμι τα καλύτερα ούρι του παραδείσου που ό επίγειος Θεός τά επιθεωρεί αυτήν τη στιγμή. Πίσω του ακολουθεί ό κισλάραγας. Κάποτε το μάτι του κυρίου θα σταθί σε μιά τυχερή, την πιο τυχερή απ' όλες. Ο σουλτάνος θα της δώλ στον ώμο το μαντήλι του. Αυτό είναι όλο. Κι' ύστερα θα τραβήχθί στον κήπο του να θαυμάσει τα λουλούδια, τα νερά, τα παγώνια, όσο να νυχτώσ. Κατόπι θα καλέση στον όντα του τον κισλάραγα:

— Να μου φέρουνε το μαντήλι πίσω!

Και τότε ό κισλάραγας θα πάει να φέρη το κορίτσι, στολισμένο και δασκαλεμένο, με τη συνοδεία μουσικής και χαρούμενων τραγουδιών.

Αυτή τη φορά ό Σουλεϊμάν δυσκολεύεται να διαλέξη. Όλες είναι θαυμάσιες κι' αυτές μπουχτισμένες. Έλληνίδες, Τσερκέζες, Γεωργιανές, 'Ιταλίδες, Σπανιόλες, Φραντσέζες, 'Ατζέμισες, 'Αραπίες, Αιγύπτιες, 'Αλγερίνες. Κάθε ράτσα έδωσε το άριστο γνήμα της. Μά ό σουλτάνος προσπερνά. Γυρνεί κάτι το ασυνήθιστο. Ξαφνικά ρίχνει το βλέμμα του σ' ένα προσωπάκι, όχι και τόσο όμορφο, αλλά που έλαμπε από μιά μαγική ζωηρότητα. Μαύρα μάτια, μακριά τσίνοια και θάλασσα χαρούμενη, και μαλλιά χρυσά. Κι' αυτή τον κυττάει κι' αυτή με άμυμονησία. Ό σουλτάνος δάζει στον ώμο της το μαντήλι του.

Είναι ή Χουρέμ, ή Χαρούμενη. Σκλάβια. Κόρη ενός Ρώσου δεσπότη, που όλος ό κόσμος θα

την μάθη άργότερα με το δνομα της Ρωξελάνης.

— 'Εσύ, πουλημένο κρέας, προδότρα, έσύ θα μου πάρης τον άνδρα μου; τσίριξε στη Ρωξελάνη.

Και πέφτοντας άπάνω της της έξοκισε τα μούτρα με τα νύχια της.

Η Ρωξελάνη δεν της ανταπόδωσε την απειροποίησι. Έφυγε κλαίοντας και πήγε και κούφτηκε στο δωμάτιό της. Ήτανε μιά πρώτη τάξεως εύκαιρία για τα φιλόδοξα σχέδιά της.

Όταν δράδυσε, ό Σουλεϊμάν, όπως είπαμε, έστειλε τον κισλάραγα να του φέρη τη Χαρούμενη.

Η Ρωξελάνη άπάντησε:

— Δεν είμαι σε κατάσταση να παρουσιαστώ στον Κύριο μου.

Ο Σουλεϊμάν ξανάστειλε τον κισλάραγα. Η Ρωξελάνη άναγκάστηκε να παρουσιαστή με ματωμένα μούτρα και χύνοντας πικρά τα δάκρυα.

— Ποιος σ' έκαν' έτσι; — 'Η καδύνα.

Και τότε ό σουλτάνος καλέσε την «καδύνα» και σά δικαιοκρίτης την ρώτησε:

— Έσύ τά έκανες αυτά;

— 'Εγώ! Και λίγα της έκανα! 'Εγώ είμ' εδώ ή άφέντισσα κι' αυτή δεν είναι παρά μιά τιποτένια σκλάβια!

Και τότες ό Σουλεϊμάν την έδωκε από το Σαράι για πάντα!

Έτσι ή Ρωξελάνη έμεινε μοναδική κυρία της καρδιάς του ισχυροτέρου μονάρχη του αιώνα του.

Άργότερα όταν θα κάνει παιδιά θα σκοτώση και το Μουσταφά. Γιατί αυτή ή παπαδοπούλα δεν ήτανε μονάχα χαφοδερή φιλόδοξη, έξυπνη και έγρηγική, ώστε κατόρθωσε να γίνη το δεξί χέρι κι ό σύμβουλος του Κυρίου της.

Ο Μέγας Βεζύρης το άντελήφθηκε γρήγορα. Πως αυτή ή γυναίκα θα κυριαρχούσε στο Σαράι και στην 'Ιστορία κι' έλοι ό βασιλιάδες της γής της στέλνανε δώρα κι' όλοι ό πρεσβευτές προσπαθούσαν ν' άγιοποιήσουν την έννοιά της. Δέ έρωτας, που άναψε αυτή ή γυναίκα στην καρδιά του σουλτάνου, έπερνούσε τους έρωτες, κι' ή 'Ιστορική Κλεοπάτρα. Κι' όσο περνούσαν τα χρόνια, τόσο Σουλεϊμάν την αγαπούσε νάχα μπορούσε — γιατί αυτή μορφή και να του διαλύη τις στενοχώριες. Κι' άφου κατόρθωσε να γίνει κυρία της καρδιάς του κυρίου του κόσμου, πάλι

ΓΙΑ ΝΑ ΕΧΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ Η ΜΑΣΚΑ ΣΑΣ

Πολλές φορές διαβάσατε στα φύλλα της «Γυναικείας» ότι μιά μάσκα από καιρό σε καιρό ώφελεί εξαιρετικά την επιδερμίδα. Έξηγήσαμε τί είναι οι μάσκες αυτές και από τί γίνονται: π. χ. από κόκο αύγου χτυπημένο με λεμόνι ή από φρέσκο δούτυρο χτυπημένο με λεμόνι, ή ασπράδι του αύγου χτυπημένο με δαμμα δενζόης ή με λεμόνι κλπ.

Για να επιτύχη όμως καλά ή μάσκα σας, πρέπει να έχετε ύπ' όψι σας τους παρακάτω κανόνες:

1.— Προτού πουδραρισήτε ή κάμετε τη μάσκα σας, είναι άπαραίτητο να καθαρίσετε προσεκτικά το πρόσωπό σας. Αν το δέρμα σας είναι λιπαρό, χορσιμοποιήσατε ένα έλαφοό στυπτικό. Αν είναι άντιθετα ξηρό και εύαισθητό, είναι ένδεδειγμένη μιά κοέμα καθαρισμού, που θα την άφαιρέσετε με ένα τσεντικό.

2.— Αν πρόκειται να φτιάξετε μάσκα, άπλώσατέ την έλαφρά, χωρίς να τσιτώνετε το δέρμα. Άλειψετε τη μάσκα στο πρόσωπό σας ενώ μένετε έλαφρώς, επειδή οι μύες εύρίσκονται έτσι στη θέση τους. Μή βάξετε ποτέ μάσκα γύρω στα μάτια σας. Το δέρμα είναι εκεί πολύ εύαισθητό και διατρέχει τον κίνδυνο να ζαρώσει.

3.— Ένώ θα άφήσετε τη μάσκα άλειμμένη στο πρόσωπό σας για να φέρη το άποτέλεσμά της, βάλετε πάνω στα μάτια σας ένα βαμβάκι βουτηγμένο σε μιά είδική λυσίον (όπως δρασμένο λαζούρι, μπλουέτα δηλαδή, ή δρασμένο χαμομήλι κλπ.). Βυθισήτε σε σιωπή και άφήσατε το σώμα σας να ξεκουρασθή έντελώς χαλαρωμένο. Μή ξεγιάσετε να κρατήσατε τα πόδια σας άνασηκωμένα.

4.— Όταν στεγνώση καλά ή μάσκα και άίσθανθήτε σά να τσιτώνη το δέρμα, ξεπλύνετε άφθονα το πρόσωπό σας με χλιαρό νερό. Και άφου άφαιρέσετε κάθε ίχνος από τη μάσκα, περάσατε στο πρόσωπό σας ένα τσεντικό και μακιγιαρισθήτε. Η επιδερμίδα σας θα είναι τέλεια.

τάφερε να γίνη και γυναίκα του; Σουλτάνα;

Μ' ένα άλλο κόλπο — κι' αυτό καθαρά «γυναικείο», ή Ρωξελάνη, που είχε γίνει μοιχευμένη, έδωσε πολλά για να κτίξη μοναστήρια ή τζαμιά προς δόξαν του 'Αλλάχ.

Μιά μέρα ρώτησε το μουφτή του παλατιού:

— Θα σώσω μ' αυτά την ψυχή μου;

Κι' ό μουφτής «μιλημένος» άπό τά πριν άπάντησε:

— Τα έργα σου είναι θεάματα, αλλά δεν θα σώσουν την ψυχή σου.

Αν ή Ρωξελάνη έπρεπε να σπείρη τρυφερά έργα στην άκαταμάχητη και άκαταμάχητη

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΑΠ' ΤΟ ΧΩΡΙΟ

ΕΝΑ ΙΤΑΛΙΚΟ ΗΘΕΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Μόλις είχε γυή ή 'Ελενίνα για μόνια, ό ταχυδρόμος έφερε στην κυρία 'Αντονίνα ένα γραμμα από το χωριό για την ύπηρετίά της. Τί να της έγραφε άσπας; σκέφθηκε ή κυρία 'Αντονίνα και χωρίς να διστάση κατόλου άνοιξε το γραμμα. Νά τί διάβαζε:

«Αγαπημένη μου 'Ελενίνα,

Δεν φαντάζεσαι τί πίκρα πήρα όταν γυρνώντας στο χωριό απ' την πόλι πούχα παει για μερικές βδομάδες, δεν σε βρήκα στο σπιτάκι σου. Η μνά σου που μ' άνοιξε μούκλεισε άμέσως την πόρτα καταιμωρα φωνάζοντάς μου «σίρε να βρής τη θεατρίνα σου. Την 'Ελενίνα μου έγω πιά την έχασα. Μού ξενητεύτηκε το κορίτσι μου για χάρι σου». Έφυγα απ' εκεί σαν τρελλός και από τη φιλενάδα σου τη Σόβνια έμαθα όλες τις λεπτομέρειες: Πως έσύ, δηλαδή, πιστεφες κάτι διαδόσεις πούχον βγή για μένα ότι, τάχατες, τάχα μπλέξι με μιά φτιασισμένη πρωτευουσιάννα, πως είχες επειχειρήσει να με βρής στη χώρα για να με φέρης πίσω και δεν με βρήκες και πως άπογοητευμένη κι' έξευτελισμένη στο χωριό άπεφάσισες να μπής ναντά στις κυράς 'Αντονίνα, εκεί κάτω στην πρωτεύουσα. Πως να σου έξηγήσω τώρα 'Ελενίνα μου, πως όλ' αυτά ήταν μιά παρεξήγηση; Πως να σου πω πως σουχα κρύψει τόσο καιρό, ότι είχα μιά άδελφή θεατρίνα, που από ντροπή μου μη το μάθω το χωριό τη συναντούσα ποτέ-ποτέ κρυφά στη χώρα, γιατί την αγαπούσα; Κι' έσύ όμως, 'Ελενίνα μου, είχες το δικό σου. Το λάθος είναι δικό μου. Έπρεπε σε σένα, που θα γίνουσαν και μπροστά στο Θεό γυναίκα μου να τάχα πη όλα. Έξασέ τα όμως τώρα όλ' αυτά, γλυκειά μου και γύρνα πίσω στο χωριό σου και στον Πάολο σου, που σε περιμένει μ' άνοιχτή άγκαλιά.

Δικός σου
ΠΑΟΛΟ.

Η κυρία 'Αντονίνα, μόλις τελείωσε το γραμμα, έμεινε για λίγο σκεπτική. Για πολύ λίγο

να πής στον πολυχρομένο μας σουλτάνο! 'Αλλ' από τώρα και στο έξης δεν μπορώ να του διώκω, χωρίς να προσβάλλω τον 'Αλλάχ. Γιατί τώρα είμαι έλευθερη γυναίκα κι' επομένως είναι μεγάλη άμαρτία να κάνω ό,τι έκανα πριν, που ήμουνα σκλάβια. Έρως Νόμος το άπογορεύει.

Ο σουλτάνος κάλεσε το «μιλημένο» μουφτή του Σαραγιού ά τον ρώτησε. Ο μουφτής άκουσε με μεγάλη προσοχή την έρώτησή του σουλτάνου, σά να μη την περίμενε κι' έκανε πως συλλογίζεται βαθεία. Επί τέλους άπάντησε:

— Άγνή κι' άγια ή άρνησι της Χαρούμενης. Είναι σύμφωνο με τις έντολές του Προφήτη.

Όλο το χαρέμι άναστατήθηκε μ' αυτήν την άρνησι της Χαρούμενης να ύπακούση στο

δωας. Κι' ύστερα με άογές κινήσεις διπλώσε το γραμμα, τόβαλε στην τσέπη της και πήρε την άπόφασί να μη πη τίποτα στην 'Ελενίνα. Όχι, ή κυρία 'Αντονίνα δεν ήτανε δόλου κουτή. Δεν θάχανε αυτή ένα τέτοιο θησαυρό, όπως ήταν ή 'Ελενίνα, μιά απ' τα χέρια της για το χατήρι αυτού του χωριάτη του Πάολο, που πληγώμενος στον άνδρικό του έγωισμό, έπειδή του έφυγε ή αγαπημένη του, της έγραφε τώρα όσα της έγραφε και που ύστερα, όταν ή 'Ελενίνα ξαναγυρίζε στο χωριό δεν θα τάχε σε τίποτα να τη στείλη απ' εκεί πούχε έρσει. Αμ τάξερε ή κ. 'Αντονίνα αυτά τα χωρικάκια είδύλλια! 'Εε άλλου, είχε κι' αυτή τά σχέδιά της. Όταν ή 'Ελενίνα θα μεγάλωνε, τώρα ήταν μικρή ακόμη, μόλις 20 χρονών, θα φρόντιζαν κι' αυτή κι' ό άνδρας της να της βρούν ένα τίμιο παλληκάρι, όχι σαν τον χωριάτη αυτόν τον Πάολο και να την παντρεύουν. Όλα κι' όλα ή κ. 'Αντονίνα δεν ήταν και τόσο συμφεροντολόγα όσο φαίνονταν.

Η ώρα ήταν πέντε το άπόγευμα όταν ή 'Ελενίνα ξεκίνησε, όπως κάθε μέρα να πάει από το σχολείο της την κόρη της κ. 'Αντονίνα, την μικρούλα Τζένυ.

«Πρόσεξε 'Ελενίνα τη Τζένυ, τά μάτια σου τέσσαρα υπ' κουώση το παιδί» της είχε πη ή κ. 'Αντονίνα. Η 'Ελενίνα καθηνόχωντας την κυρία της δýηκε έξω. Η ώρα όμως περνούσε και ή 'Ελενίνα δεν φαίνονταν να γυρίση με το παιδί. Η κ. 'Αντονίνα άρχισε ν' άνησυχή. Κιά πήγαινε ως το παράθυρο κυττάζοντας έξω μήπως και τις έδελπε ναόχωνται, μιά κυττάζε το ρολόι που προχωρούσε αλύπητα. Ξαφνικά χτύπησε το τηλέφωνο. Ταραμένη ή κ. 'Αντονίνα σήκωσε το άκουστικό.

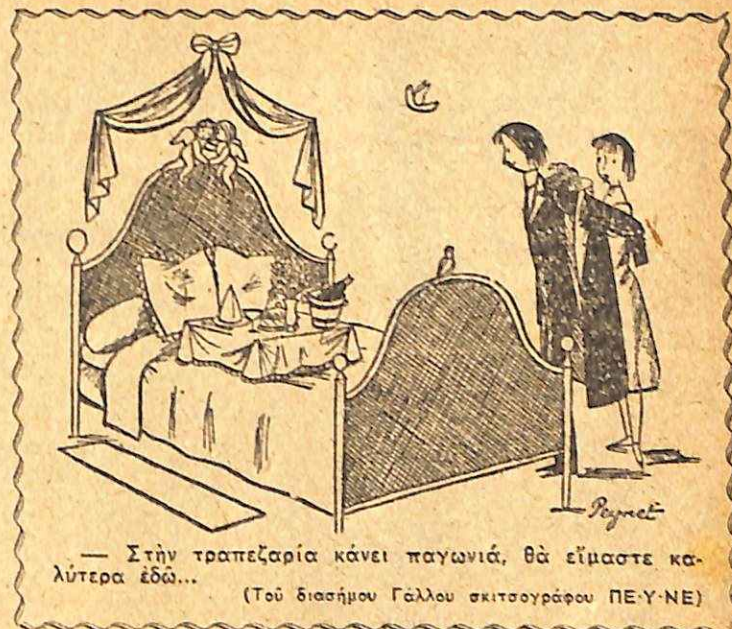
«Οίκια 'Αντονίνα εκεί» όπως μιά φωνή. «Εδώ Σταθμός Πρώτων Βοηθειών. Συνέδη κάποιο άτύχημα στην ύπηρετίά σας. Βοίσκεται εδώ με το παιδί σας. Έλάτε άμέσως». «Το παιδί μου...» πήγε να πη ή κ. 'Αντονίνα, αλλά δεν πρόλαβε. Το άκουστικό είχε κλείσει απ' την άλλη μεριά. Σαν τρελλή

κάλεσα του Κυρίου της. Κι' ό Σουλεϊμάν; Κι' αυτός άναστατήθηκε. Γιατί ήτανε σχεδόν παράδοσι το θρόνο να μη παντρεύονται οι σουλτάνοι. Να μην έχουνε γυναίκες στεφανωμένες. Κι' όμως ό Σουλεϊμάν το άποφάσισε να παντρευθί τη Ρωξελάνη. Δεν μπορούσε να ζήση χωρίς αυτήν: ούτε να χαθή ούτε να δουλέψη.

Πρωτόφαντες γιορτάδες γελήκανε στη Κωνσταντινούπολι. Η πολιτεία στολίστηκε με λουλούδια και γιόλάντες. Τραγούδια, μουσικές χοροί και τσιμπούσια γίνονταν παντού. Τον 'Ιππόδρομο δοθήκανε παραστάσεις κονταροχτυπηματος κι' επιδειχθήκανε άγρια θηρία.

Ο Μονάρχης είχε άνεδάσει στον θρόνο όχι μιάν πριγκίπισσα από βασιλικό αίμα, παρ' ό μιά σκλάβια! 'Ισως αυτή τη

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

— Στην τραπέζια κάνει παγώνια, θα είμαστε καλύτερα εδώ... (Τού διασήμου Γαλλού σκιστογράφου ΠΕ-Υ-ΝΕ)

δýηκε έξω, φώναξε ένα ταξί και σε δύο λεπτά βρισκόταν στο Σταθμό Πρώτων Βοηθειών.

— Το παιδί μου, ρώτησε τον έφημερεύοντα γιατρό, μήπως έπαθε τίποτα; μπορώ να το δώ;

— Μή άνησυχήτε, κυρία μου της είπε ό γιατρός σοβαρά, δεν πρόκειται για το παιδί σας. Το κοριτσάκι σας, άλλο από κάτι μικροσυχές δεν έπαθε τίποτ' άλλο.

Η κ. 'Αντονίνα άναστενάξε άνακουφισμένη.

— Μά τότε γιατρέ μου τι συνέδη, μήπως ή καυμένη ή ύπηρετίά μου...

— Μάλιστα, περ ό αυτής πρόκειται κυρία μου, άπήνησε ό γιατρός. Έπαθε σοβαρό κατάρμα της κεφαλής. Την χτύπησε τ' αυτοκίνητο τη στιγμή που έτρεξε να σώση το κοριτσάκι σας άρπαζόντάς το σχεδόν μέσα απ' τις ροδες του αυτοκινήτου. Της είχε ξεφύγει ή μικρή απ' το χέρι, καθώς περνούσαν μιά διασταύρωσι.

«Α!» πήγε να πη ή κ. 'Αντονίνα, αλλά σταμάτησε, γιατί ό γιατρός συνέχισε:

— Και δεν είναι μόνο αυτό κυρία μου. Η κοπέλλα σας άπέβαλε κι' όλας. Η κ. 'Αντονίνα τον κυττάζε έκπληκτη. «Τί δεν το ξέρατε; δέδοια, ήτανε τεσσάρων μηνών έγκυος ή καυμένη» κι' ό γιατρός κούνησε το κεφάλι του. «Μπορώ να τη δώ γιατρές, ρώτησε ή κ. 'Αντονίνα ταραγμένη. «Όχι άμέσως, κυρία μου, βοίσκεται σε άφασία. Έλπίζω όμως, πως αύριο μεθαύριο θάσαι σε θέσι να σας μιλήση».

Στο κεφάλι της κ. 'Αντονίνα καθώς γυρίζε σπιτι της κρατώντας τη Τζένυ απ' το χέρι, στριφογυρίζαν διαρκώς τα λόγια του γιατρού «κι' ήταν κι' έγκυος ή καυμένη». Τώρα καταλάβαινε ή κ. 'Αντονίνα τί σημασία θάχε για την 'Ελενίνα αυτό το γραμμα από το χωριό της. Τώρα καταλάβαινε τί έννοούσε ό Πάολο όταν της έγραφε «που θα γίνουσαν κι' εγώ μπροστά στο Θεό γυναίκα μου». Κι' αυτή ή κ. 'Αντονίνα τί είχε κάνει; Δεν ήτανε έτοιμη για το χάρισμα μιας ψυχής, ίσως και τριών ψυχών, με το να υή δώση το γραμμα στην 'Ελενίνα. 'Ισως ά αυτή το είχε δείξει, να υή συνέβαιναν όλ' αυτά. 'Ισως αυτή τη

στιγμή ή 'Ελενίνα, αντί να δοίσκεται στο νοσοκομείο, να έτοιμαζε τις βαλίτσες της για το χωριό. 'Ισως, ίσως, πολλά ίσως. Άλλά ως εδώ. Τα πράγματα μπορούνε να σταματήσουν. Βιστικά ή κ. 'Αντονίνα μπήκε στο πρώτο ταχυδρομείο που συνήντησε κι' έστειλε αυτό το τηλεγράφημα στον Πάολο: «Πάολο, έλα γρήγορα. 'Ελενίνα άρρωστη βαρεία. — Κλαίρη 'Αντονίνα».

Ήταν ή πέμπτη μέρα μετά το άτύχημα, όταν ή Κλαίρη 'Αντονίνα κι' ό Πάολο, με μιά άγκαλιά άγριολούδα, υπήκαν στο θάλαμο της 'Ελενίνας. Στην άοχή ή 'Ελενίνα δεν ήθελε να πιστέψη στα μάτια της. Της φαίνονταν σαν όνειρο να βλέπη μπροστά της τον Πάολο να της ναμογελάει. Απ' την άλλη μεριά πάλι, ό Πάολο δεν μπορούσε να κάνει ένα δýημα προς το μέρος της δε μπορούσε ν' άρθώση λέει. Τα λουλούδια σιγά-σιγά γλυστοψαν απ' τα χέρια του και τότε ξαφνικά, άπλώνοντας τα δύο γεροδεμένα μπράτσα του, ώρμησε με λαχτάρα και σφιχταγκαλιάζοντας το λεπτό κορμάκι της άρρωστης, μουρμούρισε μέσα σε φιλία και χάδια: «'Ελενίνα μου, αγάπη μου, είμαι πάλι κοντά σου, για πάντα δικός σου». «Πάολο» ποό φτασε να πη ή 'Ελενίνα κι' έγειρε πίσω το κεφάλι της απ' τη συγκίνησι.

Σε μιά άκρη της αίθουσας, ή κυρία 'Αντονίνα παρακολουθούσε με συγκίνησι το «χαρismaticό γάμο». Ένα δάκρυ κύλισε απ' τα μάτια της. «Κι' έγώ κοιμώρα τους» ύπασχεθή στον έαυτό της.

ΦΙΛΙΠΠΟ ΜΠΟΤΖΙ

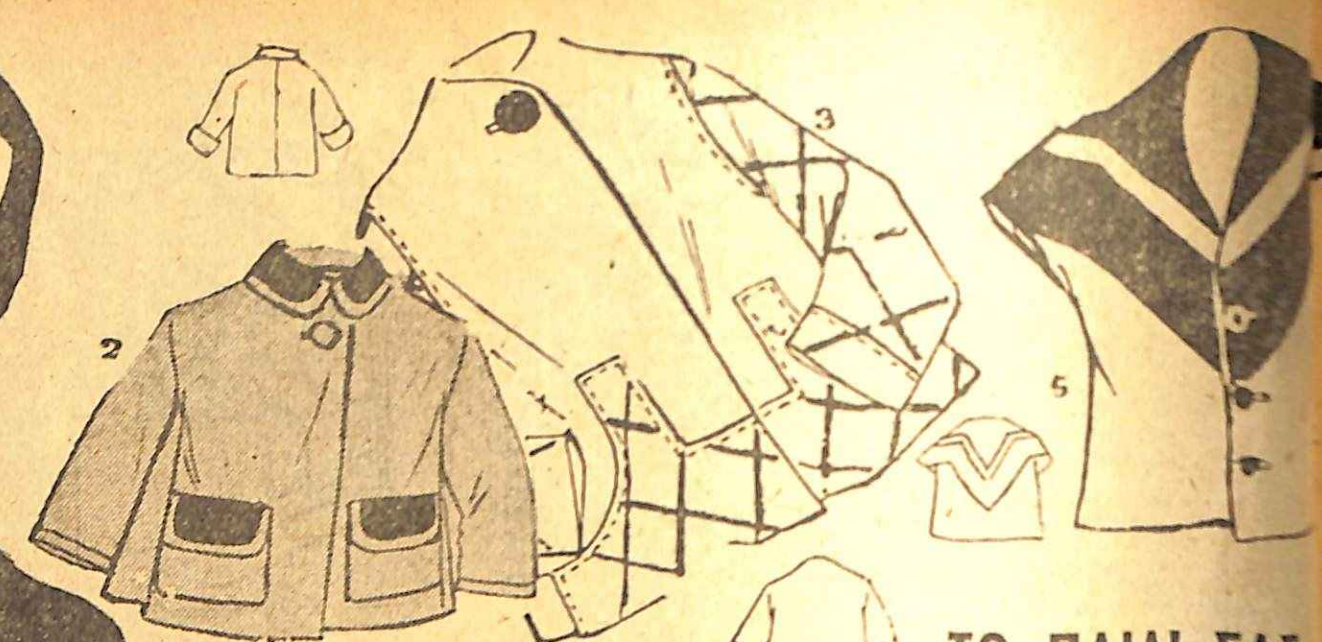
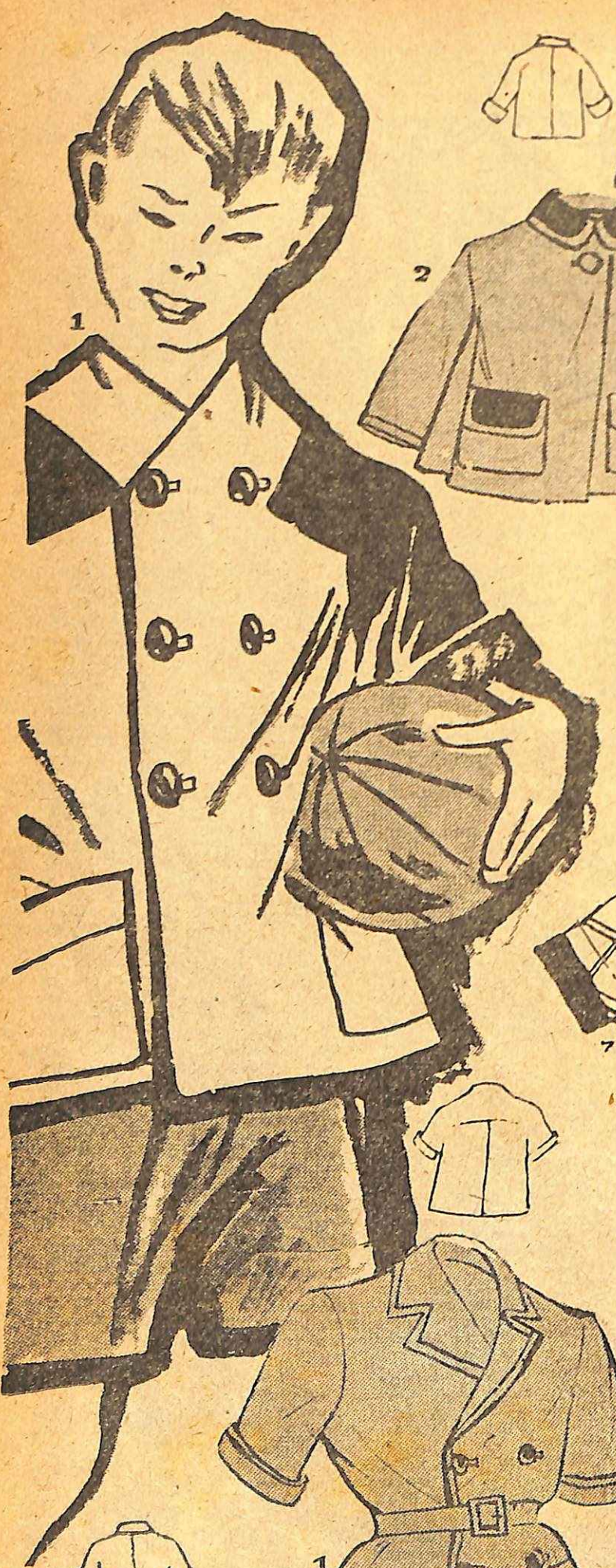
ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΑ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ (Ιδιωτικές φύσεως) ύπ' άπόλυτον έχευθείσαν. Πληροφορία, έρευνα, εξακριβώσεις ύποθέσεις διαζυγίων κ. λ. π. ΔΙΕΘΝΕΣ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ «B. R. C.» Διευθυντής David Davis, τηλέφ. 55-386. Ώρα 9 π.μ.—5 π.μ. Άλληλογράφια: Ταχ. Θυρίδα 113.

ΚΟΜΜΟΤΗΡΙΟΝ

«ΒΟΓΚ»

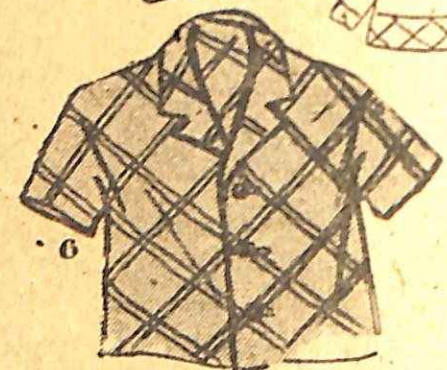
Δ. Γ. ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑ & Σία 'Ακαδημία και Μουσείο ν. λη 4 Τ.ηλ. 25.457

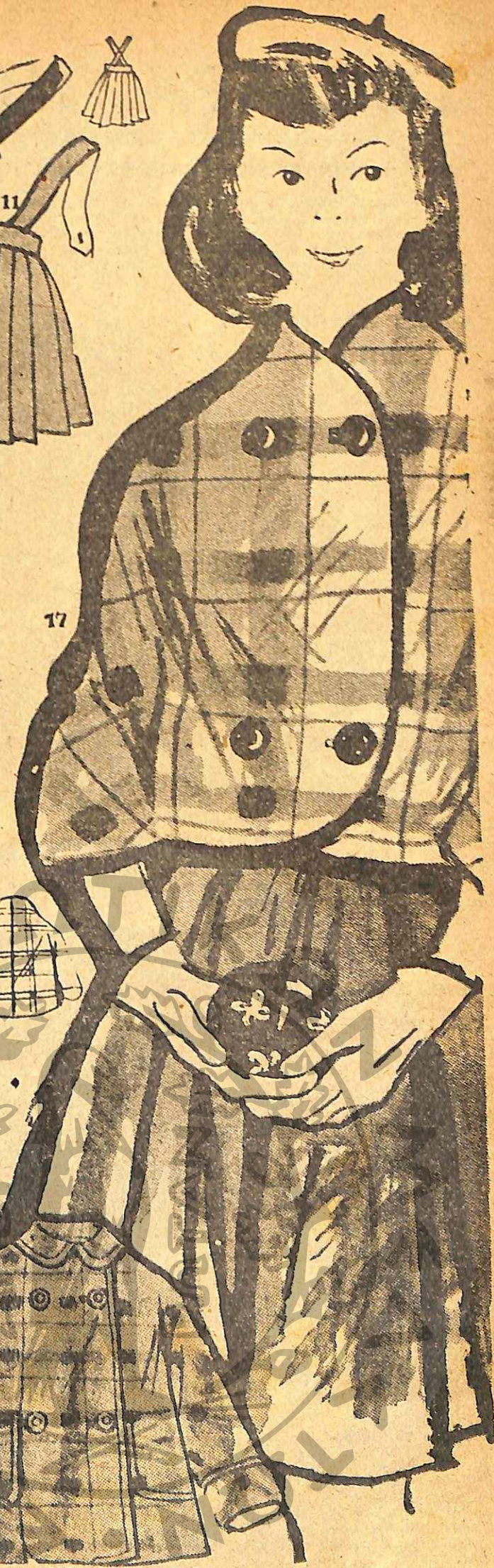

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΣΑΣ ΜΕΓΑΛΩΝΕΙ...

- 1.— Τὸ ἀνοιχτάκι τοῦ τοῦ ἀγοριῶν σας ὑποὶ μετατροπῇ σὲ μιά νοστιμὰ σπῶν μπλουζά ἂν ἀσκήσει τὸ γιᾶκά καὶ προσθέσετε καὶ καὶ μὲτερό κομμάτι ἀπὸ ἰσόχρωμο σκούρο ὕφασμα.
- 2.— Τὸ μικρό σας ἔχει νοστιμώτατο σακκάκι στολίσ-τω μὲ δελουδο στὸ γιᾶκά τσέπες, πού δυστυχῶς ἐκεῖ-τοῦ ἔρχεται μικρό.
- 3.— Μπορεῖτε νὰ μεγα-στε τὸ σακκάκι αὐτὸ ἂν ἀσ-σετε, γιᾶκά καὶ τσέπες, ἔ-ξετε τὰ μανίκια ἀπὸ σκού-ρο ὕφασμα μὲ παραμένον-τὸ μονόχρωμο καὶ προσθε-στή βάσι, γύρω — γύρω σκωτσέζικη φάσα.
- 4 καὶ 5.— Τὸ κλασσικὸ λερικόνικο πουκαμισάκι μὲ ξένες τσέπες (No 4) μετα-τρέπεται θαυμάσια σ' αὐτὴ ναυτικὴ μπλουζά No 5 μὲ κρουαζιερόν ἀπὸ μπλε τοῦ-ζικο μὲ μανίκια κιονό.
- 7.— Φάσες ἀντιθέτου χ-ματος θὰ πλατύνουν ὑπ-μπλουζάκι στὰ πλάγια

- στη μασχάλη καὶ θὰ τὸ μα-κρύνουν μὲ μιά φάσα στὰ τε-λειώματα. Γιακάς ἀπ' τὴ φάσα.
- 8.— Ἡ κορούλα σας ἔχει ἓνα ὠραιότατο φουστάνοκι, μονοκόμματο καὶ πλισαρισμέ-νο, ἀλλὰ δὲν τὴ κάνει.
- 9.— Κατεβάσετε τὸν πλισὲ προσθέτοντας ἓνα τετράγωνο ἀμ.πρισεμάν πού θὰ ἀφίη ἑ-λεύθερο στέρνο καὶ ὤμους.
- 10.— Ἐνα κοντούτσικο μπολερό θὰ κρύβῃ τὸ ντεκολτέ.
- 11.— Ἡ μικρούλα σας ἔ-χει μιά φουστίτσα πλισὲ μὲ μπ.τέλες.
- 12.— Μπορεῖ νὰ τὴ φο-ρέσῃ κι' ἐφέτος ἂν προσθέσετε στὴ θέσι τῆς ζωνίτσας ἓνα παρδὺ κορσελέ. Οἱ πλισέδες μποροῦν νὰ μετατραποῦν σὲ βαθιὲς καθιστὲς πιέτες.
- 13.— Φορεματάκι ἐμπριμὲ μὲ φουστίτσα ἀνδρόν καὶ κλει-στὸ γιᾶκά.
- 14.— Μπορεῖ νὰ μετατρα-πῇ θαυμάσια ἂν προσθέσετε στὸν ποδόγυρο φάσες, μιά στε-νὴ καὶ μιά πολὺ φαρδιά.
- 15.— Ὅσον ἀφορὰ τὸ ἑ-πάνω, ἓνα κοντὸ ζακετάκι σὲ τύπο σπένσερ θὰ συμπληρώσῃ τὸ σύνολο.
- 16.— Τί θὰ γίνῃ ὁμῶς μὲ τὴν ὠραία ριχτὴ σκωτσέζικη ζακετούλα τῆς κορούλας; Τὸ ὕφασμα εἶναι καλὸ.
- 17.— Μπορεῖτε νὰ τὴ με-τατρέψετε τὴ ζακέτα σὲ μιά κοντὴ βέστα, κονταίνοντας τὸ μανίκι σὲ τρία τετάρτα καὶ πε-ριορίζοντας τὸ μᾶκρος τῆς ἐως τὴ μέση.

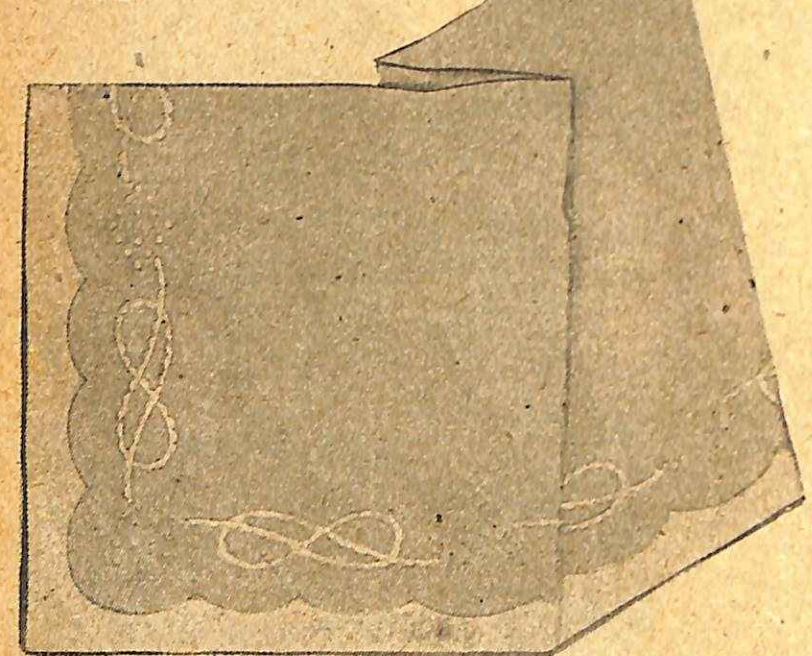

ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ

ΑΡΙΘ. 1 ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΣΤΑΥΡΟΒΕΛΟΝΙΑ

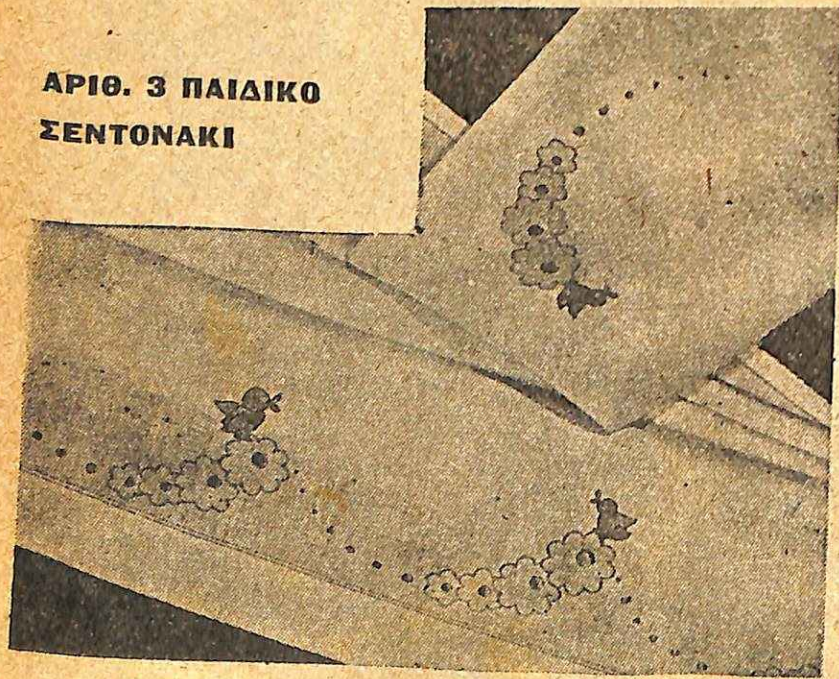
Μοντέρνο τραπεζομάνδηλο: Διαλέξετε μετρητό ελληνικό ύφασμα ή λινό Ιταλικό. Κεντιέται με κλωστή κοτόν-περλέ σε ένα χρωματισμό. Τα σχέδια σχηματίζονται από το ίδιο ύφασμα. Κάθε σχέδιο θα το περάσετε γύρω-γύρω με μαύρο κοτόν-περλέ με δελονιά γαζάκι στο χέρι. Και τα μονά σχέδια επίσης θα γίνουν με γαζάκι.

ΑΡΙΘ. 2 ΑΠΛΙΚΑΣΙΟΝ ΣΕΝΤΟΝΙ

Κεντιέται σε λευκό ύφασμα με απλικασιόν. Τους φιόγκους και το στρίψωμα με ρόζ, νίλ ή σάξ λινό φιλό. Το απλικάρισμα θα γίνει με άσπρο μπαμποκάκι. Το στρίψωμα μπαίνει διπλό. Τα πουά θα κεντηθούν με άνεμο στο ίδιο χρώμα που θα μεταχειρισθώτε για το απλικάρισμα.

ΑΡΙΘ. 3 ΠΑΙΔΙΚΟ ΣΕΝΤΟΝΑΚΙ

Αυτό το σχέδιο κεντιέται με δύο τρόπους: απλικασιόν ή πίσω δελονιά (ρίζα). Μπορείτε να το κεντήσετε σε άσπρο ύφασμα ή σε χρωματιστό με αντίθετους χρωματισμούς. Εάν μεταχειρισθώτε το σχέδιο για απλικασιόν, θα κεντήσετε το απλικάρισμα με ρίζα, για να είναι πιο στέρεο. Τα πουλάκια θα γίνουν με ένα χρώμα και τ' άνθρακια με διαφορετικό χρώμα. Οι σπόροι και τα πουά με το ίδιο χρώμα που θ' απλικάρετε τα πουλάκια. Το ματάκι θα γίνει ριζίτσα με το ίδιο χρώμα των λουλουδιών.

"Όλα τα σχέδια, σε κανονικό μέγεθος, των επιξηγήσεων της σελίδας αυτής δρίσκονται στο ερμάρτημα Κεντημάτων του προηγούμενου φύλλου στο τμήμα όμως που αναφέρεται στο τεύχος 55.

ΑΡΙΘ. 4 ΚΟΜΠΙΝΑΙΖΟΝ

Πολύ ωραίο σχέδιο για κομπιναιζόν. Κεντιέται σε κλωστή σιν ή ζωρζέτα μεταξωτή με πουάν-ντ' όμπρ και πολύ πουά άναβατό. Οι ρίζες των λουλουδιών γίνονται με πολύ γαζάκι στο χέρι. Το άκανόνιστο τέλειωμά του θα γίνει με λεπτό φεστόνι.

ΑΡΙΘ. 5 ΜΠΛΟΥΖΑ

Μπορντούρα κατάλληλη για λινό μπλούζα ή από ζωρζέτα μεταξωτή. Κεντιέται με δελονιά πλακέ. Τοποθετείτε κατόπιν στα δύο μπροστινά αυτή τη μπορντούρα στο κέντρον. Και άριστερά της μπορντούρας θα σχηματίσετε πολύ μικρά τάκια στο χέρι.

ΑΡΙΘ. 6 ΜΟΝΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

Συνέχεια των μονογραμμάτων μας: Γ. Δ. Γίνονται άπικασιόν, όπως αναφέραμε στο προηγούμενο τεύχος, στο τμήμα μας.

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ:

ΤΟ ΝΕΟ ΜΑΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ

που θα σας γοητεύση με τα θαυμάσια σχέδιά του για κάθε είδους κέντημα.

Οι παλιές κάλτσες

Η καλή νοικοκυρά θα έχει άσφαλώς στο πανέρι με τα «κουρέλια» της άκοτες κάλτσες, που δε μπορούν πια να μπαλωθούν και να φορεθούν. Δεν είναι όμως άχρηστες. Γίνονται κι αυτές διάφορα ωραία μικροπράγματα.

Διαλέξετε εκείνες που μοιάζουν πιο πολύ μεταξύ τους στο χρώμα. Αφού πλυθούν και στεγνώσουν, ξεφτάτε το επάνω άκρον τους, για να τις τεντώσετε καλά. Έπειτα, έτσι τεντωμένες, τις ανοίγετε με το ψαλίδι κατά μήκος και σπειροειδώς, από επάνω ως τη μύτη. Τις κόβετε κατόπιν σε λουριδάκια, όλα πλατεία ως ένα δάχτυλο. Τα λουριδάκια αυτά διπλώνουν μόνα τους και γίνονται ένα είδος κορδονιών, όχι σφιχτά, αλλά αρκετά στερεά.

Χρησιμοποιώντας τώρα ένα χοντρό δελονάκι μπορείτε να πλέξετε με το ανέξοδο αυτό υλικό πετσέτακια για τα βάσας, σάρτσες, μπινιέ, παιδικά παπούτσια του σπιτιού, παντόφλες, χαλάκια και χίλια δυά άλλα καριτωμένα πράγματα.

*ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ
*ΗΛΕΚ.ΚΥΖΙΝΕΣ
*ΗΛΕΚ.ΨΥΓΕΙΑ
*ΨΥΓΕΙΑ ΠΑΓΩ

ΣΤ. ΠΑΠΑΠΑΥΛΟΥ
ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 33

ΑΥΤΑ ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ...

Οι μάχοι της όμορφιάς

ΠΩΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΝΕΤΑΙ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΑ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΑ ΚΑΛΛΟΝΗΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ.—ΟΙ ΠΡΟΣΩΠΟΛΟΓΟΙ ΠΟΥ ΑΞΙΟΠΟΙΟΥΝ ΤΟΝ ΤΥΠΟ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΟΥΝ ΤΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ.

Της συνεργατίδός μας Δόμνας Σαρκοπούλου

Η αξιοποίηση του τύπου της γυναίκας όμορφιάς στο Παρίσι γίνεται από τους «ειδικούς»: προσωπολόγους. Στα ινστιτούτα των προσωπολόγων υπάρχουν διάφορα τμήματα:

Τμήμα για την συντήρηση και ανάδειξη της όμορφιάς του προσώπου και του σώματος.

Τμήμα συνεργασίας με αισθητικούς χειρουργούς.

Τμήμα μακιγιάζ.

Τμήμα κομμώσεων.

Στο πρώτο τμήμα υπάρχουν όλα τα σύγχρονα μέσα: τελευταίου τύπου ηλεκτρικά μηχανήματα, προϊόντα με δάσι τις τελευταίες προόδους της βιολογίας, και διάφορων ειδών λουτρά, όλα κάτω από ιατρικών έλεγχον, ώστε να φέρνουν τα καλύτερα αποτελέσματα. Καταπολεμούν την πλαδαρότητα των μυών του προσώπου και του λαιμού και κάνουν να σφίγγη το πρόσωπο, προλαμβάνουν το σχηματισμό του διπλού σαγονιού ή το εξοφανίζον, αν υπάρχει, όπως και τις πρόωρες ρυτίδες. Ίσοροπούν κάθε είδος επιδερμίδες. Έξοφανίζουν πανάδες, περιττές τρίχες, κρεατοελιές, ευρυαγγεία. Καταπολεμούν ριζικά τη νεανική ακμή με έσωτερική θεραπεία βασισμένη στις τελευταίες προόδους της ιατρικής έπιστήμης, συνδυασμένη με αισθητική θεραπεία, που φθάνει ως την αλλαγή της επιδερμίδος, για την εξοφάνιση των ουλών στις προχωρημένες περιπτώσεις. Άλλαγή επιδερμίδος γίνεται και σε περιπτώσεις προωρων ρυτίδων, λεκέδων κ.λ.π.

Απαλλάσσουν το σώμα από την κυτταρίτιδα γνωστή με το γαλλικό όρο «cellulite». που υπάρχει στις γυναίκες σε πολύ μεγάλο ποσοστό. Με τον τρόπο αυτό δελτιώνεται το κυκλοφορικό σύστημα, ανακουφίζεται το νευρικό και δίδονται οι ιδεώδεις αναλογίες σ' όλα τα μέλη του σώματος.

Στο τμήμα συνεργασίας με τους αισθητικούς χειρουργούς γίνεται πρώτα έπισταμένη μελέτη, ώστε η κάθε επέμβαση να άνωδείξη τον ιδιαίτερο τύπο της όμορφιάς της γυναίκας, που προκειται να την ύποστη.

Έτσι ξεφυτρώνουν μέσα σε λίγες μέρες κοκκίστικες μυτούλες, με έλαφρο άνασθηκωμά της ακρούλας, ή μύτες κλασικές ή όποιοδήποτε άλλον τύπου, πάνω σε πρόσωπα, που μόνον εξ αίτιας μιας κακοφτιαγμένης μύτης θα έμεναν ίσως για πάντα άχαρα.

Διορθώνεται το στήθος με μια μόνο ραφή στο κάτω μέρος του μαστού, ώστε να μη διακρίνεται κι' όταν ακόμη πρόκειται για χορεύτρια σε νυκτερινό κέντρο.

Αφαιρείται άριστουργηματικά το σίδημα των κάτω γειφάρων «:oches sous les yeux» με ραφή σύρριζα σχεδόν στα

ματόκλαδα, έτσι που να μη μένουν ίχνη.

Γίνεται όλικό «στίκωμα» του προσώπου «lifting» (αισθητική έγχειρηση για την εξέλιψη των ρυτίδων), χωρίς να αλλοιώνεται η έκφραση και με σφές σοφά κρυμμένες στα μαλλιά.

Για το τμήμα του μακιγιάζ μιλώντας περιληπτικά μόνο μια άμυδρότατη ιδέα θα μπορούσα να σας βοηθήσω να σχηματίσετε για την κομμογονία που συντελείται εκεί. Είναι το καθαυτό πεδίο δράσεως του «ειδικού», που κινείται μέσα σε πλήθος συγκεκριμένα και άφηρημένα μέσα στην προσπάθειά του να βοηθήσει μια γυναίκα να αξιοποιήσει τον τύπο της. Τάλεντο, πείρα, μορφοψυχολογία, διαίσθησις, τέχνη, όλα στην ύπηρεσία του σκοπού που επιδιώκει. Μελετώντας το σχήμα του προσώπου της τις τρεις ζώνες των χαρακτηριστικών της: μέτωπο — φρύδια, μάτις — μύτη, στόμα — πηγούνι, με τη βοήθεια της μορφοψυχολογίας, την μελετά σαν άνθρωπο, σα χαρακτήρα.

Προσπαθεί να καταλάβει αν είναι τύπος περισσότερο διανοητικός, συναισθηματικός ή σεξουαλικός ή ένα κράμα. Την βλέπει σαν ένα σύνολο κι' όταν συλλάβει τον ιδιαίτερο χαρακτήρα της όμορφιάς της, τότε άνω τη βοηθεί να έκφρασθί. Τότε τονίζει, έσκεπαίνει άπαλυνει ή μασκάρεται.

Δε θα ξεχάσω ποτέ την καταπληκτική εντύπωση μου από την πρώτη παρακολούθησή του προσωπολόγου Fernand Aubry στη δουλειά του! Είχε διαλέξει μια κοπέλλα, που με το πρώτο αντίκρισμα δεν ύποπτευόσουν σχεδόν τίποτε από τον καθαρό της τύπο. Πριν απ' όλα της ξεσκέπασε τ' αυτιά. Κι' είχε ωραιότατα μικρά κοκκίστικα αυτιάκια. Της το έπτε. Κ' εκείνη έσφινκα κοκκίνισε και τα μάτια της έβγαλαν σπινίθες. Μετά την άπαραίτητη αυτή ήθική τόνωση συνέχισε τη δουλειά του. Έργάστηκε μόνο στο μισό της πρόσωπο: τα μαλλιά, το φρύδι, το μάτι, το στόμα (άρχιτεκτονική γραμμών). Η κοπέλλα ήταν μεγάλη και οι γραμμές αυτές ήταν πεσμένες. Τις «άνεβασε» προσέχοντας διαρκώς τις αναλογίες. Πολλή ώρα άσχολήθηκε με το φρύδι. Για το φρύδι ό ίδιος λέει ότι είναι ή ύπογραφή του προσώπου. Με τις λεπτότατες διακυμάνσεις της γραμμής του έκφράζει το χαρακτήρα. Ύστερα άπασχολήθηκε με το σχήμα του προσώπου. Άνάδειξε ή «έφαγε» μάγουλο, μέτωπο κ.λ.π. (όγκους) και τέλος με βάσι το χρώμα των «ατιών κυρίας, και έπειτα της έπιδερμίδος και των μολιών, μελέτησε την άρμονία των κομωμάτων, που του χρειαζόταν για το μακιγιάζ.

Το αποτέλεσμα ήταν πως ή

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ ΚΑΠΕΛΑ

Πραγματικά άριστουργήματα έμπνεύσεως και έκτελέσεως τα φτερινά ανοιξιατικά καπέλα που παρουσιάζουν οι όίκοι καπέλων του Παρισιού. Προσφέρουμε στις άναγνώστριές μας μερικά απ' αυτά τα έκλεκτα δείγματα.

1.— Πρωτότυπη τοκίτσα από τουλά κόκκινο. Δυό ήμικυκλικές μπαντούλες σταυρώνουν πίσω. (Πωλέτ).

2.— Χαριτωμένο καλοκαιρινό καπελάκι σε χρώμα γκοί άνοιχτό. Στην κάθε πλευρά του έχει μια μαργαρίτα του ίδιου χρώματος (Κλωντ Σαιν Σύρ).

3.— Τόκα από ριγωτό ύφασμα γκρι και κίτρινο. Είναι έλαφρώς άνασθηκωμένο στα πλάγια και γαρνίρεται πίσω μ' ένα φιόγκο (Μαρί—Κριστιάν).

4.— Μικρό καπελάκι από ψάθα γκρι-ρόζ άνασθηκωμένο στα δυό πλάγια. Γαρνίρεται με μια μεγάλη δουαλέτα άσορτί (Κλωντ Σαιν Σύρ).

MIKY ΜΠ.
(Άποκλειστικός «Γυναίκα»)

κοπέλλα από τη δουλεμένη πλευρά του προσώπου παρουσίασε στοιχεία μάλλον τύπου πνευματικής γυναίκας, με μάτι γεμάτο θέληση και φρύδι ανθρώπου που σκέπτεται. Φάνηκε δεκαπέντε χρόνια νεώτερη.

Αυτός είναι και ο λόγος που συνανθώνται κάθε μέρα στα κομψότατα σαλόνια του πάνω από έξακόσιες γυναίκες και έρχονται άερόπορικώς στο Παρίσι από τις γειτονικές χώρες να μακιγιαριστούν για να παρευρεθούν σε δεξίωση το ίδιο άπόγευμα: ήθοιοι, πριγκήπισσες και άλλες γυναίκες προσωπικότητες, μα και ύπαλληλοι και έκπρωτοι όλων των κοινωνικών τάξεων συνανθώνται εκεί.

Κατά τις στατιστικές των ψυχολόγων τα 50% των συμπλεγμάτων κατωτερότητας που πα-

ρατηρούνται σε γυναίκες, όφείλονται σε λόγους έλλείψεως εμπιστοσύνης στον έαυτό τους. Πόσες γυναίκες δεν έέρουν πως είναι όμορφες, πως μπορούν να είναι όμορφες!! Γιατί γυναίκα άσχημη σήμερα δεν ύπάχει. Κάθε γυναίκα έχει την όμορφιά που έκφράζει το ιδιαίτερο προσωπικό της στυλ. Αυτή τη δύσκολη δουλειά, δηλαδή να συλλάβουν και να φωτίσουν τον ιδιαίτερο χαρακτήρα της όμορφιάς κάθε γυναίκας, έχουν αναλάβει οι προσωπολόγοι στην Ευρώπη, που πολλές φορές πρέπει να έχουν ιδιότητες μάγων.

ΔΟΜΝΑ ΣΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ
Διευθύντρια του Έπιστημονικού Ίνστιτούτου Αισθητικής Έρμου 21

ΤΟ ΓΟΙ ΓΑΛΛΙΔΕΣ ΑΙ ΧΟΗΤΕΥΤΙΚΕΣ;

ΑΡΙΣΤΟΙ... και γοητευτικές οι Γαλλίδες; Είναι χα το μοναδικό αυτό κράμα της ευφυΐας, της υπνιάδας, της χάριτος και της τσαχπινιάς που διαθέτουν, που τις έχει κάνει να είναι οι γυναίκες για τις οποίες μιλούν περισσότερο σε όλο τον κόσμο; Οι γυναίκες των άλλων χωρών τις αποκαλούν συμπεριτολόγες, υπερβολικές στη μόδα και στο μακιγιάζ. Οι άνδρες πάλι τις χαρακτηρίζουν έρεθιστικές, έξυπνες, σπιρτόζες, χαριτωμένες, γεμάτες θηλυκότητα.

Ας εξετάσουμε το πρόσωπο της συνθηθισμένης Παριζιάνας. Πολύ σπάνια είναι όμορφο ή με κανονικά χαρακτηριστικά. Αύτες είναι μόνον οι εξαιρέσεις του κανόνα. Το δέρμα της έχει συνήθως χρώμα λαδί και έχει τάση να είναι διαρκώς χλωμό. Τα μαλλιά της μπορεί να έχουν χάσει τη γυαλάδα τους, από τη χρήση των βαφών. Το σώμα της, πολύ συχνά, έχει κακές αναλογίες. Τα πόδια της είναι πολύ κοντά. Αλλά... η γενική εντύπωση που δίνει καθώς περπατά άνεδοκατεβαίνοντας τις Παρισινές λεωφόρους — είτε μεγάλη κυρία είναι, είτε μιντινέτα — είναι γοητευτική και χαριτωμένη, κάτι το πραγματικά μοναδικό στον κόσμο.

Η Παριζιάνα καταβάλλει σημαντική προσπάθεια για να παρουσιάσει τον εαυτό της με ενδιαιφέροντα τρόπο. Μελετά προσεκτικά τα ελαττώματα του προσώπου της και της σιλουέτας της. Αυτό είναι το μεγάλο μυστικό της.

Σε ηλικία — συνήθως — δεκαεπτά ετών, η δεσποινίς παύει πια να πλένει το πρόσωπό της με νερό και σαπούνι. Χρησιμοποιεί κολύβη για να καθαρίσει το δέρμα της και συχνά κάνει μασάζ σε ολόκληρο το σώμα της, για να διατηρήσει μαλακό το δέρμα.

Η μελαγχροινή επιδερμίδα της είναι ελαφρά γυαλιστερή. Αντιπαθεί το παχύ ματ μακιγιάζ που κάνουν τα αμερικανικού τύπου καλλυντικά χρησιμοποιεί — με αρκετή οικονομία — κρέμα και πούδρα. Η γραμμή του στόματός της — εν είναι ποτέ υπερβολική, αλλά η μάλλον λεπτή καμπύλη των χειλιών της τονίζεται πάντοτε με το πιο χτυπητό κραγιόν που μπορεί να βρει, και η Παριζιάνα φροντίζει ώστε το ίδιο αυτό χρώμα να επαναλαμβάνεται και σε κάποια σάοπα ή άλλο αξεσουάρ που έχει επάνω της. Προτιμά τα λιπαρά κραγιόνια που έχουν ελαστική βάση. Δεν βάζει — σχεδόν ποτέ — ούζ στα υαγούλά της.

Τα μάτια της — που είναι συνήθως το πιο όμορφο χαρακτηριστικό της — είναι πάντα το κέντρο του προσώπου της. Τα πλένει τακτικά, αφήνει τα φρύδια της αρκετά παχεία, αλλά πάντα με μια αρμονική ή ελαφρώς καμπύλη, λαδώνει τα βλέφαρά της, καθώς και τις βλεφαρίδες της.

Μετά τα είκοσιπέντε τους χρόνια, πολύ λίγες Παριζιάνες αφήνουν τα μαλλιά τους ελεύθερα — φλού — όπως συνηθίζουν τα ντενίζουν οι πολύ νέες. Τα έχουν κομμένα κοντά, ελαφρά μπριγιανταρισμένα και χτενισμένα σε τρόπο που ν' αφήνουν ελεύθερο το μέτωπο και τα αυτιά.

Ας είναι, λοιπόν, μερικά από τα μυστικά, στα οποία βασίζει την επιτυχία της εμφάνισής της η Παριζιάνα. Ίσως δεν εμφανίζετε μ' αυτά, ίσως νοσκετε ότι δεν θα σας ταίριαζε να τα χρησιμοποιήσετε κι' εσείς. Εκείνο, όμως, που πρέπει βασικά να συγκρατήσετε από το μικρό αυτό μάθημα γοητείας και χάριτος που σας δίνει η τυπική Παριζιάνα, είναι το συμπέρασμα. Εκμεταλλευθείτε όσο μπορείτε περισσότερο το καλύτερο χαρακτηριστικό σας και μην προσπαθήτε να καμουφλάρετε τις ατέλειές σας. Είναι δυνατόν να δώσουν στο πρόσωπό σας μιαν ανέλπιστη γοητεία. Ένετε το θάρρος, προσδιδίστε και να τονίσετε ποια είναι τα βασικά χαρακτηριστικά σας, αντί να προσπαθήτε να πιαστούμε — ή μάλλον να τα προσαρμόσετε — στο συνήθισμένο κοινό τύπο της ομορφιάς.

ΑΓΓΛΙΚΑ ΜΟΝΤΕΛΑ

Γελαία, μέσα στην καθαρότητα της γραμμής της, είναι η κομψότης αυτών των δυο αγγλικών μοντέλων από ύφασμα με οριζόντιες ρίγες. Το ντε-πριέ έχει πλατιά φούστα με φύλλα, μπόσκα στη ζακέτα και χαμηλό κομπίωμα στη βάση των στενών ρεδέρ. Αντίθετα το φόρεμα έχει φούστα ίσια με όρθιες εσωτερικές τσέπες ανάμεσα στις λαξές πέννες που μαλεύουν με πρωτοτυπία το πλάτος. Μανίκια τρία τέταρτα και φιδόγκρος στη ζώνη από βελούδο όμοιο με το βελούδο του γιανιά και της φάσας του μανικιού.

ΛΑΧΑΝΙΚΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

“Αν το ζωικό βασίλειο μας παρέχει τροφές θρεπτικές κι' ευχάριστες, το φυτικό μας προσφέρει αγαμφισθήτητα τα πιο αξιολογικά δώρα της φύσεως. “Αν οι φυτικές τροφές δεν έχουν τόσο μεγάλη θρεπτική ενέργεια, όσο οι ζωικές, περικλείουν όμως την ηλεκτρομαγνητική ενέργεια του ηλιακού φωτός, που το συγκρατούν μέσα τους συμπυκνωμένο, για να το δώσουν έπειτα ή σαν διταμίνη ή σαν ποικιλία άλλων βιολογικών παραγόντων, που αποτελούν το μεγάλο άγνωστο Χ των φυτών. “Ο Μπίρσερ Μπένερ τις ώνόμασε «ηλιακές τροφές» και ο Ντεμπού χαρακτηρίσε την ενέργειά τους «ζωντανή ύλη».

Δίνουμε μερικές πληροφορίες για τα λαχανικά της εποχής.

ΟΙ ΠΑΤΑΤΕΣ

Πρόκειται για ένα παλαιό λαχανικό που καταγεται από τη Νότιο Αμερική. Το εισηγάγον οι Ισπανοί στην Ευρώπη από το Περού και την Κολομβία στο 16ον αιώνα. Στην Ελλάδα οι πατάτες εισηχθήσαν από τον πρώτο της κυβερνήτη, τον Καποδίστρια, στα 1833. Ικανοποιητικά όμως μεγάλωσε η καλλιέργειά τους και η κατανώλωσή τους από το 1880, όταν ψηφίστηκε ο νόμος περί φυλλοξήρας. Στη Γαλλία και στη Γερμανία, για να επιβάλουν τις πατάτες στο λαό, αναγκάστηκαν, στα παλιά χρόνια, οι κυβερνήσεις να λάβουν άμεσα και αυστηρά νομοθετικά μέτρα.

Οι πατάτες είναι πτωχές σε λευκοματωειδείς ουσίες, περιέχουν όμως σημαντικές ποσότητες υδατανθράκων και περικλείουν αξιολογη θερμодυναμική ενέργεια. Περιέχουν επίσης λίγο ασβέστιο και σημαντική ποσότητα σιδήρου. Αλλά κυρίως οι πατάτες παρουσιάζουν το μεγάλο πλεονέκτημα να απορροφώνται άπλοστα από τον οργανισμό. Το λευκόμα τους απορροφάται κατά 70% και οι υδατάνθρακες τους, που είναι κυρίως αμύλο, σάκχαρο και δεξτρίνη, κατά 90%. Είναι επί πλέον περιεκτικότερες σε διταμίνες, κυρίως Β1 και C, αλλά και Α και Β2 και Δ.

Οι πατάτες διαιτητικά συνιστώνται στους καρδιακούς, στους νεφρικούς (κυρίως τους λευκοματωρικούς) και στους αθηρωτικούς με επικράτηση των ουρικών αλάτων, όχι δε και των θειικών (θρεαλουρικούς), στους οποίους βλάπτουν, γιατί περιέχουν αρκετό θειικό δξύ. Ο Μοσσε συνιστά να αντικαθιστούν οι σακχαροδιαβητικοί μ' αυτές το ψωμί, γιατί περιέχουν πολύ λιγότερους υδατάνθρακες.

Οι τηγανητές πατάτες βλάπτουν τα άτομα που πά-

σχουν από στομαχικά, ή έντερικά νοσήματα. Στην πρώτη περίπτωση πρέπει να δίδονται σαν πουρές και στη δεύτερη ή βραστές ή ψητές (σκέτες) στο φούρνο.

Ο Στέρνμπεργκ συνιστά να τις τρώνε οι άχρωταρες, οι πολυφαγίδες και οι παχύσαρκοι, γιατί χροταίνουν γρήγορα, ενώ δεν δίνουν σύγχρονα ανάλογα πολλή και πλούσι τροφή στον οργανισμό.

Από τις πατάτες μπορεί να συμβούν σοβαρότατες δηλητηριάσεις από σολανίνη. Γι' αυτό πρέπει να καθαρίζονται καλά και να πετιούνται τα «μάτια», τα φύλλα και τα πράσινα μέρη της σάρκας τους.

ΟΙ ΑΓΚΙΝΑΡΕΣ

“Ηλθαν στην Ευρώπη από την Ανατολή. Είναι από τα πιο πολυτίμα και τα πιο ωφέλιμα λαχανικά. Έχουν δε και σημαντική θρεπτική αξία, γιατί περιέχουν αρκετή ποσότητα λευκοματωειδών ουσιών.

Αλλά οι αγκινάρες έχουν και αξιολογική θρεπτική ιδιότητα. Είναι αντιπυρετικές. “Οφελούν άσυνανώνιστα στις παθήσεις του σπυκτιού. Είναι διουρητικές, εύκοιλες και τονωτικές. Είναι ακόμη αντιρρευματικές, αντιρρεθρικές, και αντιληθιασικές. Συνιστώνται δε και στους φυμικούς, σαν τονωτικές και αντιαιμοπητικές.

Οι αγκινάρες τέλος εθεωρούντο από την αρχαία εποχή και θεωρούνται και σήμερα σαν ένα εξαιρετικά αφοροδιακό λαχανικό. “Επαινέθηκαν δε και σαν γαλακταγωγές και μάλιστα δίδονται, γι' αυτό το σκοπό, τα φύλλα τους σαν τροφή στις γαλακτοφόρους αγελάδες.

ΤΑ ΛΑΧΑΝΑ

Δίνουν μάλλον δυσπεπτη τροφή. “Αν βρασθούν, ή μαγειρευθούν γίνονται πιο καλοχώνευτα. “Επειδή έχουν θειολευκωτικό συσθεσι, απορροφούν πολύ λίπος και γι' αυτό, όταν είναι πλούσια μαγειρευμένα, δίνουν θρεπτικώτατα μαγειρικά παρασκευάσματα. Σαν τουροί επιστεύδουν την αφομοίωση των λιπαρών ουσιών. Είναι όρεκτικά, σαν διεγερτικά δε αντιδρούν κατά

ΤΑ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ.

Κάθε εποχή, οι μεγάλοι δημιουργοί της μόδας μας παρουσιάζουν μια σειρά από σχέδια και μοντέλα, άλλα από τα οποία είναι σχεδιασμένα από τους ίδιους και άλλα είναι σχεδιασμένα από τους βοηθούς τους ή από έ-

λεύθερους σχεδιαστές και εγκατεστημένα από τους ίδιους. Έκτος όμως από τα πολυάριθμα αυτά σχέδια, που παρουσιάζονται με τη φέρμα των μεγάλων ραπτών και κάνουν γρήγορα το γύρο του κόσμου, υπάρχουν φυσικά και άπειρα

ἄλλα πύ. ζωγραφίζονται μέν
 ἄλλα δὲν ἐγκρίνονται καὶ ἑ-
 θετηθῶν καὶ νὰ παρουσια-
 σθοῦν στὸ μεγάλο κοινὸ σάν
 μοντέλα τῶν γνωστῶν οἰκῶν.
 Μερικὰ ἀπ' αὐτὰ τὰ «εὐχὲν»
 κεκριμένα σὲ σχέδια

δὼ, σχεδιασμένα ὅλα ἀπὸ
αὐτοῦ καλλιτέχνες ποὺ φιλοδο-
ξοῦν νὰ παροῦν κι' αὐτοὶ ἐν-
μέσα θεοῖς στὴ γὰρ
τῶν γυναστῶν πιά εἰσαγα-
γῶν συνδέλων των. Καὶ ἐ-
ναι γεγονός πὼς δὲν μπο-
ροῦν νὰ ἀντιπαραστή-
ναι τοὺς ἀνθρώπους καὶ οὐ
καὶ τὴν ἀστυπία, οὔτε τὴν πνεύ-
ματι.

της «μέθης των σιτίων» (νάρκης από τὸ φαγητό). Γι' αὐτὸ τὸ λόγο σκόπιμο εἶναι νὰ δίνεται ἡ σάλατα τους, καὶ τὸ μεσημεριανὸ γεῦμα, στοὺς μαθητὰς καὶ στὶς μαθήτριες, γιὰ νὰ μὴ νυστάζουν κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ἀπογευματινῶν μαθημάτων. Ἔτσι καὶ τὸ μάθημα ἐξελησσεταὶ πρὸ ἡμέρας, γιατί οἱ μαθηταὶ καὶ οἱ μαθήτριες δὲν θορυβοῦν, πράγμα συνήθεστατὸ τὸ ἀπogεῦμα, ἔνεκα τῆς «μέθης» τοῦ μεσημεριανοῦ φαγητοῦ.

Ἄλλὰ καὶ κατὰ τῆς μέθης τοῦ οἰνο-
πνεύματος ἀντιδρῶν τὰ λάχανα, σάν τέ-
τοινα δὲ ἦταν γνωστὰ καὶ στοὺς Ἀριστοτέ-
λη. Ὁ Ἀθηναῖος ἀναφέρει, ὅτι οἱ Αἰγύ-
πτιοι, πρὶν ἀπὸ τὰ ἄλλα ἐδεσμένα ἐτρω-
γαν λάχανα, γιὰ νὰ μὴ μεθάν. Ὁ Γαλι-
νὸς ἔχει ἐπισημάνει τὰ λάχανα κατὰ τῆς λέ-
πρας. Ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους ἀκόμη χρόνους
ἐτρωγαν τὰ λάχανα βρασμένα, σάν προ-
φυλακτικὰ ἀπὸ τῆ βρογχίτιδος τῆς φωνῆς.
Διάφοροι πάλι παλαιοὶ γιατροὶ τὰ συνι-
στούσαν σάν ἀντιδυσεντερικά. Ὁ Ἱππο-
κράτης τὰ ἀντιστρεῖ σάν ἐναιμία, γιὰ νὰ
γὰ καὶ θερμαντικά. Ὁ δὲ Κάτων τὰ θεω-
ροῦσε σάν πανάκεια καὶ ὑπεστήριζε, ὅτι
χάρη σ' αὐτὰ οἱ Ῥωμαῖοι ἐπὶ ἐξάκωσιν
χρόνια δὲν ἐλάβαν ἀνάγκη γιατροῦν.

Ἐκεῖνο πού εἶναι γεγονός—χωρίς αὐτό
νά ἀποκλείῃ ἀπόλυτα τὴν ἀλήθεια τῶν Ι-
σχυρισμῶν τῶν παλαιότερων παρατηρή-
σων—εἶναι ὅτι τὰ λάχανα εἶναι ἕνα ἐξαι-
ρητικό λαχανικό, περιέχουν δὲ κάλιο, νά-
τριο, ἀσβέστιο, σίδηρο καὶ φώσφορο. Εἶ-
ναι ἐπίσης ἐξαιρετικὰ βιταμινούχα. Περιέ-
χουν δὲ ἀκόμη φυράματα καὶ γλυκοπιδες.
Συνιστῶνται κατὰ τῆς χλωρώσεως, τῆς
φυματίσεως, τοῦ ραχιτισμοῦ, τῆς πρῶ-
της ἀναπτύξεως, ἐπίσης δὲ κατὰ τὴν ἐγκυ-
μοσύνη καὶ τὴ γαλουχίαν, ἂν καὶ υπάρχουν
ἄλλοι ἐρευνῆται ποὺ υποστηρίζουν τὰ λά-
χανα σὰν ἀντιγαλακταγώγα. Τὰ λάχανα
ἀπαγορεύονται στοὺς ἀρθρικούς (ὀδα-
λουρικούς), στοὺς λιθιασικούς καὶ στοὺς
δυσπεπτικούς.

ΤΑ ΚΟΥΝΟΥΠΙΔΙΑ, ΜΠΡΟΚΟΛΑ ΚΤΤ.

Ἔχουν περίπου τὴν ἴδια φύσι μὲ τὰ
λάχανα. Δὲν ἔχουν ὅμως τόσο στυμντικές
ἰσχυρικές καὶ ὑγιεινοδιαιτητικές ἰδιότητες.
Στὸ στομάχι εἶναι λίγο ἐλαφρότερα ἀπὸ
τὰ λάχανα.

ΤΑ ΚΟΚΚΙΝΟΓΟΥΛΙΑ

Τὰ κοκκινογούλια, τὰ πατζάρια ἢ γου-
λιά καὶ τὰ σέσκουλα εἶναι φυτὰ τοῦ ἴδιου
γένους. Ἔχουν μικρὰ θρεπτικὴ ἀξία. Ἀλ-
λὰ εἶναι εὐκόλιστα, δροσιστικά καὶ μαλα-
κτικά. Τὰ συνέστησαν καὶ κατὰ τὴν νοση-

μάπων του σηκοτιού. Ἄν φαγωθοῦν ὁμοῦ
σὲ μεγάλη ποσότητα εἶναι θανατοφόμαχα.
ΤΟ ΚΟΛΟΚΑΤΣΙ

Πρόκειται γιὰ τὸν «ἡλιάν» τὸν κοινω-
δυλὸρρίκον, πού ἔχει πολλὰ λαϊκὰ ὀνο-
μασίαι (καλοκάσι, καλοκάσι, καλοσά-
σι, πορτοκαλοκάσι, κολοκασσοῦδι, μυρμη-
νάρας καὶ ὅσμη λίγο ναυτιῶδη. Δὲν κα-
ταναλίσκειται πολὺ στὴν Ἀθήνα. Εὖν κα-
ὶ ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος τὴν χρῆσι, ἐνῶ κα-
ὶ κοινῇ. Εἶναι πολὺτιμο λαχανικόν, περὶ-
χει δὲ τρυφικά, ὄπλικά, κητρικά, φωσφο-
ρικά καὶ βελικά ἄλατα. Εἶναι διουρητικόν
καὶ ἀξιοσώστατο στοὺς ἀσθματικούς
στοὺς ρευματικούς. Ἐπίσης συνιστάται
στοὺς νεφρικούς καὶ ἰδιαίτερα σ' αὐτοὺς
πάσχον ἀπὸ οὐραιμία, ἕνεκα τῆς ὅσου-
τος περιεκτικότητος σὲ λευκοματώσους
οὐσίες. Ὁ Ντομόν ὑπέδειξε τὴν χρῆσιν
ποιοῦν τοῦ ἀπὸ τοὺς σακχαροδιαβητι-
κούς, γιατί δίνει στὸ σῶμα θερμότητα
χωρὶς νὰ αὐξάνῃ τὴν σακχαρουρία.
Τέλος ἀδείξει νὰ ἔχη τὴν προτίμησιν
τὴν ἐκτίμησιν τῶν δυσπεπτικῶν καὶ
περιέχει πολλὴν κυτταρίνη (εὐλῶν, γιατί δὲν
καὶ ἡ σύστασί του εἶναι μαλακή.

Η ΓΛΥΚΟΠΑΤΑΤΑ
Είναι ένα λαχανικό εύστομαχο, ελαφρό και πλουσιώτατο σε άμυλο. Όπως και οι καυτοί, είναι άξιοσυστατα ει-
διατολογικής άπόψεως. Έχει άκόμη άπο-
φρές καθαρτικές ιδιότητες.

Η ΚΑΠΠΑΡΙ

Χρησιμοποieiται κυρίως σαν τουριστική, Είμαι άριστο τουριστικό της άδεικής έκκρίσεως, άφροδισιακή και εμμηναγωγός. Συγκρίνεται κατά των εντερικών σκαλίων. Συγκρίνεται παράστων. Επίσης κατά των αιμορροΐδων και κατά της διογκώσεως των σπινθηρίων.

ΤΑ ΡΑΠΑΝΑΚΙΑ

Είναι όρεκτικά. Δυσπεπτικά όμως για πολλά στομάχια και όχι σπάνια γαστροεντερίτιδες. Θεωρούνται προκα-
θηκικά και αντιδυσπνοϊκά και γι' αυτό το νερό των ώμων ραπτανιών, με ζάχαρη, δι-
δίδεται κατά του κοκκίτου. Έχουν επί-
σης αξιόλογες διουρητικές ικανότητες.
Εκτιμήθηκαν δε άλλοτε και σαν λιθοθρι-
πτικά (ότι αποτρέπουν τους λίθους του
νεφρού). Κάποτε όμως ερεθίζουν τους νε-
φρούς, είναι δε ένδεχόμενο να τών τών
συν και αιματουρία, όταν προκαλέ-
σουν πού θα καταναλωθή είναι η ποσότης
Συνιστάται με έμπιστοσύνη στα άρρωστα
κά άτομα, εφ' όσον τα γυναικεία κα-
ταστάσιμα είναι καλά.

στομάχι τους. Τέλος τα ραπανάκια π
χουν μεγάλες ποσότητες βιταμίνης C
γι' αυτό έχουν αξιόλογη αντιοξειδω
ικανότητα. ΚΙΝΗ ΚΟΛΟΚΥΘΑ

[illegible]

Πρὶν καὶ τὸ σαλατικό εἶναι
δεταί ρετσίνολας ἀπὸ καταπραϊν...

Τὸ εὐγευστόν σου ἀγαπᾷ ὁ Θεὸς
στικό, διουρητικό, στὰ ὑπερευαίσθητα
Φελεῖ στὰ νεφρικά, ἔξασφαλίζει
στὰ ὑστερικά άτομα, τῆς ταχυκαρδίας
ἵπνο. Ἀντιδρά, χολαγωγὸ καὶ γασ-
τρικό, εὐσταθίζεται στὰ άτομα πρὸς
Εἶναι εὐσθητικὸν ἰδιοσυγκρασίας, ἢ
καταγωγὸ. Θεωρεῖται ὑπερσυστάσιο.
νικὸ καὶ συνιστᾷ ὁ μαρουλόσπορος.

... και ...
... σχετίζονται ...
... είναι ...
... πόρτες ...

ΟΙ ΕΥΛΙΝΗ

Η ΑΝΟΙΞΙΣ ΣΤΗ ΜΕΣΟΓΕΙΣ
ΙΤΑΛΙΚΗ ΜΟΔΑ

Η Ιταλική μόδα παρουσιάζει τελευταία εκπλήξεις δημιούργωντας πρωτότυπα και ωραία μοντέλα. Δημοσιεύουμε δυο από αυτά, που οφείλονται στο ραπτικό οίκο Φερρέρο. Είναι και τα δυο από μάλλινο ύφασμα πτί - καρό, άσπρο και μαύρο.

Ἐπάνω: Ρομπ ταγιέρ σὲ
τοια γρομμῆ. Στρίλζεται μὲ
δύο μεγάλα ρεδέρ σὲ τύπο τα-
γιέρ, πού πλασιάζουν ἓνα ἀ-
νοικιότατο χιλιεὶς ἀπὸ ἄσπρο πι-
κέ, μὲ μύτες πού προεκτείνουν
μέσα ἀπὸ τὴ μέση.

Κάτω: Φόρεμα σε τύπο ρόμπι-μαντό με μακρύ μανίκι έφαρμοστό στον πήχυ του χε-

MARIA BALEFSKA

Η ΜΙΚΡΗ ΠΟΛΩΝΕΖΑ ΠΟΥ ΚΑΤΕΚΤΗΣΕ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΑ

Βον

—Μα ποιά είναι αυτό το πρόσωπο; Δεν άκουσα άλλη φορά να γίνεται λόγος γι' αυτήν.

—Και βέβαια δεν άκουσατε, αφού βλέπετε τόσο λίγο κόσμο. Ρωτάτε ποιά είναι η Γκιλμπό; Μια άσημαντη κατά τα άλλα κοπέλλα. Ή μητέρα της είναι από την Ιρλανδία. Είναι τρία χρόνια τώρα που εμφανίστηκε στα παρισινά σαλόνια. Είχε μερικές περιπέτειες με τον Μυράτ, τον γαμπρό του αυτοκράτορα, αλλά η γυναίκα του ή Καρολίνα του έδωσε να καταλάβει. Κατόπιν εμπλέκε με κάποιον άλλον. Τώρα την πήρε στην υπηρεσία της η Ίωσηφίνα. Καταλαβαίνει ότι μια νέα τέτοια διαγωγή είναι έτοιμη να κάνει ό,τι της ζητήσουν, φυσικά όχι χωρίς αντάλλαγμα.

—Σας ευχαριστώ, κύριε, είπε η Μαρία, που είχατε την καλωσύνη να με είδο-ποιήσετε. Θα σας το χρωστάω χάρη. Μά δεν μπορώ να πιστέψω ότι είναι δυνατόν τέτοιες γυναίκες να έλκυσουν τον αυτοκράτορα. Τον ξέρετε, ασφαλώς καλά, μα τον ξέρω κι' εγώ καλύτερα. Κι' έχω περισσότερο από σας εμπιστοσύνη στην άγαστη του προς μένα.

Ο Φουσε άφινει έναν αναστεναγμό.

—Είναι άντρας, κι' οι άντρες αφιόνονται να παρασυρθούν συχνά από άλλους περιπτώσεις. Βέβαια, ο αυτοκράτορας σας αγαπά πάρα πολύ. Έως σήμερα, όμως, δεν ήταν ποτέ πιστός. Γρήγορα ξεχνάει τις γυναίκες που είχαν τραβήξει την προσοχή του... Σας ζητά συγγνώμη που σας μιλά έτσι, μα το κάνω για το συμφέρον σας. Ή Ίωσηφίνα, κάθε φορά που έβλεπε τον άντρα της να έρωται μια γυναίκα, έκανε το πλάνο ώστε αυτός ο δεσμός να μη κρατήσει πολύ... Είναι τόσο βαρεία η πείρα της από το Ναπολέοντα! Τον ξέρει κατά βάθος, πολύ καλύτερα από μένα, πολύ καλύτερα από σας. Με μια λέξη, με μία χειρονομία, τον κάνει ν' απείσχει και ν' απογοητευθεί. Για να κρατήσετε κοντά σας τον αυτοκράτορα, έχετε τα ιερά σας, τη χάρη σας, την εξουσία σας, χίλια ψυχικά και σωματικά χαρίσματα, που αγνοείτε κι' εσείς η ίδια. Είναι όμως αρκετά αυτά για ν' αντιμετωπίσετε τις παγίδες που σας στήνει η αυτοκράτειρα;

Η Μαρία άκουσε τον ύπουλό με μεγάλη προσοχή. Τα λόγια του τη λυπούν μα δεν την πληγώνουν. Ο Ναπολέωνας την έχει συνθησίου στις σκληρές εκφράσεις. Παρά τη λεπτή της εμφάνιση, είναι γυναίκα με θάρρος.

—Κύριε κόμη, απάντησε ήρεμα, δεν καταλαβαίνω γιατί η αυτοκράτειρα θέλει το κακό μου. Ξέρω ότι είμαι ένοχη απέναντί της, λιγότερο ίσως απ' ό,τι πιστεύει αυτή, γιατί, τέλος πάντων, δεν της πήρε το Ναπολέοντα. Από καιρό τώρα δεν ρα το Ναπολέοντα. Είναι όμως φυσικό να μη με της άνηκε. Όταν δέχθηκα να εμφανισθώ στην αυλή, έσφαλα κι' είμαι αποφασισμένη. Ανάγκασα, έσφαλα κι' άλλη φορά για να νη να μη παρουσιασθώ άλλο περισσότερο. Μή την κάνω να θυμώσει περισσότερο.

—Επιτρέψτε μου να σας πω, ότι σ' αυτό δεν έχετε δίκαιο.

—Όχι, δεν θα παρουσιαστώ άλλη φορά. Αυτή η κατάσταση μου είναι δύσκολη. Δεν με συγκινούν καθόλου τα κοπιώματα των παλατιανών. Μου άρκει ν' αρέσω στον αυτοκράτορα. Ή, αν θέλω να γίνω κατ' ενοχή απέναντί της. Δεν θέλω να γίνω έχθρα της.

—Η Ίωσηφίνα δεν είναι από κείνες που λησμονούν... από τη διαγωγή μου ότι δεν έχει να φοβηθεί τίποτα από μένα. Ελπίζω ν' αλλάξει γνώμη.

—Επιτρέψτε μου ν' αμφιβάλλω, κόμισσα. Στη στάση σας η Ίωσηφίνα δεν θα δει παρά υποκρισία. Κατά βάθος είναι πολύ μοιχρή. Αν δεν τη συνιρίψετε, θα σας συνιρίψει. Θα χρησιμοποιήσει το πλάνο έναντι σας, ακόμα και τη σιωπή σας... Ο μόνος τρόπος για να προστατεύσετε τον εαυτό σας είναι να την αντιμετωπίσετε και να χτυπήσετε πρώτη.

—Μα τι μπορώ να κάνω!

Η φωνή της έχει ένα ελαφρό τρεμούλιασμα. Τα δάκρυα είναι έτοιμα να ξεσπαστούν στα μάτια της.

Ο Φουσε τσαβίζει την πολυθρόνα του πιο κοντά της:

—Τι μπορείτε να κάνετε; Πολύ λίγα πράγματα. Είσατε τρομερά καλή. Μά μπορείτε να καταφέρετε τα πάντα μαζί μου. Κι' εγώ θέλω να σας βοηθήσω μ' όλες μου τις δυνάμεις, μ' όλη μου την καρδιά. Βρίσκει στην ίδια θέση με σας: η Ίωσηφίνα θέλει την αποκοπή μου. Ανάμεσα σ' αυτήν και σε μένα δεν χωράει κανένας συμβιβασμός. Έχουμε κηρύξει ό ένας στον άλλο τον πόλεμο. Αν δεν την απομακρύνω θα με διώξει. Δύο χρόνια τώρα εργαζόμαι για το διαζύγιο. Πολλές φορές παρ' όλο που φτάσω στην επιτυχία, μα η Ίωσηφίνα επεκράτησε πάλι. Ήμουν μόνος, δεν είχα κανένα να με βοηθήσει κοντά στο Ναπολέοντα: η πόλη ήταν άδεια. Σήμερα, αν θέλετε, αν με βοηθήσετε κι' ακολουθήσετε τη συμβουλή μου, εγγυώμαι για το αποτέλεσμα. Πριν από ξη μήνες η αυτοκράτειρα θα έχη φύγει από τη μέση. Ο Ναπολέωνας έχει κουραστεί από τις ζηλιές της, τους ύπουλους τύπους που την περιβάλλουν και τις σπατάλες της. Δεν θα είναι δύσκολο να ωθήσουμε τον αυτοκράτορα προς αυτό το δρόμο. Ένα γεγονός εξ' άλλου μπορεί να επιταχύνει τη λύση: αν αποκτήσετε ένα παιδί, η πτώση της Ίωσηφίνας θα είναι άμεση.

Ο Φουσε έπαιξε αυτή τη φορά μ' άνοιχτα χαρτιά. Μα πώς θα πάρη η Μαρία τα λόγια του; Θα δεχτή την προσφορά του; Στην αρχή η Βαλέφσκα φαντάζει σά να μη καταλαβαίνει κι' απαντάει μονάχα στα τελευταία του λόγια:

—Τί θα μου δώση παρα πάνω απ' ό,τι έχω αυτό το διαζύγιο; Θά μ' αγαπήσει περισσότερο ο αυτοκράτορας; Ή παραμεριάζει η αυτοκράτειρα να έχω ίσως περισσότερο επιρροή πάνω στο μυαλό του από την παρούσα αυτοκράτειρα. Θα την αποζητούσε και τότε θ' άνηκε λιγότερο σε μένα.

Απάντησε έρωτευμένης γυναίκας, που δεν παρατηρεί παρά μόνο τον έρωτά της. Παρά τη συνθησίου αυτοκυριαρχία του, ο Φουσε δεν μπορεί να καταπνίξει την ταραχή του:

—Μα παιδί είσατε; αναφωνεί, μ' έντονο σχεδόν ύφος. Αν φύγη η Ίωσηφίνα, η θέσι στο θρόνο πλάι στο Ναπολέοντα αδειάζει. Θα γίνετε αυτοκράτειρα, των Γάλλων, Βασίλισσα της Ιταλίας, Μαρία Βαλέφσκα!

Χλωμή από συγκίνηση, η Μαρία σηκώνεται και λέει:

—Εγώ αυτοκράτειρα; Μα το σκεφθήκατε;

—Δεν σκέπτομαι παρά αυτό, απαντάει ο Φουσε, που ξαναβρήκε πάλι την ηρεμία του.

Εκείνη ξανακάθεται ζαλισμένη. Δεν είχε σκεφθεί ποτέ τέτοιο πράγμα. Το γυναικείο ενστικτώδες ωστόσο την ώθει να ρωτήσει σχεδόν άμεσα:

—Καταλαβαίνω γιατί θέλετε τον πτώ-

ση της αυτοκράτειρας. Τι θεός δίνει θα υπάρξη από το να πάρω τη θέση της;

—Το μόνο θεός θα είναι ο ίδιος που για αυτοκράτειρα μιλάει οίλη κι' εγώ έχω. Κι' αυτό το θεός θα είναι η τύχη. Ω, κυρία μου, δεν ξέρετε τίποτα. Μπορεί να δημιουργηθεί ένα γεγονός! Σκεφθήτε τί θα έκανε ο Ναπολέωνας αν ήταν εύτυχισμένος και δεν στο σπίτι του, περιτριγυρισμένος κληρονόμους κι' επωφελημένους από πείρα ενός ύπουλου σαν και μένα; Ήτοι, έπειτα χρόνια έλκυα τα μάτια Γαλλίας και ξέρετε τί θέλει η Μεγαλειότηά του. Θά μπορούσε ν' αλλάξει ή και η μοίρα της Ευρώπης!

Ακολουθεί μια βαρεία σιωπή. Ο Φουσε χαϊδεύει τις άραιες φαβορίτες του, ριμμένε, τρέμονες μέσα του από ανησυχία, τη λέξη που θα επισφραγίσει τόσο πολύτιμη γι' αυτόν συμφωνία. Τον ξαναβρίθει στην απόμυση του. Μια στιγμή η Μαρία δέ διατάζει να απορρίψει τις προτάσεις του. Μα είναι ναίκα νέα, ντροπαλή και δε θέλει να δειμιόνη από την απάντησή σ' ένα πανικό άνθρωπο, που στο κάτω-κάτω, ό,τι κάνει από ενδιαφέρον προς αυτήν, αν του λείπει η διακριτικότητα δεν του πει ωστόσο ο σεβασμός.

Τέλος λέει με τη γλυκεία της φωνή: —Αυτά είναι όνειρα, κύριε κόμη. Ελπίζετε ότι θα κάνω ποτέ τίποτα γι' αυτό; Μπορώ την πραγματοποιήσι τους. Σίγουρα υπόχρεη για τα τόσο καλώς για μένα σχέδιά σας, μα δεχάτε ότι ή μου είναι δεμένη μ' ένα δεσμό που σ' ανυπερβλήτο εμπόδιο σ' αυτά τα σχέδια. Υπάρχει στην Πολωνία ένας έντιμος θρωπός που μου χάρισε τ' όνομά του. αυτόν τον άνθρωπο έκανα ένα μεγάλο κό. Αν θέλω να με χωρίσω απ' αυτόν το αξίζω. Μα δε θα ζητήσω εγώ διαζύγιο για να του προξενήσω καινούργια και ν' αύξησω το σκάνδαλο γύρω από διάσπηση οικογένειας. Επί πλέον, ένα τοιο διαζύγιο δεν θα ήταν παρά μόνο λικτικό, και παρ' όλο τις άμειρες μου ελπίδες, πολύ καλή καθολική, ώστε ν' αρκεί αυτό. Όσο θα το θέλη ο κόμης, θα μείνη Μαρία Βαλέφσκα, σύμφωνα με τους νόμους και τις έντολές της Εκκλησίας.

Από τη σταθερότητα αυτής της απάντησής, ο Φουσε καταλαβαίνει ότι το παιχνίδι είναι χαμένο. Προσπαθεί ωστόσο να πωλήση ακόμα:

—Αν ο αυτοκράτορας ήθελε να σ' κάνει γυναίκα του, είμαι βέβαιος ότι θα φέρνατε αντίρρησης. Τα εμπόδια τα όποια μιλάτε δεν είναι ανυπερβλήσιμα. Αν κράτησε αυτή τη στάση ο κόμης Βαλέφσκι το έκανε για το συμφέρον της τριβας του. Κι' ασφαλώς θα έβλεπε χαρά του μια Πολωνίδα ν' ανεβαίνει στο θρόνο της Γαλλίας. Όσο για την Εκκλησία, δεν είναι δύσκολη η πρόβλεψη: ό πας δεν θα τολμήση ν' άρνηση τη λύση γάμου σας...

Και κατόπιν, καθώς μια ιδέα του έλκυε στο μυαλό:

—Εσείς που αγαπάτε τόσο πολύ την Πολωνία, κόμισσα, δεν βλέπετε, ότι υπερβολική μετριότητα της άρκει το μέσο ν' αποκτήσει πάλι την ελευθερία της. Ό,τι δεν θα κάνει ο Ναπολέωνας το φοβόμαι — για τη φίλη του, θα έκανε για τη σύζυγό του, για τη μητέρα των παιδιών του, ιδίως αν κανένας του υπέβαλλε την κατάλληλη στιγμή.

Ο αυτοκράτορας μου υποσχέθηκε, κύριε, και θα περνώ, χωρίς να τον π-

σω, να πραγματοποιήση τις υποσχέσεις του.

—Ο αυτοκράτορας πολλά υποσχέται. Μεταξύ μας — κι' ο Φουσε παίρνει ένα ύφος ειρωνικής εκμυστηρεύσεως — μπορούσε στο Τίλσιτ να επιτύχη περισσότερα πράγματα για τους συμπατριώτες σας. Αν παρουσιαστή καινούργια εύκαιρία, τον επόμενο χρόνο, κανένας πόλεμος, παραδείγματός χάριν, με την Αυστρία, που προβλέπω — δεν πρέπει ν' αφεθή να διαφύγη.

—Δε θέλω να πιέσω τον αυτοκράτορα. Αν πρόκειται ν' αναστηθή η Πολωνία, κι' αυτός είναι ο πιο ακριβός μου πόθος — θα έδω και το αίμα μου για την πραγματοποίησή της — δε μπορεί να είναι το αποτέλεσμα μιας έντριγκας. Τα πεπραγμένα της είναι γραμμένα κεί πάνω και οι υπολογισμοί των ανθρώπων δε μπορούν να επιφέρουν καμιά μεταβολή.

—Όλα μπορούν ν' αλλάξουν, κυρία μου, όταν θέλ η κανείς.

Η Μαρία Βαλέφσκα ανορθώνεται με μια έκφραση αποφασιστικότητας στο πρόσωπό της:

—Κύριε, λέει, πρέπει να τελειώνουμε. Δεν έχουμε τίποτ' άλλο να πούμε κι' αυτό το θέμα, όπως το καταλαβαίνετε, μου είναι δύσκολο. Ας αφήσουμε αυτές τις χίμαιρες. Δε μπορούν να κάνουν καλό ούτε σε σας ούτε σε μένα, κι' αν η Μεγαλειότηά του τους τις πληροφορήθη, θα θυμώσει. Σας ευχαριστώ για το ενδιαφέρον σας.

Στη ζωή μου θα συμβή ό,τι έχει όρισει ο Θεός. Ο αυτοκράτορας θα μου μείνη αφοσιωμένος ή θα με εγκαταλείψη. Αν πάω να μ' αγαπάη θα γυρίσω στη μητέρα μου στην Πολωνία, και θα ζήσω, χωρίς να παραπονούμαι, με την ανάμνηση της αγάπης του. Μα δε θα κάνω τίποτα για να τον κρατήσω κοντά μου παρ' όλο τη θέλησή του.

Ας κάνει η αυτοκράτειρα ό,τι νομίζει. Είναι ζήτημα που αφορά αυτήν και τη συνειδήσή της. Από το στόμα μου δε θα βγί ούτε μια λέξη για ν' απομακρύνω από αυτήν τον Αυτοκράτορα. Ό,τι και να λέτε για το διαζύγιο, ο Ναπολέωνας θα στενοχωρηθή, το ξέρω. Κι' εγώ δε θέλω να κάνω τίποτα που να τον λυπήσει. Έχει ήδη αρκετές σκοτούρες ώστε δεν χρειάζεται να του προσθέτουν κι' άλλες εκείνοι που τον αγαπούν.

Ο Φουσε σηκώνεται, παίρνει το καπέλο του:

—Προτιμάτε λοιπόν τη σημερινή κατάσταση; Είναι αντάξιά σας; Είναι αντάξια ενός Ναπολέοντα; Θέλετε να μείνετε υποταγμένη στη μοίρα, τη στιγμή που μια ανάσες σύζυγος μοιράζεται μαζί του το θρόνο; Αν αυτή η γυναίκα μείνη εκεί που είναι, σας το λέω, η αυτοκρατορία είναι χαμένη.

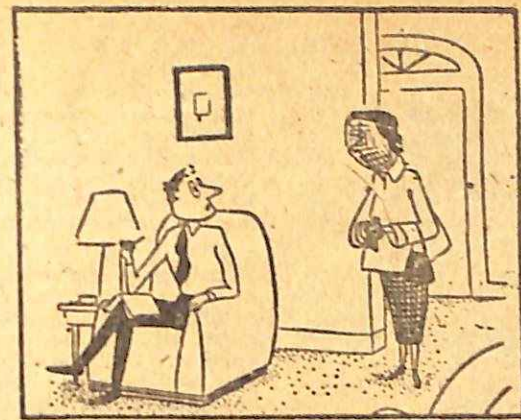
Δε, κουνιέται καθόλου, έχει τα μάτια του στηλωμένα πάνω στον πρασινομάυρο κύκλο του χαλιού. Ελπίζει ότι με τα τελευταία αυτά λόγια θα σπάση την αντίστασή της νέας γυναίκας. Μα η Μαρία δεν απαντάει. Μένει κι' αυτή όρθια και βουδή απέναντί του.

Τότε ο Φουσε, αποφασίζει να δώλη τέρμα στη συζήτηση:

—Λυπούμαι για την απόφασί σας, κυρία μου, αλλά όμολογώ ότι σας τιμάει και δείχνει την ευγένεια των αισθημάτων σας. Μια λέξη όμως ακόμα. Η αλλαγή αυτή στην οποία σεις δε θέλετε να πάρετε μέρος θα γίνη παρ' όλο γενναίωφρον επιφυλακτικότητά σας. Είναι αναπόφευκτη.

Η σωτηρία του Ναπολέοντα, η γαλήνη της πατρίδας μας το επιβάλλουν, και θα έρσασθ' γι' αυτήν. Όταν πραγματοποιηθή το διαζύγιο, θα δούμε ποιά θα είναι η συνέχεια. Για σήμερα δεν σας ζητώ παρ' ένα πράγμα: να μου επιτρέψετε να εξακολουθώ να σας υπηρετώ υπηρετώντας τον αυτοκράτορα... Σας βεβαιώνω ότι είμαι ο πιο αφοσιωμένος από τους φίλους σας.

Στο σημείο αυτό, ο Φουσε υποκλίνεται μπροστά στη Μαρία μ' ένα σεβασμό που

ΑΠΟΡΙΑ

—Γυρίζεις από τα μαγαζιά και δεν ψάχνεις τίποτα; Μήπως είσαι άρρωστη;

δε μπορεί παρ' ν' απευθύνεται στην αυτοκράτειρα της αυριό...

Η ΟΜΟΡΦΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ

Στις 2 'Απριλίου 1808, ο Ναπολέωνας έφυγε για την πόλη Μπαγιόν. Ήθελε να ρυθμίση μόνος του τα ζητήματα της Ισπανίας.

Η Ίωσηφίνα, παρ' όλο τις παρακλήσεις της, δεν κατώρθωσε να πάρη την άδεια να τον συνοδεύη. Ο Φουσε είπε στον αυτοκράτορα ότι εάν μετέφερε στη Μπαγιόν ολόκληρη την Αύλη, με τις Κυρίες επί των Τιμών, τους ακολουθούσες κλπ. δε θα μπορούσε να εργασθ' όπως θα ήθελε. Κι' έρωσε τη σκέψη ότι έπειτα από λίγες μέρες θα ήταν δυνατό να τον ακολουθήση η κ. Βαλέφσκα και να εγκατασταθ' όχι μακριά από τη Μπαγιόν.

—Όχι, παρετήρησε ο Ναπολέωνας, δεν θα ήταν σωστό. Στο εξωτερικό, μπορώ να κάνω ό,τι θέλω. Μα στη Γαλλία δε θέλω να δίνω αιτίες για να γίνονται κουτσομπολιά. Η κυρία κόμισσα θα συμφωνήση μαζί μου.

Η Μαρία είδε με λύπη της τον αυτοκράτορα να φεύγη. Μα έκρινε τη συγκίνησή της. Ο Ναπολέωνας επρόκειτο να της γράφει κάθε μέρα και στην αρχή κρατήσει το λόγο του. Το πρωί ή το βράδυ κατέφθαναν στην οδό Χουαλί, με ειδικούς αποσταλμένους, γραμμάτια γεμάτα τρυφερότητα. Η Μαρία απαντούσε άμεσα κι' έτσι διασκεδάζε την πληγή των ατέλειωτων ημερών.

Όταν ωστόσο εγκαταστάθηκε στο μικρό πύργο του Μαρράκ, κοντά στη Μπαγιόν, στα γαλλοισπανικά σύνορα, και ανέληψε ότι θα έπρεπε να μείνη εκεί αρκετούς μήνες για να δώση μια όριστική λύση στο ζήτημα, ο Ναπολέωνας μετένοιωσε για την απόφαση πουχε παρείσ από Παρίσι. Δε μπορούσε να υποφέρει τη μοναξιά τις στιγμές της αναπαύσεως κι' ένοιωσε την ανάγκη της γυναικείας παρουσίας. Να φέρη τη Μαρία Βαλέφσκα ήταν δύσκολο. Και κάλεσε κοντά του την αυτοκράτειρα.

Η Ίωσηφίνα ανεχώρησε άμεσα και στις 27 'Απριλίου βρισκόταν στο Μαρράκ.

Αυτή η μεταστροφή του Ναπολέοντα, που αναστάσσε το Φουσε, ξανάδωσε θάρρος κι' ελπίδες στην αυτοκράτειρα. Μακριά από το βδελυρό ύπουλό, που στο Παρίσι εξακολουθούσε να την καταδιώκη με το μέρος του κυκλοφορώντας μυστικά στο λαό διαφόρους κίβλους εναντίον της, είχε την ελπίδα ότι θα ξανακατακτούσε τον αυτοκράτορα. Ήξερε με τί τρόπο θα μπορούσε ν' άρση στο Ναπολέοντα, με τί μέσα θα μπορούσε να τον συγκινήσει. Έξ' ενστικτού δημιουργούσε γύρω του μια εύχρηστη ατμόσφαιρα. Πάντα έτοιμη, πάντα γελαστή, μιλιώνας ή σιωπώντας, ανάλογα με την περίσταση, περιώπων την ευκαιρία για να ξανακερδίση αν όχι την αγάπη του αυτοκράτορα, τουλάχιστο τη στοργή του που της ήταν αρκετή για να διατηρήση τη θέση της στο θρόνο.

ΑΠΕΙΛΗ

—Φεύγω... πηγαίνω στη μητέρα μου... αλλά θα ξαναγυρίσουμε!

Είχε πάρε μαζί της τη δεσποινίδα Γκιλμπό, που σ' αυτήν εσθίριζε τις ελπίδες της και τα σχέδια που είχε φαντασθ' ο Φουσε.

Διατηρώντας τις παλιές ιδέες για τη συγγενική πίστι, δέχονταν να την απατάη ο Ναπολέωνας, φάνει να μη δημιουργούσε δεσμούς. Αν η Γκιλμπό κατώρθωνε να κάνει το Ναπολέοντα να ξεχάση τη Μαρία Βαλέφσκα, που είχε γίνει επικίνδυνη, η Ίωσηφίνα ήξερε τον τρόπο για να κάνει το Ναπολέοντα να ξεχάση τη Γκιλμπό κατόπιν. Εμπειρία σ' αυτά τα τεχνάσματα, έβαλε άμεσα σ' ενέργεια τα σχέδιά της για να προσελκύση την προσοχή του Ναπολέοντα πάνω στην αναγνώστριά της.

Στον πύργο του Μαρράκ, όπως και στο παλάτι των Τυλερί ο Ναπολέωνας το μεσημέρι έτρωγε μόνος του και το βράδυ δειπνούσε με την αυτοκράτειρα. Αντί όμως να περάση άμεσα κατόπι στο γραφείο του, ακολουθούσε τα δύο πρώτα βράδια την Ίωσηφίνα στο σαλόνι και ζήτησε να του σερβίρουν εκεί τον καφέ. Μόνο μερικές κυρίες βρισκόταναν στο σαλόνι: η Κα Ροσφουκώ, η Κα Ρεμυζά, η Κα Μασε και μια όμορφη νέα πολύ ξαυθα, τριανταφυλένια, που σηκώσε προς τον αυτοκράτορα όταν περνούσε μπροστά της, κατ' εμούσας αγκρά κατ' εμούσας, και τα χαμηλώνει άμεσα με μια προσποιητή συγκίνηση. Ηταν η δίσ Γκιλμπό. Ο Ναπολέωνας την είχε δει μια φορά στο Παρίσι, είχε αυτή-σει τόνωμά της κι' έπειτα την ξεχάσε.

Στο στενό κύκλο του μικρού πύργου, ο Ναπολέωνας αναγκάστηκε να προσέξει την πολύ όμορφη νέα. Την πλησίασε και της έκανε κοπιώματα για το απλό όσο και κομψό φορέμά της: ένα γαλάζιο μεταξωτό φόρεμα με κεντήτα λουλούδια, και, επειδή ήταν αναγνώστριά της ζήτησε να διαβάση κάτι της εκλογής της.

Η δίσ Γκιλμπό του διάβασε αποσπάσματα από τον «Σιντ» του Κορνήλιου. Η φωνή της είχε ένα ξεχωριστό τέμπλο, που άνηκε πολύ ευχάριστα στο αυτί. Επί τις έρωτικές σκηνές του έργου.

Όταν τελείωσε, ο Ναπολέωνας σηκώθηκε και πλησίασε:

—Ευχαριστώ, δεσποινίς. Διαβάζετε πολύ καλά. Μη προχωρήσετε όμως. Θα Κι' άρχισε να συζητά γι' ένα κοίμα. Κορνήλιο που τον γνώριζε σχεδόν απέξω και τον καταλάβαινε, όπως έλεγε, καλύτερα από κάθε άλλον.

Θα παρέτεινε ίσως ακόμα τ' ολό το συζητάει η μάλλον το μονόλογο, αν δεν έμπαινε στο σαλόνι ο γραμματέας του και του έλεγε ότι είχε φθάσει το ταχυδρομείο από την Ισπανία.

Πριν φύγη χαιρέτησε με πολλή χαρητή τις κυρίες και σταμάτησε το βλέμμα του πάνω στο μισοακάλυπτο στήθος της Γκιλμπό.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ή συνέχεια.

Δίνει ή περιπέτεια την ευτυχία;

Αγαπητές μου φίλες,

Σεις που ακούτε θαυμάσιμες τις περιπέτειες των άλλων γυναικών που «ζούνε» τη ζωή τους και μεγαλοχλεύεστε γιατί δεν έχετε ούτε την ευκαιρία ούτε και τα οικονομικά μέσα να πάρετε μέρος σε γλέντια που κρατούν ως τις μικρές ώρες στα κέντρα και στις ταβέρνες κι' αναστανάζετε βαρειά γιατί σας λείπει το βασικό φουστάνι και ή καλή τουαλέτα κι' έτσι κρατείστε μακριά από το γορό, μην κακοκαρδίζετε και τόσο πολύ.

Τί σας χρειάζεται ή περιπέτεια, αφού αργότερα θα σας αφήσει τη στίση της γεύσης κι' αφού περνάει γρήγορα σαν δεινό στις φουσκοδεσνίδες. Γιατί να την κυνηγάτε, αφού δεν έχετε ποτέ να είναι το τέρας της επερίπετειας; Ίσως να επηρεάσει και ή λοκλήρη τη ζωή σας.

Μία εύχρη δίνει ή καρδιά μου για όλες εσάς τις ταπεινές. Να υποφέρετε να γνωρίσετε την αληθινή ευτυχία, την αληθινή αγάπη, αυτήν που έρεει να μεταμορφώσει το τίσι σε μεταξωτό βελούδο, την άσημαντη κορφοτσούλα σε κόσμημα και το φτωχό στρώσιδι σε περσικό χαλί.

Με αγάπη
ΜΥΡΤΩ

για την αγάπη σου, τότε φρονίσει να πείσης τους γονείς σου να σάς παντρεύουν.

ΜΕΣΙΚΑΝΑ: —Τό πώς θα συνεννοηθείτε είναι δικό σας ζήτημα. Αφού αγαπιόσαστε στ' αληθινά, θα συνεννοηθείτε. Μήπως όμως ή αγάπη έρκεται μονάχα από τη δική σου πλευρά; Για πρόσεξε!

ΛΙΑΝΗ: —Μή στενοχωρήσαι, καλή μου φίλη. Καί στην 'Αθήνα γίνονται τέτοιες θεραπείες και με απόλυτη επιτυχία. 'Αν θέλεις, στείλε μου μία φωτογραφία ανδράς

και έλλη μία προφή ή μόνο μία για να την ιδή ειδικός γιατρός. Ώστε να σχηματίσει ακριβή ιδέα για την περίπτωση σου και να σου διαβείσσει την απάντησή του. Νομίζω, πως μία και πήρες την απόφαση δεν πρέπει να άφης το ζήτημα στη μέση. Έχεις κάθε δικαιώμα στην εύτυχία όπως και όλοι οι άνθρωποι πάνω στη γη.

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ: —'Αγαπητή μου φίλη, θα σου θυμίσω το μύθο της γκαμήλας. Δεν έχασκε ή ίσως δρόμος, ή μέση λωσι δηλαδή. Πριν απ' όλα δεν έχεις αξιολογήσει το ζήτημα όπως πρέπει. Τί αντιπροσωπεύουν για την εύτυχία μιας κοπέλλας οι νυκτερινές έρεοι με παρτίες; Απολαύματα θα της καλλιεργήσουν μία κακή συνήθεια και θα δημιουργήσουν ενοχικές προαυποθέσεις για περιπέτειες. Έκείνο που σου χρειάζεται δεν είναι τό ξενύχτι. Είναι μία αγάπη θαυμάσια και αληθινή. Συζητήσε με τον αδελφό σου μία μέρα έξω από το σπίτι, σ' έναν περίπατο. 'Εξηγήσέ του τα πράγματα και πείσε τον όχι με νύδρα αλλά με επιχειρήματα να κάνει μία θυσία για χάρη σου. 'Αν επιτύχεις μία και μονή φορά να σε συνοδεύσει θα πεισθεί πως ή «θυσία» δεν είναι και τόσο δυσάρεστη ούτε και για τον ίδιο. Καί πιστεύω με πως ή δρόμος αυτός δεν είναι καθόλου ή δρόμος της γκαμήλας. Και κάτι άλλο. Φρόντισε να καλλιεργήσεις κοινά ενδιαφέροντα με τον αδελφό σου. Ώστε να έρκεται θέματα για να συζητή μαζί σου και να μη πλήττει.

ΕΙΚΟΣΑΧΡΟΝΗ ΑΝΔΡΙΣΤΟ-ΠΟΥΛΑ: —Όστε στα φανερά ούτε στα κρυφά. Δεν κατάλαβες πως ή μοναδική του σκοπός είναι να παίξει μαζί σου; 'Αν μπλεχτείς σε περιπέτεια θα φταίς εσύ και καί οι γείς άλλος.

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΟΡΦΑΝΗ: —Για την ώρα πρόσεξε τα μαθήματά σου. Στην ηλικία σου αγαπία κανείς με θαυό πόνο και με απελπισία, αλλά οι αγάπες αυτές οι νεανικές σπάνια καταλήγουν σε γάμο και σπάνια διατηρούνται σ' όλη τη ζωή. Λίγη υπομονή δε θα σου κάνει κακό. Μη παρεξηγήσεις τους δικούς σου που ανησυχούν. Συμβάλλουν τόσα σήμερα στον κόσμο...

ΜΥΡΤΩ

Η ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΑΠΑΝΤΑ

ΗΛΙΑΝ. —Τό ποιήμά σας είναι έντελώς πρωτόλειο. Δυστυχώς δεν «διασέτοιμεν» γραφείον κινηματογράφου για να μάς στελέτε τις 20 επίκεφαλίδες έργων!

Κ. Π. 75. —Για τα καλά σας λόγια σας ευχαριστούμε. Τα έλλυια που ζητάτε θα τα δημοσιεύσουμε όταν συγκεντρώσουμε τό απαραίτητο πληροφοριακό υλικό.

ΑΡΗΝ. —Τό «Σάν κι' απόψε» καλό και τό κρατάμε.

ΚΑΙΤΗ ΚΑΙ ΡΕΝΑ. —Τό «Πώς γίνεται τό σεβέρνισμα» θα δημοσιευθεί στο 56 ή 57 τεύχος. Τέτοιο περιοδικό που ζητάτε δεν υπάρχει. Κυκλοφορούν, βέβαια, άπειρα, αλλά με αυτό το είδους αποκλειστικήν ύλη κανένα.

ΚΛΑΙΡΗ. —Τό «Σπασμένο Εξώλιο», παρ' όλο που μάς θυμίζει ένα ανάλογο διήγημα του Πιερ Λουίς, μάς έχετε πάντοτε όπ' έλλογο. Μά έχετε διήγημα πρέπει να έχετε δυο πράγματα: μύθο (υπόθεσις) και αρχιτεκτονική διάρθρωση (άρχη — μέση — τέλος). Τό είδος των εξομολογήσεων είναι πολύ δύσκολο και ξεπερασμένο. Πάντως ή λα μωρτορουθ έσι έλάτε να γρά-

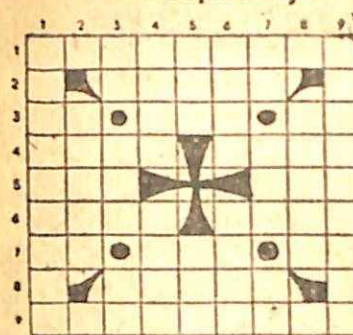
«Όχι, μα έρω»
μου πικρότε
τό ΚΡΑΠΙΟ
δεν θα βγί από το
χείρη γιατί είναι
ΝΕΛΣΟΝ

ΚΛΙΝΙΚΗ
ΚΑΛΦΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ
Σόλωνος 78. Τηλ. 23.423

ΕΠΙΠΛΑ
Τραπεζαρίας, Κρεβατοκομίου
Σαλόνια κλπ. κάθε είδους
«Άριστα υλικά καλλιτεχνικά
λεϊσις τιμαί προστάται»
Γ. ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΣ
ΟΔΟΣ ΗΠΕΙΡΟΥ 32
ΝΟΝ 53.945

φετε και με μία μικρή...
ίσως να είναι δημοσιεύσιμη...
αυτό τό κρατάμε.
ΤΑΣ ΣΗ ΚΑΝΔΑΛΗ...
Λούλη 82 Βόλος...
γνωρίζουμε κανένα...
δο για να αλληλογραφήσει...
ΡΟΖΑΝ ΤΡΙΑΝΤΑ...
φαίνεται ότι πρόκειται...
γραφικού πολύς...
και δεν έχουμε τα χείρ...
τά συμβουλευθούμε...
ρατήσουμε τον Διακο...
σας δώση μία θετική

Τό σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- 1) Ίσχυρος, έντονος.
- 2) Επίθετο που δίδεται συνήθως στα χείλια...
- 3) Ίδου! — Δεν διαφέρει σε διαστάσεις ή μέγεθος — εις (άγγλ.).
- 4) Τίτλος στη 'Ανατολή — «Καλή όρεξη» για τα ζώα...
- 5) Πρασωπική άντων. (Β' πρόσ.) — Ίδικόν σου.
- 6) Τό παθαίνομε όταν για πρώτη φορά βοεθούμε σε κάποια άσυνήθιστο περιβάλλον...
- 7) Έάν (άρχ.) — 'Αφ'ησε (δημ.) — 'Η ψυχή (ξεν.).
- 8) Δημητριακό, όπω· τό φωνάζουν οι χωρικοί.
- 9) Ο έν δικαστηρίω αντίπαλος και, μεταφορικά, δύσκολος, δύστροπος.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- 1) Κυριαρχία, έξουσία.
- 2) Μικρογραφία του ά-δ-η-α.
- 3) Επιτάφει — Χώρα μυθική, γνωστή απ' τό χρυσόμαλ' λον δέρας — 'Εξη.
- 4) Όραίο ξενικό όνομα — Ένα πράγμα.
- 5) Μοντέρνα έγινε ή έκλογή τους, κάθε τόσο στην 'Αμερική — Μαρκήσιος που έδωκε τό όνομά του σε μία παθολογική κατάσταση του οργανισμού μας.
- 6) Νησάκι των Β. Σποράδων — Τ' ανάβομε στην έκκλησία ή όταν κόβεται τό ρεύμα.
- 7) Είκοσιένα — Σταφιδικός μας οργανισμός — Δύο συνεχόμενα γράμματα του αλφαβήτου.
- 8) Γίνεται κατά παράβασιν του νόμου.
- 9) Καταχθόνιος.

Αποστολέας: Γιώρ. Ν. Φαναρτζής
Κάιρον-Αίγυπτος

Πού βρίσκόταν;

Μία νεαρή 'Αγγλίδα, ή 'Α-λ'ις, που βρίσκόταν σε κάποια χώρα του έξωτερικού, έστειλε στη φίλη της, Ντόροθ, στο Λονδίνο, μία κάρτα για τα Χριστούγεννα. Δυστυχώς μία σταγόνα από μελάνι έπεσε και μουτζούρωσε τη διεύθυνσή της, αλλά τό μελάνι σχημάτισε ένα τέλειο χάρτη της χώρας αυτής της Ευρώπης όπου βρίσκόταν ή 'Αλ'ις. Μπορείτε να καταλάβετε ποιά είναι ή χώρα αυτή;

ΠΕΡΝΑΤΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ, ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΑ, ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ, ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ, ΑΠΡΟΟΡΤΑ ΚΑΙ ΜΙΚΡΑ ΕΥΘΥΜΑ

ΤΙ ΞΕΡΕΤΕ από χορό;

Ο Ρέντ Σκέλτον, ή γνωστός 'Αμερικανός κωμικός του κινηματογράφου και της τηλεόρασης, συνηθίζει να δάξει διάφορα διασκεδαστικά προβλήματα στους ακροατές τη τακτικής ώρας, που έχει από τό ραδιόφωνο. Ένα από τα τελευταία 'ίναί και τό ακόλουθο: Σε ποιές από τις χώρες που βρίσκονται στη δεξιά στήλη αντίστοιχούν οι χοροί που αναφέρονται άριστερά (σε κάθε χώρα ένας χορός, φυσικά). Δοκιμάστε λοιπόν τις γνώσεις σας στον τομέα αυτό και δώστε σε πόσες από τις περιπτώσεις μπορείτε να απαντήσετε σωστά: 18 σωστές απαντήσεις σάς εξασφαλίζουν ή ξαιρετική βαθμολογία στην έγκυκλοπαιδική σας μόρφωση. Με 15, έσθε αρκετά καλά μορφωμένη (—ος). 'Αν όμως συγκεντρώσετε λιγώτερος από 13 βαθμούς, καλό θα είνε να... έγγραφητε σε καμμία σχολή χορού, όπου διδάσκονται οι χοροί όλου του κόσμου.

1. Σάμπα	Πολωνία
2. Χαίλαντ Φλίνγκ	'Αγγλία
3. Ταραντέλα	Βραζιλία
4. Καλαματιανός	Σκωτία
5. Μαζούρκα	Τσεχοσλοβακία
6. Μπολέρο	Χαβάη
7. Λάμπρε Γουάκ	Αυστρία
8. Ρούμπτα	'Ιαπωνία
9. Πόλκα	Γαλλία
10. Τσάρντας	Κούβα
11. Χούλα	'Ισραήλ
12. Χόρρα	Ρωσία
13. Ταγκό	'Ιταλία
14. Βάλς	'Ισπανία
15. Ζεϊμπέκικος	'Ελλάς
16. 'Αλεξανδρόσκα	Τουρκία
17. Κουκαράτσα	Ην. Πολιτείες
18. Λίντν	Μεξικό
19. Γκαδόττα	'Αργεντινή
20. Όντόρι	Ουγγαρία

Γεωγραφική σκάλα

Σ — Α
Σ — Α
Σ — Α
Σ — Α
Σ — Α
Σ — Α
Σ — Α
Σ — Α

Τό έπισκεπτήριο

ΕΛ. ΠΛΑΚΑΣ

'Αντικαταστήστε τις παύλες με γράμματα — ένα σε κάθε παύλα — ούτως ώστε να σχηματιστούν 7 πόλεις κατά σειράν: Βελγική — Μακεδονική — 'Ιταλική — Σερβική — Ρωσική — Μικρασιατική και 'Ισπανική.

Με τά χαρτιά

Πάρτε από την τράπουλα τα τέσσερα «9». 'Απλώστε τα επάνω στο τραπέζι. Καί τώρα, τοποθετήστε τα τέσσερα αυτά εννιάρια κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να μπορεί να επιτευχθή ή άθροισμα ίσο προς 100 με τους αριθμούς που αντιπροσωπεύουν τά χαρτιά αυτά.

Φυσικά, μπορείτε να χρησι-

Μαθαίνετε διασκεδάζοντας

1. Ποιό είναι τό υψηλότερο βουνό του κόσμου;
2. Ποιά ήταν ή μητέρα του Νέρωνος;
3. Ποιό είναι τό ισχυρότερο κτύπημα που μπορεί να δώση ένα ζώο;
4. Ποιός συνέθεσε τη σουίτα του «Πέε» Γκύντν;
5. Ποιός άρχαίος προφήτισσας οι προφητείες δεν γίνονταν ποτέ πιστευτές;
6. Γιατί άνωμάσθηκε έτσι ή περιοχή της Μέσης 'Ανατολής που είναι γνωστή ως Μεσοποταμία;
7. Η 'Αιδαλουσία δοίσκειται στην 'Ισπανία ή στη Νότια 'Αμερική;
8. Με την κόρη ποιού μεγάλου συνθέτη και πιανίστα ήταν παντρεμένος ή Βάγκνερ;
9. Πόσο χρυσό περιέχει ένα δαχτυλίδι που είναι σφραγισμένο 18 Κ.;
10. Πόσα στομάχια έχουν σ' άγέλεδες;
11. Ποιός μετέβαλε τό κτίριο των Βασιλικών 'Ανακτόρων του Λούβρου (στο Παρίσι) σε μουσείο;
12. Ποιό χρώμα κυριαρχεί περισσότερο στον κόσμο;

'Αναρωτηθήκατε ποτέ...

... Γιατί ώρισμένα ζώα έχουν τα μάτια στο έμπρός μέρος του κεφαλιού τους, ενώ άλλα τα έχουν στα πλαγία;

Τό που βρίσκονται τοποθετημένα τα μάτια ενός ζώου έξαρτάται συνήθως από τό αν

ή Φύσις τό έχη κάνει σαρκοφάγο ή χορτοφάγο. Τα σαρκοφάγα, όπως ή λύκος ή ή τίγρις είναι όπτακτικά. 'Αναζητούν την τροφή τους και την ώρα του γεύματος έχουν ανάγκη να βλέπουν προς μία μόνο κατεύθυνση καί εύθαιαν προς τη λεία τους. Τα χορτοφάγα — όπως είναι τό κουνέλι, τό πρόβατο ή ή καμηλοπάρδαλις — χρειάζεται να προσέχουν πολύ μήπως πέσουν στα δόντια κάποιου σαρκοφάγου. Πρέπει λοιπόν να είναι σε θέση να ίδουν όσο μπορούν πιο έγκαιρως τον κίνδυνο που ζυγώνει για να μπορέσουν να σωθούν με τη φυγή. Έχοντας λοιπόν τα μάτια τους στα πλαγία της κεφαλής, τα χορτοφάγα ζώα είναι σε θέση να βλέπουν συγχρόνως προς δύο κατευθύνσεις.

(Όλες οι λύσεις στη σελ. 65)

ΛΙΖΕΖ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

ΥΛΙΚΑ: 175 γραμ. ή 55 δραμ. μαλλί ΠΕΓΚΟΥΕΝ: Βελόνες Νο 3½ και Νο 2: 6 κουμπιά.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 2 + 2 π = 2 π καλή, 2 π. ανάποδη. Ζέρσευ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη. Μούς = Όλες οι βελόνες πλέκονται πάντοτε καλή. Άζουρέ = Ζέρσευ = 1 η ΒΕΛΟΝΑ: Θα την υπολογίζετε από την ανάποδη μεριά του πλεκτού σας. Πλέξετε όλους τους πόντους καλή. 2 η ΒΕΛΟΝΑ: Βάλετε κλωστή στην βελόνα σας = (1 ζετέ), 2 π μαζί καλή, 1 ζετέ, 2 π καλή μαζί και ούτω καθ' εξής. 3 η ΒΕΛΟΝΑ = Όλοι οι πόντοι καλή. Πλέξετε 10 βελόνες ζέρσευ και συνεχίστε όπως αρχίσατε στην πρώτη βελόνα.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Όλη η Λιζέζ πλέκεται σε ένα μονοκόμματο κομμάτι. Βάλετε 160 π στις βελόνες Νο 3½. Πλέξετε 4 βελόνες με

Μούς. Κατόπιν πλέξετε με την πλέξι. Άζουρέ — Ζέρσευ και συνεχίστε με άπλο ζέρσευ αρχίζοντας με μία βελόνα καλή. (Το σχέδιο της άζουρέ — ζέρσευ θα σχηματίζεται στην ανάποδη μεριά του πλεκτού και ποδη μεριά του ζέρσευ από την στο βάθος του ζέρσευ από την καλή μεριά). Στην πρώτη βελόνα που θ' αρχίσετε το ζέρσευ δεν θα πλέξετε όλους τους πόντους έως το τέλος, αλλά μόνον τους 140 π και θα γυρίσετε τους χωρίς να πλέξετε τον πρώτο πόντο (ανάποδη μεριά του πλεκτού). Πλέξετε 120 π. Γυρίστε (κατόπιν πλέξετε όλους τους πόντους 4 βελόνες. Πλέξετε και πάλι 140 π από την καλή μεριά του πλεκτού σας. Γυλίστε χωρίς να πλέξετε τον πρώτο πόντο. (ανάποδη μεριά του πλεκτού). Πλέξετε 120 π. Γυρίστε χωρίς να πλέξετε τον πρώτο πόντο. Σε κάθε άκρη έχετε πλέξι 7 βελόνες. Εξασκο- βελόνες στο μέσον. Εξασκο- βελόνες στο μέσον.

θήσετε το πλέξιμο κατά τον ίδιο τρόπο. Θα πλέξετε 9 φάσες με ζέρσευ και άζουρέ. Πρέπει να τελειώσετε με άζουρέ. Πλέξετε κατόπιν τους 84 πρώτους πόντους 4 βελόνες με Μούς.

Κατόπιν κλείσετε στην δεξιά μεριά του πλεκτού σας 80 π. Πλέξετε 2 φάσεις με ζέρσευ και δύο άζουρ, πλέκοντας τους 4 πρώτους πόντους με Μούς. Στην άριστερή μεριά θα συνεχίσετε να πλέκετε μειωμένες βελόνες όπως κάνατε στην αρχή. Μετά το δεύτερο άζουρ θα πλέξετε 6 βελόνες ζέρσευ και θα προσθέσετε στην δεξιά μεριά 80 π. Αυτούς τους πόντους που προσθέσατε θα τους πλέξετε 4 βελόνες με Μούς, συνεχίζοντας να πλέκετε τους υπόλοιπους πόντους με ζέρσευ. Συνεχίστε το πλέξιμό σας κατά τον ίδιο τρόπο όπως πλέξατε και τ' άλλο μπροστινό και κλείστε τους πόντους.

Στο κάτω μέρος κάθε μπρο-

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΚΑΙ ΧΑΡΙΤΩ

(Συνέχεια από τη σελίδα 36 π. Σε αυτό το κλείσατε στο μέσον του πλεκτού 12 π. Η κάθε μεριά πλέκεται χωριστά. Συνεχίστε κλείνοντας στην μεριά του πλεκτού κάθε δεύτερη βελόνα (4 φορές), ταυτοχρόνως με την μεριά του πλεκτού. Εξής σειρά: 1 φορά 1 φορά 4 π (2 φορές) συνολών 18 π. Πλέξετε άλλη μεριά αντίκρουστο.

ΔΕΞΙ ΜΑΝΙΚΙ

Θ' αρχίσετε από το κρόκο. Βάλετε 55 π. Πλέξετε κατ. λάστιχο 2 + 3 π. κ. κλείσατε 8 π μετά τους 2 π. Βελόνα προσθέσατε τους πόντους. Πλέξετε 3 ½ εκατ. και κλείσατε 8 π. Δεξιά μεριά. Άρσητε και κομμάτι να περιμένει. Π. 1 ην άλλο το ίδιο κομμάτι κροστό. Συνεχίστε το με την πλέξι σας. Στην ομή μεριά της βελόνας π. 2 π και εξακολουθήστε πλέξιμο και με τους πόντους. Έχετε και περιμένει. Βάλετε 1 π από κάθε μεριά. 1 ½ εκατ. (27 φορές) γενικό μάκρος 51 ½ εκατ. σε 2 π. στην άριστερή και 6 π στην δεξιά μεριά. Κατόπιν συνεχίστε να κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα και εξής τρόπο: Στην ομή μεριά θα κλείνετε 2 π (6 φορές) και 4 π (2 φορές) στην δεξιά μεριά 3 π. Θα κλείνετε και από τις μεριές κάθε δεύτερη βελόνα 2 π (6 φορές), 1 π (9 φορές), 2 π (4 φορές), 4 π (3 φορές), 5 π (2 φορές) και τους λοιπούς πόντους, κλείσατε σε μία φορά. Πλέξετε και το λ.ο.μ. αντίκροστο.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσατε το πλέξιμο με νωπό πανί από την μεριά. Στα δύο μπροστινά κομμάτια από μία πέννα μου, με δύο εκατοστά και 16 εκατ. μάκρος, σε κατ. απόστασι από την μεριά.

Θα κάνετε και δύο τ.ι.ς, με 1 εκατ. βάθος κατ. μάκρος, σε 4 εκατ. κατ. από το κομμάτι της μεριάς. Ράψτε τις πλάτες τις ραφές των ώμων και τ.ι.ς σαφά ραφή του γακά στο μέρος. Ράψτε το γακά ν.ι.ουμπλάρισμα των π.ι.ου κροφή βελονιά. Ράψτε σετέ τα στις μασχάλες. Τ.ι.ς στα δύο μπροστινά κομμάτια και ράψτε το ελάσ.τ.ι.ς.

στον ούθ' θα σηκώνετε με 1 λ.ς βελόνες 58 π. Πλέξετε κατ. λάστιχο 2 + 2 π. και σετέ τους πόντους όπως βοίσκατε, δηλ. καλή με κ.ι.ν.άποδη με ανάποδη. Στην μεριά θα σηκώνετε 102 π. πλέξετε το ίδιο λάστιχο και στα δύο μπροστινά κομμάτια την Λιζέζ και ράψτε πλάινες ραφές μόνον 10 από το λάστιχο και επάνω δεξιά μπροστινό κάνετε τ.ι.ς λ.ς στο λάστιχο και τ.ι.ς φάσας με την πλέξι Μούς. Συνεχίστε απόστασεις. Στην ομή μεριά ράψτε τα κο-

ΠΗΓΑΙΝΑΝ πολλά χρόνια που δεν είχε έρθει η Νέλλη στο σπίτι μου. Ήταν ωχρή και τα χέρια της έτρεμαν. Την κυττούσα στην πόρτα κι' ένοιωθα το μίσος που της είχα ν' ανεβαινέ στο λαιμό μου και να με πνίγει. Το μάντεψε και είπε πολύ γρήγορα:

— Συγχώρησε με, Μαντελέν, αλλά έρχομαι να σας δω όχι για προσωπικό ζήτημα, αλλά για τον Έουρθό Σταυρό.

Αφού την πέρασα στο σαλόνι και καθίσαμε, άρχισε να λέει:

— Το τοπικό τμήμα του Έουρθού Σταυρού μου ανέθεσε να στρατολογήσω έθελοντες αίμοδοτές. Ξέρετε ότι κάθε άτομο ανήκει σε ώρισημένη κατηγορία αίματος. Συχνά άνθρωποι απέθαναν ενώ θα μπορούσαν να σωθούν γιατί οι γιατροί δεν είχαν στη διάθεσί τους την κατηγορία αίματος στην οποία ανήκαν... Σκέφθηκα λοιπόν άμέσως ότι θα θέλατε να συμμετάσχετε σ' αυτό το τόσο χρήσιμο έργο.

Όποιοδήποτε πρόσωπο και αν μου έκανε αυτή την πρόταση θα δεχόμουν με χαρά. Ήμουν χήρα γιατρού, υπήρξα ή ίδια νοσοκόμος και ήμουν έπομένως σε θέση ν' αναγνωρίσω τη χρησιμότητα αυτής της πρωτοβουλίας. Άλλα το μίσος που της είχα μ' έκανε να της απαντήσω:

— Λυπούμαι, είναι αδύνατον. Συγχρόνως σηκώθηκα, για να της δώσω να καταλάβει ότι έπρεπε να φύγει. Έκείνη κ. θέλησε να πη, αλλά ή ψυχρή και άγερωχη στάσι μου της επέβαλε σιωπή.

Η επίσκεψις της Νέλλη μ' έκανε ν' αναπολήσω το παρελθόν. Ένα κύμα πικρίας με πλημμύρισε όταν θυμήθηκα τα γεγονότα που προκάλεσαν την καταστροφή των ονείρων μου και για την οποία η Νέλλη έφερε για μένα την κυριώτερη ευθύνη.

Είχα παντρευτή στα είκοσι μου χρόνια μ' ένα γιατρό που μόλις είχε τελειώσει τις σπουδές του. Λατρεύαμε ο ένας τον άλλο και ή ευτυχία μας συμπληρώθηκε όταν έ-

φερα στον κόσμο ένα γυιό, το Ζάκ. Ο Ζώρς, ύστερα από επίπονη εργασία, κατόρθωσε να εγκατασταθή στην αριστοκρατική συνοικία της μεγάλης επαρχιακής πόλεως όπου ζούσαμε και πολύ γρήγορα απέκτησε μεγάλη πελατεία. Ήμασταν αληθινά ευτυχισμένοι, όταν ή μοίρα κεραυνόβδωλλε απότομα την ευτυχία μας. Ο Ζώρς απέθανε απότομα, αφήνοντας μία χή. απαρνηγόρητη υπέρα ενός παιδιού όκτώ ετών.

Ο θάνατος του Ζώρς με τσάκισε ψυχικά, αλλά και συγχρόνως έθεσε άμέσως μπροστά μου σοβαρά προβλήματα υλικής φύσεως. Αν και νέος γιατρός, ο Ζώρς κέρδιζε αρκετά χρήματα. Όμως ή εγκατάστασις του Ιατρείου του δεν μ' είχε επιτρέψει να κάνουμε οικονομίες. Μου άφισε μονάχα μία μικρή ασφάλεια και το Ιατρείο του.

Με τα χρήματα που εισέπραξα από την πώλησι του Ιατρείου αγόρασα μία μικρή βιλίτσα έξω από την πόλι και το ποσόν που πήρα από την ασφάλεια το τοποθέτησα έτσι που να έχω ένα εισόδημα. Κατάφερα επίσης να έχω την γραμματεία πολλών γιατρών. Όλα αυτά μου επέτρεπαν να παρέχω στο Ζάκ την εύκολη ζωή που ήθελα γι' αυτόν.

Είχα μία φιλοδοξία και ήμουν αποφασισμένη να κάμω το πάν για να την πραγματοποιήσω. Ήθελα ο Ζάκ να γίνει γιατρός σαν τον πατέρα του.

Ήταν δέκα χρόνων όταν η Νέλλη ήρθε και εγκαταστάθηκε με τη μικρή Ζανιν στη γειτονική βιλίτσα. Η τύχη της ήταν ίδια με τη δική μου. Ήταν χήρα ενός υπαλλήλου της νομαρχίας, με μία κόρη που ήταν ζού χρόνια μικρότερη από το γυιό μου. Έκανε πικραγγελιοδοχικές εργασίες για ν' άντεπεξερχεται στις ανάγκες της. Όπως

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

—Τί συμβαίνει Μαντελέν μ' έρώτησε

αγαπά κανείς. Αντίθετα, τώρα ξέρω πόσο σοβαρό είναι αυτό. Το σκέφθηκα καλά... Η ζωή δεν θα έχη καμιά έννοια για μένα αν δεν έχω κοντά μου τη Ζανιν.

— Έγώ θυσιάστηκα για σένα. Δεν ένωα νά πάνε όλα χαμένα...

— Ξέρω τί έκαμες για μένα, όμως θα θυσιάσα οτιδήποτε ήθελες εκτός από την αγάπη μου!

— Με συγχώρησε, του είπα τότε, είμαι πολύ κουρασμένη. Θα μιλήσωμε για όλα αυτά μία άλλη μέρα.

Και πήγα και κλείστηκα στο δωμάτιό μου.

Την άλλη μέρα πρωί-πρωί πήγα να δω τη Νέλλη. Ήταν μόνη.

— Νέλλη, είπα, ο Ζάκ μου είπε κάτι που δεν το περίμενα. Ξέρεις ότι θέλει να παντρευτή τη Ζανιν χωρίς αναβολή;

— Ναι, απάντησε λακωνικά.

Φαντάζομαι ότι θα σου έκανε την ίδια εντύπωσι και σένα και ότι θα τους είπες ότι είναι τρελλοί. Πρέπει μ' όλες μας τις δυνάμεις ν' αντιδράσωμε σ' αυτό το γάμο.

Όταν μου μίλησε ή Ζανιν, είπα, τη συμβούλευσα να περιμένουν, υπογραμμίζοντας τις τις δυσκολίες που τους αναμένουν. Όμως και οι δύο τους ξαναφέραν το ζήτημα. Και τα λόγια τους έκρυβαν τόσο μεγάλη πεποίθησι στην ευτυχία που τους περίμενε, ώστε δε μπόρεσα πιά ν' αντισταθώ. Τους έδωσα τη συγκατάθεσί μου, συμβουλευόντας φυσικά το Ζάκ ν' ακολουθήση εκείνο που θα πής εσύ.

— Μά είσαι δύο φορές πιο τρελλή απ' αυτούς, Νέλλη! φώναξα. Πως μπορείς και δέχεσαι να παντρευτούν από τώρα;

— Είχα την ηλικία της Ζανιν όταν παντρεύτηκα, μου είπε ήρεμα η Νέλλη. Υπήρξα πολύ ευτυχισμένη με τον άνδρα μου. Πως μπορώ λοιπόν να χαρακτηρίσω ως α-

‘Η καλύτερή μου φίλη

ήταν επόμενο, γίναμε στενές φίλες και δεν περνούσε μέρα χωρίς να βλέπομαστε. Έπίσης και τα παιδιά μας είχαν γίνει αχώριστοι φίλοι.

Τα χρόνια περνούσαν και ή μόνη χαρά της ζωής μου ήταν ο γυιός μου. Ένοιωσα μία απέραντη ικανοποίησι όταν ο γυιός μου πέτυχε στις εξετάσεις του και μπήκε στην Ιατρική σχολή.

Ο Ζάκ είχε τελειώσει τον πρώτο χρόνο των σπουδών του, όταν έλαβα ένα γράμμα μιάς γριάς θείας μου που κατοικούσε στη βόρειο Γαλλία. Ήταν άρρωστη και με παρακαλούσε να πάω για λίγες μέρες κοντά της. Όταν ήμουν μικρή, είχε φανή καλή μαζί μου, όπως και σε άλλες ευκαιρίες. Έτσι δεν δίστασα καθόλου να πάρω την απόφασί να πάω.

Η παραμονή κοντά στη θεία μου παρετάθη απ' όσο είχα προβλέψει. Γύρισα ύστερα από ένα μήνα. Στο διάστημα αυτό, είχα λάβει λίγα γράμματα από τον Ζάκ, αλλά δεν είχα ανησυχήσει. Ήταν νέος και διεσκέδαζε, πράγμα φυσικό. Με περίμενε στο σταθμό και μου φάνηκε ότι διέκρινα κάποια ανεπαίσθητη αμηχανία στην έκφρασί του. Μόλις μπήκαμε στο σπίτι μου είπα:

— Μαμά, έχω να σου μιλήσω.

Δίστασε λίγο και άμέσως πρόσθεσε:

— Νά, μαμά, αγαπάω τη Ζανιν και επιθυμώ να την παντρευτώ.

Από τη φωνή του κατάλαβα πόσο αποφασισμένος ήταν.

— Έχασες τα λογικά σου, Ζάκ, φώναξα. Δεν είσαι ακόμη είκοσι χρόνων και ή Ζανιν δέκα όκτώ. Θα υποχρεωθείς να διακόψεις τις σπουδές σου. Δεν βλέπεις ότι θα ήταν μία τρέλλα αυτό...

— Δεν είναι μία τρέλλα, μαμά, το γ'

νοησία την απόφασί του Ζάκ και της Ζανιν;

Η έπιμονή της Νέλλη μου έφερε χίλιες δύο σκέψεις. Όλα είχαν γίνει στο διάστημα που έλειπα. Η Νέλλη άσφαλως θα ήταν συνένοχος αν όχι αυτή που υπέκρινε αυτό τον ξαφνικό έρωτα. Έβλεπα καθαρό τώρα. Αυτή είχε απλώσει τα δίχτυα μέσα στα οποία επεσε ο Ζάκ.

— Δεν είσαι τρελλή, Νέλλη, είπα σαρκαστικά. Αντίθετα, τα έχεις τετρακόσια. Καλά χειρίστηκες το ζήτημα και επέτυχες το σκοπό σου...

— Πως μπορείς και κάνεις αυτές τις σκέψεις, Μαντελέν, είπε κιτρινίζοντας ή Νέλλη. Όστόσο με γνωρίζεις καλά.

— Ναι, τώρα σε ξέρω! Άλλα, ξέρε το, ποτέ δεν θα δώσω τη συγκατάθεσί μου γι' αυτό το γάμο. Έθυσιάσα πολλά για τ' μέλλον του γυιού μου, για να δεχθώ να του το καταστρέψης!

Και δέηκα χτυπώντας την πόρτα. Τό μεσημέρι, στο φαγητό, όταν είπα οσα διέτρεξαν στο Ζάκ, εκείνος μου είπε:

— Πως μπορείς και κατηγορείς τη Νέλλη που είναι φίλη σου;

— Μαντεύω πράγματα, που είσαι ακόμη πολύ νέος για ν' αντιληφθής! τού απάντησα. Πρέπει να ξέρης όμως ότι είμαι αμετάκλητα αποφασισμένη ν' αντιταχθώ σ' αυτό το γάμο.

— Λυπούμαι, μαμά, άλλ' αγαπάω τη Ζανιν και θα την παντρευτώ, απάντησε σταθερά ο Ζάκ.

★

Λίγες μέρες πριν από το γάμο του, αγ. καλιάζοντας με ο γυιός μου, μου μεμυρούσε στ' αυτί:

— Μαμά, επιθυμώ μ' όλη μου την καρ-

Η ΨΥΧΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

